

SREE CHITRA THIRUNAL COLLEGE OF ENGINEERING PAPPANAMCODE, THIRUVANANTHAPURAM

കൈപുസ്തകങ്ങൾ ഒരുപാട് കണ്ടതാണല്ലോ...
എന്നാൽ ഇതും കൂടി കണ്ണുനോക്കു...
ഇതും ഒരു പകർപ്പ്.
അനുവാചകാ വായനയ്ക്കും പുനർവ്വായനയ്ക്കുമൊടുവിൽ,
നി നെയ്ത ഭാവനയുടെ ഉടയ്ക്കം പാവും ഇഴചേർത്ത നിന്റെ തന്ന
പകർപ്പ്.
അന്തഃസത്ത മറന്നു പകർന്നാടാനിരക്കി അർത്ഥമില്ലാത്ത
പ്രതികരണ യന്ത്രമായ് മാറിയ നിന്റെ വ്യവസ്ഥിതിയുടെ ശരി
പകർപ്പ്.

അവിവ് തിരിച്ചറിവാകുന്ന ഭാവനയുടെ പകർന്നാടം
ഇവിടെ തുടങ്ങുകയായി...

പകർപ്പിലേക്ക് ...

ബാഹ്യരാജ

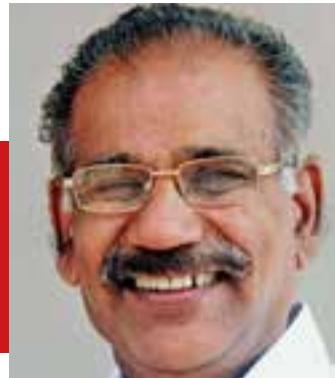
PINARAYI VIJAYAN
CHIEF MINISTER

28 June 2016

I am happy to learn that the students of Sree Chitra Thirunal College of Engineering, Thiruvananthapuram are bringing out a college magazine. I extend my good wishes to the magazine and the academic fraternity there...

Pinarayi Vijayan

MESSAGE

Shri. A. K. SASEENDRAN
MINISTER FOR TRANSPORT
THE HONOURABLE CHAIRMAN
SCTCE

30 June 2016

ശ്രീ ചിത്ര തിരുനാൾ കോളേജ് ഓഫ് എഞ്ചിനീയറിംഗ് ഈ അദ്ദേഹത്തിൽ വർഷം ഒരു മാസിൻ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നുവെന്ന റിംഗ്യൂലർ ഫോറുമാണ്. ശാസ്ത്രസാങ്കേതിക-വിജ്ഞാന വും പരിശീലനവും നേടുന്നതോടൊപ്പം സർഭ്ബാത്മക കഴിവുകളെ പരിപോഷിപ്പിക്കാനുതകുന്ന തരത്തിൽ ഒരു മാസിൻ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത് മാതൃകാപരമാണ്. പുതുതലമുറയിൽ മാനവിക മൂല്യങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തിന്നതിന് നിങ്ങളുടെ സുഷ്ടിപരമായ ഈ ഉദ്ഘമത്തിന് കഴിയുമാറാക്കും...

എ. കെ. ശശീന്ദ്രൻ

MESSAGE

Dr. JAYASUDHA J. S.
CHIEF EDITOR

15 June 2016

The effort of true education is to realize the wealth of sympathy, kindness and generosity hidden in the soul of students. As a vibrant learning community, students have an enormous level of confidence for nurturing their innate talent and potential to explore different avenues of life. As the rays of rising sun peep down to the depths of each elegant flower to awaken it from its meditation, moulders touch the students to bloom and explore knowledge.

The college magazine showcases the aspirations and activities of students. It enables the students to unravel their hidden thoughts, emotions and dreams in the form of creative writing. I really appreciate the passion, dedication and devotion shown by our staff members and students behind the publication of our college magazine. I congratulate the magazine committee for their dedicated and sincere effort in bringing out our college magazine with flying colours.

With best wishes and warm regards,

Dr. Jayasudha J. S.

PRINCIPAL'S MESSAGE

പാരമ്പര്യിതാർ

ANANTHA
KRISHNAN

SAVIO
MENIFER

GAYATHRI L. S.

ZENITH S.

ARJUN M. A.

CHRISTIE
JACOB

YASIR
HAREED

LEKSHMI
N. POTTI

JITHIN
MOHAN

SUJISHA S.

SHILPA
MOHAN

AKHILESH

special thanks to

Mr. P. R. SREEKUMAR (former AO of SCTCE)
Mr. BIJU V. A.

design and layout

SAVIO MENIFER
VIJIN V. L.
ANANTHA KRISHNAN

illustrations

GAYATHRI L. S.
AKHILESH

cover page

GAYATHRI L. S.
SAVIO MENIFER
VIJIN V. L.

e-magazine

ADERSH MANOJ

special regards

HAROLD W.
LAKSHMI PRIYA
BINIL KURUVILA
ANANDHU AJAY
BABILU B.

രാ രോ പുലരിയിലും പ്രതീക്ഷയുടെ കിരണങ്ങളാണ്. പ്രത്യാദയയുടെ പുകളാണ്. എന്നാൽ മുഴുവൻ സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥിതിയുടെ മാനദണ്ഡിക്കാൻ വെന്നത് കൊള്ളുന്ന പ്രാതാഞ്ചൽ ലക്ഷ്യം കാണാതെന്തിക്കുന്നു. പലപ്പോഴും നീയും തൊനുമുൾച്ചടക്കുന്ന സമൂഹം കാഭേൻഡ് വൈകാർക്കമായി മാത്രം കാണുന്നു. ഒരു പ്രശ്നം വന്നാൽ അതിനെ എതിർത്ത് ചിലക്കുക എന്ന മാദകമായ ആവേശം മാത്രമാണ് (പ്രതികരണങ്ങളിൽ ഏറിയപക്ഷം, 'ഹാഷ് ടാം ഉൺസ്പബ്ജർക്കും', 'മെഴുതെപ്പരുന്നാളുകൾക്കും', 'പുഷ്പാഭിഷേക' തുണ്ണുമൊടുവിൽ ചർച്ച ചെയ്യാൻ പുതിയ വിഷയം കിട്ടുന്നതോടെ പഴയത് വിസ്മയിലാണുന്നു. എന്ന് ചിനിക്കു... ഉരയ്ക്ക് നീതി ലഭിച്ചുവോ...? ദുരിപക്ഷ പ്രതിജ്ഞയ്ക്കിടയാൽ നോൺ ചിലച്ചു എന്നതിനും നാളെ ഇതുപോലെനാവർത്തിക്കാൻ സ്വന്തം നിലക്ക് എത്തകിലും ചെയ്തുവോ...?

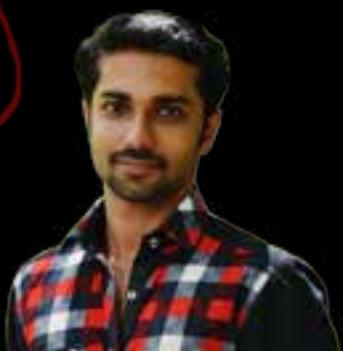
"ഇല്ല...!!! " എന്നാണുത്തരമെങ്കിൽ പകർപ്പ് നിങ്ങൾക്കുള്ളതാണ്.

'എന്നുകൊണ്ട് വെറും യാറ്റിക്കമായി തോൻ പ്രതികരിക്കുകയും പ്രതിക്ഷേഖിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു' എന്ന ചോദ്യം ഉടലെടുത്തുവെങ്കിൽ, 'അർത്ഥമുന്നുമായ പ്രതികരണത്തിനും നേരും ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നില്ല എന്ന യാമാർത്ഥം തിരിച്ചിരുത്തു തുടങ്ങി എങ്കിൽ... അറിയു ഈ പകർപ്പ് നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ളതാണ്.'

സകൾപ്പതിനും യാമാർത്ഥത്തിനുമുടിയിലെ അന്തരമുൾക്കൊള്ളാനാക്കാതെ മരവിച്ച മനസ്സും ചിത്രലാഭിച്ച ചിന്തയുമായി നിശ്ചാരംകാണ് നിർബന്ധിക്കാതെന്ന നിബന്ധനയും ഉണ്ടോടുള്ള ഉയർത്തുന്നുണ്ടെന്നെല്ലാം കാണിക്കും മുഴങ്ങുകയായി...

"ഇനി വെളിവിന് തെളിവുണ്ട്".

ചിരിയും ചിന്തയുമായി ചേം കുടി കലാലയത്തിന്റെ മനസ്സും മനവും പകർത്തിയ ഈ പകർപ്പിന് നിംബ് പകർമ്മാവർക്ക് നാഡി. ഈ നല്ല നാളുള്ളുടെ ഉണർത്തുപാട്ടായിട്ടു...

VIJIN V. L.
editor

"പക്രിയക്" എഴുപ്പം. എന്നാൽ നല്ല നാളുകളിലേക്ക് കടുകവഴികൾ ഒന്നും തന്നെയില്ല. അതിനു പ്രതിസന്ധികൾ നേരിട്ട് സബ്രഹ്മണ്യം മുന്നേറുക തന്നെ വേണം. പ്രദ്രശാളിൽ ഫോലും പുതു തേട്ടു ആധുനിക ഫുഗ്ഗത്തിലാണ് നാമിനു ജീവിക്കുന്നത്. പുനർവിചിത്രനത്തിനുള്ള സമയം ആഗത്തൊയിരിക്കുന്നു. ഈ ഉണ്ടത്തുമൻ ഉള്ള സമയം... ശക്തവും യുക്തവുമായ പ്രതികരണങ്ങൾ ചരിത്രത്തിന്റെ താഴ്കളിൽ ഇടം നേടുന്നു. അവ അനിവാര്യമായ വാസ്തവങ്ങൾ സ്വ-ശൈക്ഷിക്കുന്നു... ഈ പകർപ്പ് പുർണ്ണമാക്കേണ്ടത് നിയാണ്. നിന്നും ഭാവനയിൽ തെളിഞ്ഞുകൂട്ടത്തി അതിന്റെ ഫോട്ടി തീടുടങ്ങു... ദാഡി നിന്നും കൈകളിൽ ഭ്രംബാവട്ടു...

STAFF COMMITTEE

Dileep MV / staff editor

Nebu Jacob

Baaji K.

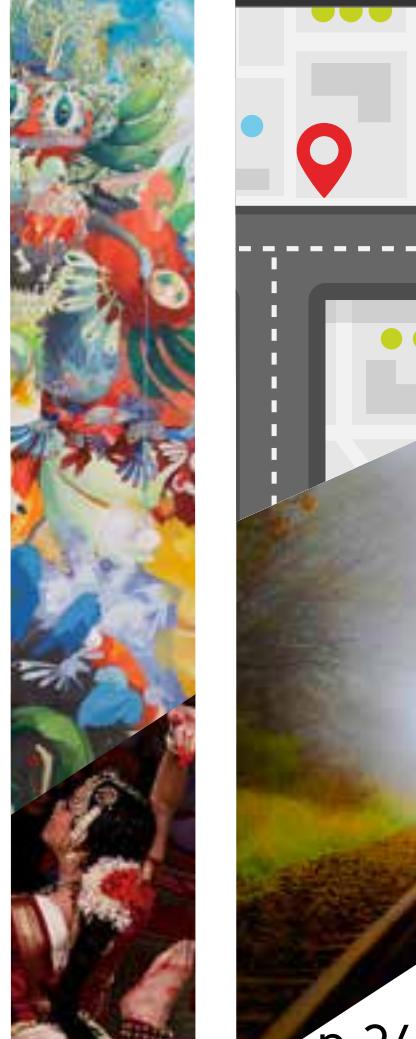
Soja Salim

Sanu Krishna

p.12

p.24

**Map my Home:
An Interview
with Mir
Muhammed Ali
IAS**

p.36

നോറം അവധി

**Artists:
Shamans of the
Now**

**The Opera of
Nature**

**Indian Classical
Dance: My
Perspective**

**Refugee in the
Abyss**

Union Report

പാണിഗ്രഹണം

പിണ്ടം ഒരു യുദ്ധം

സ്വത്തരം

**സ്വപ്നങ്ങൾ
മരിക്കുന്നില്ല**

അദ്യമേകമോ

പ്രജ

**The New
Ubiquitous**

p.44

Off the Grid

മുന്തിരിത്വത്വവി
ലെ ടെന്യർപ്പൻസ്

Interview with
Sanal Kumar
Sasidharan

46th Kerala State Award
Winning Director

Mirror

p.60

The Visit
*she knew she was the
lone survivor*

NSS Report

p.66

Harlot's
Hallmark
*the path to morality
has to be carved
out by the self*

The Beautiful
Story of
Football

Of a Moonlit
Smile and a
Sun Kissed
Promise

p.80

The Great Rann
of Kutch

To Kill a
Mockingbird

ഹൃതികാസത്തി
ലേക്ക് അത്
വളർത്തു
വസ്താകിലേക്ക്

Untrodden:
An Interview
with
Dr. M. Ayyappan

Anime:
*From Cult Following to
Pop Culture Phenomenon*

p.99

Oru Engg.
Jeevitha Kadha

മാനൃത മോയേ
മാംസ മണം

When the
Himalayan
Came to the
Western Ghats

p.116

Silence

Alfresco
*the mob will always
oppose the brave person
challenging the flaws in
a system*

ഓമന താമര
പുണ്ണ -
remembering ONV

p.124

ഉഞ്ചിളു - കാലം
മണന കണ്ണനിൽ

വാഗ്നി -
കേൾക്കന്നുണ്ട
ലോ അലൈ...

സഹാദ്ദോ

CONTENTS

COLLEGE UNION 2016

Sree Hemand / **Chairman**

Bhavya Surendren / **Vice Chairperson**

Dr. Libish T M / **Union Advisor**

Karthik S. J. / **General Secretary**

Anand R. / **UUC 1**

Murali Krishna / **UUC 2**

Vijin V. L. / **Magazine Editor**

Arun S. S. / **Arts Club Secretary**

Michael Thomas John / **Sports Secretary**

Shreya Shibu / Lady Rep. 1

Veena V. / Lady Rep. 2

Vishnu T.C. / M Tech Second Year

Thoufeeq / M Tech First Year Rep.

Rahul / Mechanical Rep.

Rohit Anil / CS Rep.

Vishnu Naik / Production Rep.

Azar Muhammedu / Automobile

Sharooq S. / BT Rep.

Nidheesh / EC Rep.

Jawad K. / Final Year Rep.

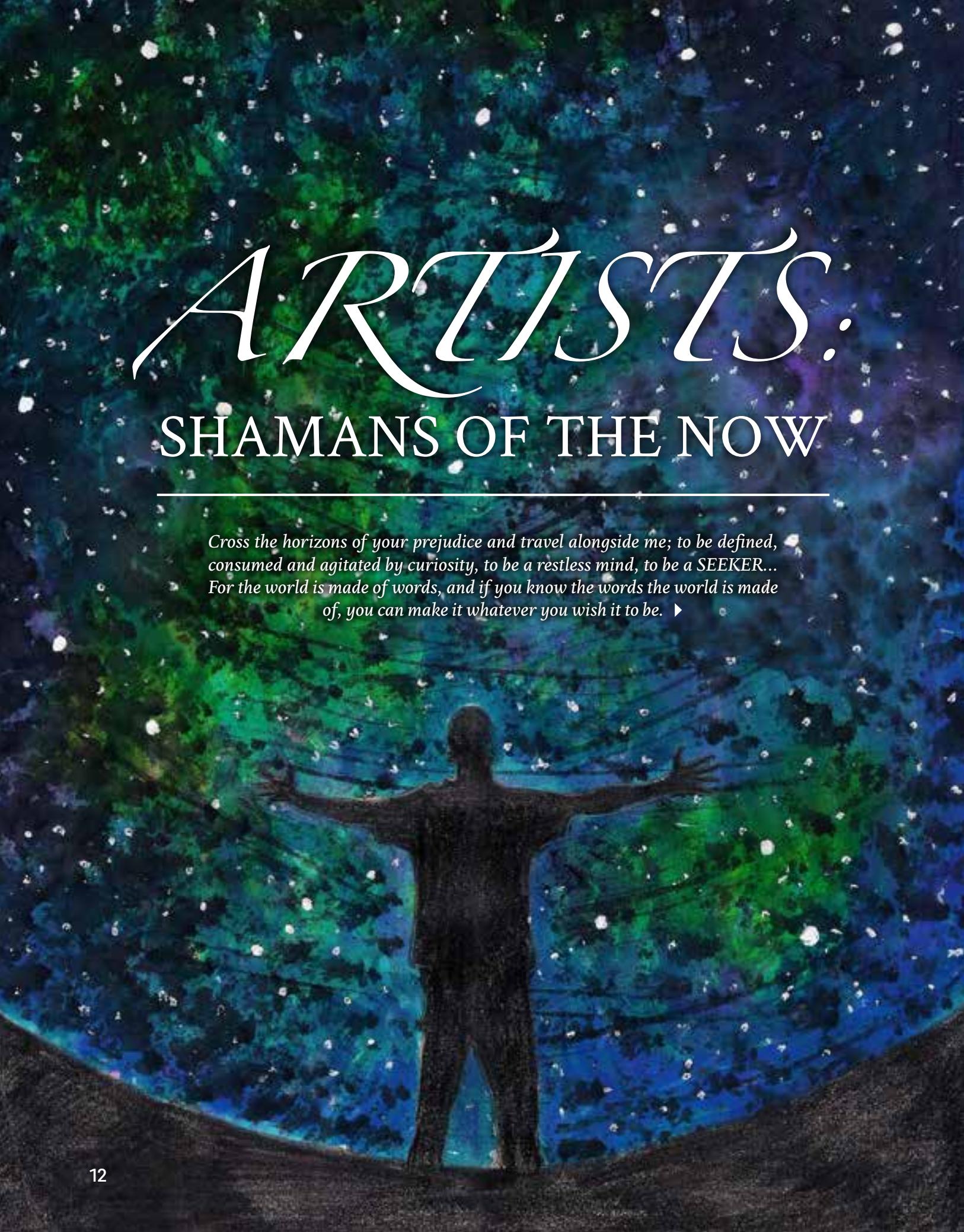
Vishnu Rajeev / Third Year Rep.

Gokul / Second Year Rep.

Meghana / First Year Rep.

ARTISTS: SHAMANS OF THE NOW

Cross the horizons of your prejudice and travel alongside me; to be defined, consumed and agitated by curiosity, to be a restless mind, to be a SEEKER... For the world is made of words, and if you know the words the world is made of, you can make it whatever you wish it to be. ▶

Harold Wilfred
T6 A

“Hey fellow countrymen, lend me your ears...” Please don't mistake me for a revolutionary like Mark Antony. But I believe to belong to the vast but inconspicuous group of craftsmen who gave life to names, who lifted mere names to revolutionaries and celebrities. I belong to those backstage masked men, men of a hundred faces; faces portraying a thousand emotions. I am an artist, as the name is so coined, an instrument for art. Artists are a medium or can be viewed as an instrument being played by someone or something divine... something more than us.

Every art has a title, a defining heading which brings an entire canvas or a ten page essay to a single phrase. Now let me see if I can justify the title I gave. ‘Shamans’, any idea what it is? Shamans were those selected few men who were believed to have seen something what many hadn't, who had their minds stretched enough to realise or listen to voices of the divine. They could communicate with beings of an alternate dimension, maybe benevolent or malevolent spirits. So, is the title apt to be a definition for an artist? It's said that all glory comes from daring to begin. As with all renowned artists, they dared to begin, dared to sketch what they saw, write what they wanted to shout out, inscribe what they wanted the world to know or compose that tone which could transfer the serenity. If so, what makes them stand out from scientists or researchers? That's where we define two situations; cognition and cognitive ecstasy. Cognition is merely the mental process of acquiring knowledge, pertaining to their work as for the case of scientists. They study and research to acquire knowledge and let the world know what they need them to believe. But on the other hand, cognitive ecstasy; it's that overwhelming happiness that comes out of a higher level cognition, some moments that brings tears to our eyes. They become filled with emotion that it becomes uncontrollable and so it pours out as art, on an inspiring canvas, a soothing composition or an immersive poem. This is the moment of catharsis, the ultimate moment for an artist, a moment where he realises and therefore feeling a sense of relief from strong repressed emotion.

For an artist, creativity is breathing in the moment and exhaling what he's taken in.

So what brings that ecstasy? What's it that gives a mere human, a transcendence? A transformation from flesh to a medium; that moment takes him to a creative flow state. A great artist is but a conduit for an expression that resonates with something that is greater than himself. Be immersed in it, creativity comes through you, not from you... thought it's with you, doesn't belong to you. Whisper it to yourself to ring a bell or two. For an artist, creativity is breathing in that moment and exhaling what he's taken in. they are psychonauts (soul surfers), they read and see differently what others cannot. As I said before, artists have got their minds stretched a bit more, expanded to absorb more, broad enough to listen to those Gods. Yes, that's what defines them, art is the respect to the Gods, poetry in every moment. Exhilarating, isn't it? No? There you go, that's what makes them different. Mad? Yes, it's a madness, a profound feeling of joy. In one of his famous literary works, Ernest Becker says “Both the artist and the neurotic bites off more than they can chew. But the artist spews it back out again and chews it over in an objectified way, as an external active work project.” That spectacular difference was born from that ecstasy, that catharsis. ►

Timothy Leary says, "In order to use your head, you've got to go out of your mind." It's a venture, a voyage worth taking, which can only begin by one's willingness to decondition one's thinking, to leave one's comfort zone. It's a laborious effort to travel to other realms of the mind with an imminent potential of getting hurt. It is said that the mystic and the madman are swimming in the same water, but the mystic is the artist, surfing and bringing back visions and souvenirs from ecstatic spaces. But at the end, the artist is depleted; he sacrifices himself to bring back those visions and portray them through his work of art; art that produces a phase change in the consciousness of the society. It will tempt us to wander, to leave the cultural ecosystem and will guide us to different reality tunnels that would provide us with a sense of perspective. It will give us that surprise push, to tumble down that rabbit hole and somehow return to tell the tale. Ever admired or wondered why the street artists you see around are so vivid in their appearance? You'll definitely see the richness of colours in what they wear, the beads that adorn them or the tattoos which mean more than it appears. Their minds are more open to connect the dots. Sometimes people call them mad. The MAD ONES. Come to think of it, isn't being mad a good thing? Just dance with the tones of life and let the winds take you away, to taste joy. A famous philosopher, Friedrich Nietzsche, says "And those who were seen dancing were thought to be insane by those who could not hear the music." See, it's not that they're insane, it's just that you don't listen close enough... for the music didn't choose you. It's time you realised your current lifestyle keeps you chained to your comfort zone, which is a tiny black

"In order to use your head, you've got to go out of your mind."

-Timothy Leary

box; only seeing what's contained and what's inside is not worth seeing. Do you think order brings joy? No! Order brings repetition and this world could use some confusion. Nietzsche also says, "One must still have chaos in oneself to be able to give birth to a dancing star." It's that chaos you should live by, not order... not conformity. Conformity is just a moribund state, blindly following others in a herd as sheep. Stop following, stop for a moment and feel the sand stuck beneath your feet, listen to the wind whispering to you, obey their advice to resolve by taking that pledge and realise that reality is just a condition; a frame you choose to believe. So walk back and take the other road and join the people with free minds, as the famous American novelist and poet, Jack Kerouac says, "The only people for me are the mad ones; mad to live, mad to talk, mad to be saved, mad to desire everything at the same time, those who never yawn or say a common place thing, but burn, burn, burn like yellow Roman candles, exploding like spiders across the sky..."

Let me ask another question, thinking common for once, can one continue to exist in such a life of eccentric moments? Can one be so immersed in it that you feel never bored? As Frank Rose says, "Immersion is the experience of losing oneself in a fictional world. It's what happens when people

are not merely informed or entertained, but actually slip into a manufactured reality." What would possibly be this manufactured reality? That ecstasy we feel, a feeling that gives us goosebumps, is evidently the presence of a shadow future that hovers over the present state of things. It pulls up your hair, trying to pull you into that moment, to taste the future even before it's destined to happen on the far future. A taste of being Godlike. An artist quite really enters GOD-MODE! A state of gushing ideas and rushing traffic of emotions. The ultimate portraiture of this condition was put to pen and paper by Alphonse de Lamartine, when he says "Limited in his nature, infinite in his desire, man is a fallen God who remembers heaven." But not every man realises the God within, for that you need a mind stretched enough to wake up and initiate your creative flow. The people who woke are the shamans we're talking about, people among us creating life with colours, taking on the world and finding joy in chaos, the revered gaze. To see what's hidden, to listen what's whispered and to feel what's not physical. Ernest Becker says, "The artist takes in the world, but instead of being oppressed by it, he rewrites it in his own personality and recreates it as the work of art." It's a tiring process, a surgery... Yes! Making art is like exorcism. You need to die and be reborn and then when you're resurrected you're like... 'Look what I brought back, look at my canvas! This is where I went.' Art is a map to where we've been.

Can one be so involved in this alter reality that it comes to the point his totem doesn't stop the spin? Will he lose sight of what's real and continue the pursuit to the shadow future? Can someone be so

immersed and emotionally struck that his senses can't contain it? Scientists talk about a real medical condition, called Stendhal Syndrome. It's explained as a situation where someone is so affected by beauty of what he experiences, that his vision gets clogged and blurred that his eyes burst into tears and may even pass out. Alain de Button says, "A dominant impulse on encountering beauty is to wish to hold on to it, to possess it and give it out in one's life." This is the epitome of creativity, being able to hold on to a moment, a moment so abrupt, distinct and framed, that it's already a memory. The moment is happening and you're already mourning the fact that it will end. What is so unique and mesmer-

Gushing ideas and rushing traffic of emotions.

ising about a beautiful scene is also what makes it so tragic. Can creativity reach a point where it can destroy us? The answer to that question is another question – how far are you willing to go, to make beautiful art?

Believe me when I say this, an artist has gone through every one of these moments of life; ecstasy, joy, melancholy... everything. Every time they make a work of art, they die a little. It's a life of a free bird, chasing epiphanies, mostly voyages of solitude. The self-realisation that they're but instruments of the divine has allowed them to be humble, to surrender and to lose themselves. We need that ecstasy, we need that transcendence, to be beside ►

Wind (2011)
by Mi Ju

*Be lost, lost in thoughts
of voyages chasing the
ultimate question —
the meaning of life.*

ourselves as something comes through, that's what I'm chasing. I wanna be lost, to be frank there's a certain joy in it, the joy of getting lost. There's an interesting couple of lines from Eric Davis' literature that says, "Artists are uniquely placed to creatively participate in the larger cultural process of re-engineering subjectivity, of pushing the envelope of experience." They are always daring to push themselves, to take two steps at a time and be ahead of the present. Be lost, lost in thoughts of voyages chasing the ultimate question – the meaning of life. Aren't we more happy when we are seeking the truth? Isn't our driving force the addiction to the question itself? We may even wish to never stop seeking, that once we find the answer, we risk completion. A cliff beyond which there's just emptiness and the echoes of flapping wings back when we flew seeking the question. Wanting to find ourselves, wanting to be found... umm I don't know. Isn't it more fun being lost? Aren't we all wanderers ultimately? Push yourself, push up higher to resonate with the minds of an artist. We need to be the traveler in search, in search of signification. When you find it, it's over. Stretch yourself, open your mind wide, to take in more, to let your creativity flow and make wondrous art. It's not about the answer, it's about the better questions. Never stop wandering... Remember, it's only when we're LOST, that we're FOUND... ●

The Opera of Nature

On daybreak sunrays do scatter up,
Through the fields full of buttercup
How brilliantly the nature awakens
So enchanting is it in all sense.

In great bliss robin welcomes spring,
With a sweet melody so charming.
Oh! Praise that music, so thrilling
Elegant makes it every morning

Pleased the poppies smiling at sky,
With her pretty wings a butterfly.
In what a grace she flies about
And sips the relishing nectar out!

So here, laurels and daisies smile
And dancing gently for a while
In the light breeze from the west
That tickles the Sparrow in his nest

Tits and larks flying in flocks,
Over valleys and high hillocks,
Praised the song of cuckoo bird.
After winter was it then heard.

Chatting with the breeze so pleasant,
That is turned by roses fragrant.
Beside the boy stood spikes of magic
At which always parrots gaze.

Dew drops drizzling down from leaves,
Of those lustrous blue orchids,
Dazzled in the sunlight so fine
Refreshment to the mind of mine.

How distinctly these flowers glow!
Medley of all colours of rainbow
So divine is this splendid sight,
Of the whole earth shining bright.

Fathima Jalaluddin
T6 A

“Dance is your pulse, your heartbeat, your breathing. It’s the rhythm of your life. It’s the expression in time and movement, in happiness, joy, sadness and envy.”

Bhadra Narayan
T2 A

The above quote is indeed true for me. Dance has been an integral part and ventricular parcel of my life. I began this endeavour at the tender age of four starting from folk dance to Bharatanatyam, Mohiniyattom and Kuchipudi. To me, dance is more than just a beautiful art form. Dancing is a huge learning experience for me and the influence it has had on my life, I will never forget. I feel it is beautiful, exciting and inspiring. For countless numbers of hours, for 14 years, I have spent my days devoting myself to practicing and perfecting it. I never get bored with it because there is always room to improve. There can always be more beats, higher jumps and better placement, among other things. Dancing is a power, a prayer and a sense of life. Dance has made me a better person making me learn team work, leadership, enhancing my strength, courage and confidence. Dance is a type of art that generally involves movement of the body, often rhythmic and to music. It is the most delicate expression of human culture, and is supposed to be an undiluted enjoyment for the art lover. It is performed in many societies as a form of emotional expression, expression of ideas, social interaction media, mode of exercise, media for spiritual upliftment etc. For a person emotionally defeated by dance, dance is a communication with God with sacred movement of the various limbs with deep divine feeling. It can also be regarded as a form of non-verbal communication that brings out the inner most feelings.

Classical Indian dance mirrors traditional Indian culture which dates back to more than 5000 years. Indian culture is unique because of its diversity and variation in physical, religious, racial, linguistic and artistic fields. Excavations, inscriptions, chronicles, genealogies of kings and artists, literary sources, sculpture and painting of different periods provide extensive evidence that dance in India has a rich and vital tradition. Myths and legends also support the view that dance had a significant

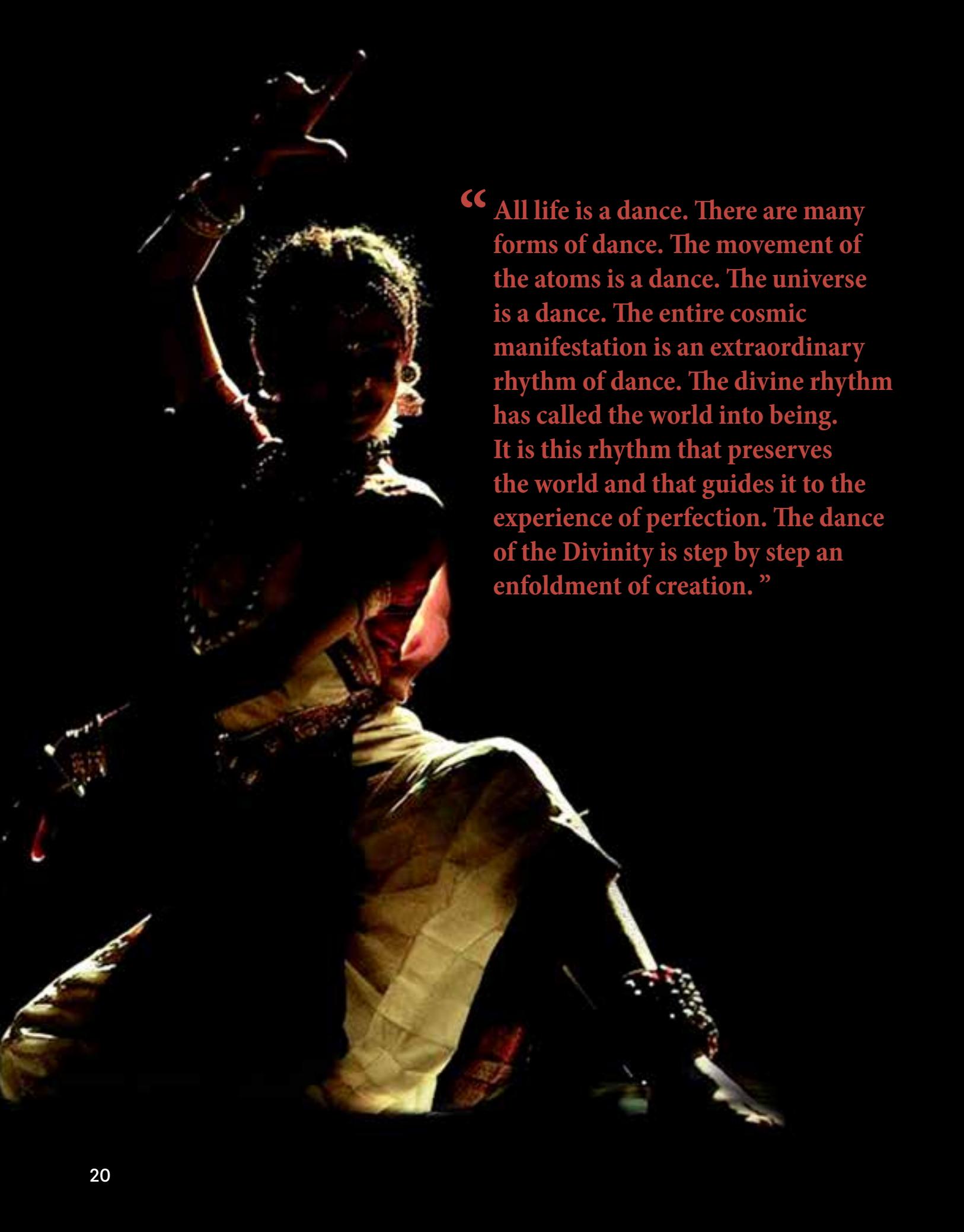
place in the religious and social life of the Indian people. Indian classical dance is an umbrella term for various codified art forms rooted in *Natya*, the sacred Hindu musical theatre styles, whose theory can be traced back to the *Natya Shastra* of Bharata Muni (400 BC). It is said that he composed the first syllables of *Bhava* (emotion), *Raga* (melody), *Tala* (rhythm) and *Rasa* (mood) which are the fundamental elements of dance. Dance in India has a mythological beginning. Centuries ago when the world was steeped in anger and jealousy, greed and desire, pleasure and pain the people went to Brahma to seek an end to this misery. It is said that Brahma created the *Natya Veda*, the fifth scripture to save humanity from deterioration from moral values. He created this Veda by taking elements from the other four Vedas. He took Speech from the *Rig-Veda*, *Abhinaya* (the entire gamut of speech, body, dress and facial expressions) from the *Yajur Veda*, music from the *Sama Veda* and aesthetic experiences from the *Atharva Veda*. He revealed this Veda to Sage Bharata. The Sage went to Lord Shiva to learn and add dance movements to the drama he had created according to the Veda. And thus dance and drama were created.

Shiva, the Lord of dance is said to have created the Universe with his *Ananda Tandavam*, or the dance of joy. It is He we see dancing in the rise and the fall of the waves in the oceans, in the volcanoes and the earthquakes, in the rotation of the planets and the stars, in the lightning and the thunder. All movements within this cosmos is said to be His dance. Nurtured for centuries, dance in India has evolved in different parts of the country its own distinct ►

Indian Classical Dance

My Perspective

“All life is a dance. There are many forms of dance. The movement of the atoms is a dance. The universe is a dance. The entire cosmic manifestation is an extraordinary rhythm of dance. The divine rhythm has called the world into being. It is this rhythm that preserves the world and that guides it to the experience of perfection. The dance of the Divinity is step by step an enfoldment of creation. ”

style taking on the culture of that particular region, each acquiring its own flavour. Consequently a number of major styles of 'art' dance are known to us today, like *Kathak* from North India, *Manipuri* from the North Eastern corner, *Odissi* from Orissa, *Kuchipudi* from Andhra Pradesh, *Bharatanatyam* from Tamil Nadu, *Kathakali* and *Mohiniattam* from Kerala. Then, there are regional variations, the dances of rural and tribal areas, which range from simple, joyous celebrations of the seasons, harvest or birth of a child to dances for the propitiation of demons or for invoking spirits. Unfortunately, the British rulers did not see the arts as a form of education or moral tradition and started to alienate it from the people. They put a ban on temple dance and slowly the art started to die. Apparently by the 20th century we were left with only a shadow of what had been and existed.

Promotion of classical dance is extremely important as they are not only the quintessence of sweet-ness, beauty and power of our eternal culture, but it is also a prayer and meditation, attracting divine blessings, happiness and peace of mind. It teaches duty to those who go against it, love to those who desire it, chastises those who are ill-bred or unruly, promotes self restraint in those who are undisciplined, gives courage to the cowards, composure to a mind of conflicts, enthusiasm to the valorous, solace to those with a sorrowful mind, enlightenment to those of poor intellect and gives wisdom to the learned. Today when moral values are declining and violence is increasing; it is the duty of the dancer to create an atmosphere of peace through the dance.

A recent and renewed interest in our dance forms in the last 50 years has helped to develop a lot. They are performed outside the traditional milieu but at the same time trying to recreate the past. New themes are infused within the technique of the old styles and sometimes the ancient

themes are presented in a new form and technique. Today we have many dance festivals like Khajuraho dance festival, Natyanjali Festival (Chidambaram) Konark Dance Festival, Nishagandhi Dance Festival, Soorya festival etc. which promote the art form. The performers of Indian Classical Dance, despite of the background and forms, have played a crucial role in presenting India to the forefront of the World stage. Rukmini Devi Arundale, Dr. Vempati Chinna Satyam, Pandit Birju Maharaj, Kalamandalam Krishnan Nair, Kalamandalam Kalyanikutty Amma, Mrinalini Sarabhai, Mallika Sarabhai, Dr. Padma Subrahmanyam, Yamini Krishnamurthy, Dhananjayans, Alarmel Valli, Kalamandalam Kshemavathy etc. are some of the renowned artists who made the country proud. The list never ends...

I hope I too can contribute a little to this vast ocean of classical dance. Even though I took the career to become an engineer, my ambition in life is always to be a professional dancer. As a good daughter I have to make my parents' dreams to come true. But still I continue my dance passion along with my studies. •

It all started once again, I started to tumble inside my mother's tummy, rolling and bouncing. I wasn't sure why those things were happening to me continuously. Sometimes there would be a break for a long time. Sometimes I could hear heavy crying sounds but unfortunately I couldn't see anything. I didn't have any idea about myself.

A life that begins from zero.

And finally that day arrived. I couldn't feel any pain, but my mother was screaming. I came out through a window, covered in a red fluid. After some hazardous hours, I fell on the ground. It felt rocky to me. Suddenly someone took me with their teeth. Later, I recognised that it was my mother. Each day she would bring me some hard fleshy substance. Everyone of our age would eat it. So did I.

As time passed, I could see a red guy on top. It felt like he was staring at me, and tears started flooding my eyes. But when I couldn't see a bit in front of me, there came my guy, my creamy guy, who gave me a much colder atmosphere. Something special about him is that some days, he vanishes without saying a single word. As I grew up, I realised that there are many of my kind with dense fur on the front, a wavy tail and sharp teeth. As my father approaches the place, everyone respects him in silence, just like a king.

One day, my father hunted down a deer in front of my eyes, and that was the day I realised the source of my meals. I had a strong doubt; the same red coloured fluid was there with the deer. So why should I...?

But I did what I was taught. Yes I was still young, not big as my father; but I started learning things faster. Now I knew why other animals ran like anything

Akash Ashok
U2

when my father approached. Now I knew who I was—an assassinator. I too needed to hunt and enjoy the glow fading from the refugees' eyes. I believed that only we can make those things happen, I wanted to be fearless, hard, muscular, with a terrifying look! Each day, I could see those deer running for dear life. But they finally end up as my favourite red fleshy substance...

But my mind speaks "Those butterflies... they are really awesome...". I always like to play with them in those yellow painted meadows. But this time she was so beautiful that I crossed meadows and jumped through the woods. I ran, ran and ran... But I lost my butterfly... lost my way...

I couldn't know where I was. But I felt the same way as those deer even though I was not surrounded by those ferocious dreadful animals. I was trapped by something which I loved the most. I realised that, things those love us could be fatal at times like those. Now I am a refugee, a living red fleshy substance!

“*Change those inanimate characters into living humans. What you see is OUR SOCIETY*”.

REFUGEE IN THE ABYSS

First in English short story writing - Sargam Chitram Thalam '16

MAP MY HOME

A project born as the brainchild of Mr. Mir Mohammed (IAS), a dream that transcended into magic. The project started off with 6 students from the capital city. It now boasts of around 100 engineering students all over the capital. Together they have mapped over ten thousand government and private institutions. They are about to step to phase two with more people onboard.

We met **Mr. Mir Mohammed Ali** and **Mr. Shuaib**
who propelled the project forward.

What is Map My Home?

Map My Home (MMH) is a simple project to utilize the resources available with the community. Our vision is

1. To bring as many government/non-government institutions into a user friendly online platform, that is a transformation from offline to online.
2. Take it one step further and bring accountability to the mapped institutions (govt. offices, small scale establishments etc.) Uploading pictures, contact information, working hours, details of people in charge etc. brings accountability to the mapped location. Also there is a need to promote an appreciative culture across the state; good work needs to be appreciated.
3. Enrich the community knowledge pool, thus equip the people with resources to form a better opinion.

What is its current status?

With more and more students onboard, Map My Home is entering its second phase. Shuaib joined MMH post the initial phase, being an IT professional and app developer, he was a worthy addition. We decided to take it one notch higher by branding the project as you know it today. They immediately realised the great potential it had and introduced mapping challenges for students across the colleges in the capital. Currently there are students from SCT, CET, GECB and Marian Engineering College actively involved in the project.

Why was Google maps chosen as the online platform when other alternatives like Bhuvan were available?

Accessibility is the answer, when we do this kind of hardwork the information our students gather should not go useless.

More than 90% of the smart phones available in the market use an Android interface, so using a Google platform was our best option to reach maximum people.

The information we gathered is open source; it's available to anybody on the internet, this opens up a wide range of possibilities. Of course there are less accessible alternatives like Bhuvan and Bing maps, we have already provided the Kerala GPS society with the coordinates we have collected while mapping to upload into Bhuvan. We are expecting to bring Google onboard and expand the project, so far we have had a positive response. We have also made a one minute video for the Google Local Guides Summit.

Mir Mohammed Ali

Currently Director of Survey/Land Records and former Sub Collector in the Govt. of Kerala, Mir is a highly regarded IAS officer. He secured rank 59 in the 2010 Civil Services Examination. A student of political science, he initiated the Map My Home project, with the aim of bringing places of public interest onto the online platform.

Twitter: @mir19in

WordPress: thedurableaspirant

Hon'ble Minister & Secretary of Revenue unveils the Map My Home poster.

Shuaib Ahmed

Hailing from the Kanyakumari District, Shuaib is a developer and designer currently working at Copper Coin Communications and Designs. He received his B. Tech degree in ECE from Crescent Engineering College, Chennai and his ME in Solar Energy from University of New South Wales, Australia.

Twitter: @shuaibahmd

106 students gathered at IIITM-K, Technopark & prepared themselves for the Map My Home Challenge.

Interview by:

Christie John Jacob Nanditha Suresh
Arun Mahesh Vijin VL

Compiler:

Zenith Sanjayan

It is rumoured that an exclusive app is under construction. About that?

It's not a rumour *shows the prototype version of the app on his phone*. The app developed by Keltron will be up and running shortly. It will be an easy to use app with feedback facility. For instance you call up a government office and if your call doesn't get answered, you could leave feedback. A lot such feedback would bring a sense of responsibility on the staff/department concerned; it can also be an eye opener for people at a higher level of the hierarchy.

Do you think this will be of use to economically backward people who can't afford a smartphone?

I recently came across this interesting quote by Donald Rumsfeld, the Secretary of Defense under G. W. Bush. When the army complained about a lack of resources, he said; "You go to war with the army you have, not the army you wish you had." The same applies here, nobody loses. Infact the opposite may become true. We recently uploaded a photo of the Wayanad civil station, it has above ten thousand views which means that many people searched for Wayanad civil station. Similarly mapping local food vendors and small scale establishments which offer quality services can bring about a great improvement in their sales.

You said MMH is expanding, so how do you plan to meet the man power?

Yes we are expanding, we'll be entering phase two towards the end of June. We are actually waiting for the volunteers to be free of their academic pressure; they'll be done with their university exams around that time. The expansion will involve more colleges and students, there is a lot of work to be done. For instance there are about 200 Akshaya e-centers in Trivandrum alone left to be mapped and God knows how many government offices. The kind of recruitment we did in the first phase won't be effective at a larger scale. So we are planning to bring out a handbook on how to join the movement and most importantly how to map, this might take time. Till then if you are really interested in joining, form a WhatsApp group of five and inform us how much time you can keep aside for mapping; we'll verify your request and send you the list of places to be mapped.

സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തെ തേജസ്സുറ്റ മുഖവും അനന്തപൂർണ്ണവും അഭിമാനവും മായ ശ്രീ ചിത്തിര തിരുനാൾ കോളേജ് ഓഫ് എൻജീനീയറിംഗ് വൈവിധ്യപൂർണ്ണവും സംഭവ ബഹുലവും ഉത്സാഹഭരിതവും വിജയകരവുമായ ഒരു അഭ്യയന്ന വർഷം പിന്നിട്ടുന്ന ഈ വേളയിൽ ഏറെ ചാരുതാർത്ഥമുന്നേതാടെയാണ് SCT സ്കൂളിന്റെ യുണിയൻ മുന്നോട്ടുപോകുന്നത്.

പൂർണ്ണ ജനാധിപത്യപരമായ രീതിയിൽ (പ്രസിദ്ധീകരിച്ച രീതിയിൽ) SCT - യിൽ നിലവിൽ വന്ന ആദ്യത്തെ യുണിയൻ SCT ഏൽപ്പിച്ചു തന്ന ചുമതലകൾ എല്ലാം ഭംഗിയായി നിറവേറ്റു വാൻ സാധിച്ചതിന്റെ കൃതാർത്ഥതയിലാണ് 2015 ഒക്ടോബർ ഓൺ നടന്ന ഇലക്ഷണിൽ 22- അംഗസെന്റ് രൂപീകൃതമായി.

സഹസ്ര - ഒരു പുതിയ തുടക്കം

2016 അഭ്യയന്നവർഷത്തെ കോളേജ് യുണിയൻ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഒപ്പചാരികമായ ഉദ്ദേശ്യാടം 2016 ഫെബ്രുവരി 5 ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രതിപക്ഷനേതാവ് സഃഖി എൻ. അച്ചുതാനന്ദൻ ഭദ്രീപം കൊളുത്തി നിർവ്വഹിച്ചു. ആവേശം അലയടിച്ച ചടങ്ങിൽ പ്രിൻസിപ്പാൾ പ്രോഫ.

union report

ഷാജി സേനാധിപൻ, പ്രോഫ.ശരത് ചന്ദ്രൻ ഭാന്സ്, യുണിയൻ അവധിവൈസർ ലിബേഷൻ.എം.എന്നി വർ സനിഹിതരായിരുന്നു.

കലാലയത്തിലെ പുതിയ കുടുകാർക്കായ്

സഹസ്രയോടുബന്ധിച്ച് ഒന്നാം വർഷ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കലാപരിപാടികൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള വേദി ഒരുക്കി കൊടുക്കുകയും കലാലയവുമായി കൂടുതൽ അടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള സൗഹാർദ്ദപരവും രസകരവുമായ പരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രശ്രദ്ധം ഗായകനും യുവപ്രതിഭയുമായ ജീവൻ പത്മകുമാരിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന സംഗീതപരിപാടി വേണ്ടി ഒരുപോലെ പുതിയ കലാലയ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും ഹൃദയ മായ നിമിഷങ്ങൾ സമ്മാനിക്കുന്നത് കലോസ്വരാഞ്ജലാണ്. SCT - യിലെ പ്രതിഭകളുടെ സർഭുവാസന ക്കുള പുറത്തുകൊണ്ടുവരിക പരിപോഷിപ്പിക്കുക എന്ന സദ്ബേദ്ധത്തോടെ നടത്തുന്ന സർഭും ചിത്രം താളം പതിവിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്ഥമായി മുന്നു ദിവസങ്ങളിലായി കോളേജ് അക്കണ്ഠത്തിലെ ഏഴോളം വേദികളിൽ അരങ്ങേറി. വിപ്പവകര

S C T = സർഭും ചിത്രം താളം

കലാലയ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും ഹൃദയ മായ നിമിഷങ്ങൾ സമ്മാനിക്കുന്നത് കലോസ്വരാഞ്ജലാണ്. SCT - യിലെ പ്രതിഭകളുടെ സർഭുവാസന ക്കുള പുറത്തുകൊണ്ടുവരിക പരിപോഷിപ്പിക്കുക എന്ന സദ്ബേദ്ധത്തോടെ നടത്തുന്ന സർഭും ചിത്രം താളം പതിവിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്ഥമായി മുന്നു ദിവസങ്ങളിലായി കോളേജ് അക്കണ്ഠത്തിലെ ഏഴോളം വേദികളിൽ അരങ്ങേറി. വിപ്പവകര

മായ പുതിയ പരിഷ്കാരങ്ങളുടെ വിജയംഅടിവായിട്ടുന്ന തരത്തിലായിരുന്നു വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പകാളിത്തം. ഫെബ്രൂവരി 16-ന് മലയാളത്തിന്റെ പ്രിയ സാഹിത്യകാരൻ പ്രോഫ.എം.എ.സിദ്ധിവേം സർഡും ചിത്രം താഴത്തിന്റെ രണ്ടാം പതിപ്പ് ഉടൻ ഘാടനം ചെയ്തു. സമകാലീന സംഭവവികാസ അഞ്ചു പറ്റിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഭാഷണം വിദ്യാർത്ഥി സമൂഹത്തെയാക്കുത്തന്നെ ഇരുത്തി ചിന്തിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. Mech, Production, Automobile, ECA, ECB, CS, BT, M Tech എന്നീ ശ്രൂബുകൾ മാറ്റുരച്ചപ്പോൾ SCT -യുടെ ചരിത്രത്തിലെ തന്നെ ഏറ്റവും ആവേശകരമായ മത്സരം നൽകിക്കും കൈവന്നു. നേരിയ വ്യത്യാസത്തിൽ BT- ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഒന്നാമതെത്താണി. സർഡുപ്രതിഭകളുടെ കലാമുല്യമാർന്ന വിസ്മയ കാഴ്ചയിൽ ധന്യമായ കലാലയ അക്കണം കലാസാംസ്കാരിക മേഖലയുടെസന്ദർഭത്തിൽ തെളിയിക്കുന്നതായിരുന്നു.

SCT Film Club

അപേക്ഷിയെ സപ്പനു കാണുന്ന SCT -യിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കുടായ്മയായ SCT Film Club പ്രവർത്തനം സപ്പനു തുല്യമായ രീതിയിൽ മുന്നോട്ടുപോയി. SCT -യുടെ ചിരകാല സപ്പനമായിരുന്ന Film Fest വിജയകരമായ രീതിയിൽ സംഘടിപ്പിച്ചു. ദേശീയ അന്തർദ്ദേശീയ തലത്തിലുള്ള ആരോളം ചിത്രങ്ങൾ കോളേജിൽ സജീകരിച്ച് രണ്ടു വേദികളിലായി നടന്നു. ഇന്ത്രനാഷണൽ ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവൽ ഓഫ് കേരള യോടനുബന്ധിച്ചുള്ള ഓഡിഷൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഫിലിം ക്ലബ്ബിന്റെ പകാളിത്തം വഹിച്ചു എന്നതിൽ ഓരോ SCT -യന്നും അഭിമാനിക്കാം. പ്രശസ്ത ചലച്ചിത്രതാരങ്ങളായ ഉണ്ണി മുകുന്നൻ, ടോവിനോ തോമസ് എന്നിവരെ പങ്കെടുപ്പിച്ച് കോളേജിൽ നടത്തിയ ചലച്ചിത്ര പ്രതിഭാസംഗമം Film Club -ന് മറ്റൊരു പൊന്തുവലായി മാറി.

Quiz Club

SCT- സ്കൂൾസ്കൂൾ .യുണിയൻ പുതിയ സംരംഭമായ SCT Quiz Club വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിൽ നേടിയ സീകാരുത ഏവർക്കും ആവേശം പകരുന്നതായിരുന്നു. ഫെബ്രൂവരി- 5 ന് യുണിയൻ ഉടൻ ഘാടനത്തോടൊപ്പം നടന്ന ചടങ്ങിൽ സുപ്രസിദ്ധ ഗായകൻ ശ്രീ. ജീവൻ പത്മകുമാർ Quiz Club - ന്റെ ഓപചാരിക ഉടൻ ഘാടനം നിർവ്വഹിച്ചു. വളരെ ചുരുങ്ങിയ കാലം

കൊണ്ട് തലസ്ഥാന നഗരിയിൽ പുതിയ ചലനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാൻ ഉതകുന്നതരത്തിലുള്ള മത്സരങ്ങൾ നടത്തുവാൻ SCT Quiz Club ന് സാധിച്ചു. ഫെബ്രൂവരി- 6 ന് നടന്ന Informal Quiz എടുത്തു പരയേണ്ടതാണ്. Quiz.exe എന്ന പേരിൽ ഫെബ്രൂവരി- 13,14 തീയതികളിൽ നടന്ന ദേശീയ Quiz മത്സരത്തിൽ IIT, NIT ഉൾപ്പെടെയുള്ള ടീമുകൾ പങ്കെടുത്തു. ഈ രംഗത്തെ പ്രശസ്തനായ മേജർ. ശ്രീ. ചന്ദ്രകാന്ത് നായർ ആയിരുന്നു കീസ് മാറ്റുർ.

LnD Club

യുണിയൻ കീഴിൽ അഭിമാനകരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും കോളേജിന്റെ യഥസ്ഥ യൂർത്തുന്ന ക്ലബ്ബ് Literary and Debate Club ഗണേഷ് മെമോറിയൽ ഇൻഡ്രകോളേജ് ഡിവേൾപ്പ് മത്സരം ജനുവരി- 30 ന് വിജയകരമായ രീതിയിൽ സംഘടിപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചു. ഇരുപതോളം കോളേജ് ടീമുകൾ മാറ്റുരച്ച Triathlon Competition-ൽ കോളേജേം ഓഫ് എൻജിനീയറിംഗ് വിജയികളായി. ഗണേഷിന്റെ സുഹൃത്തുകളുടെ ഭാഗത്തു നിന്നും നൽകിയ സഹായങ്ങളും സംഭാവനകളും സതുതൃപ്തഹരമാണ്. ‘Think India Transform India’ എന്ന പ്രവൃംപിത ലക്ഷ്യത്തോടെ നടന്ന ദേശീയതലത്തിലുള്ള പേപ്പർ പ്രസന്നേഷൻ മത്സരം LnD-യുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കോളേജിൽ സംഘടിപ്പിക്കുകയും വിജയികളായവരെ ബാംഗ്രൂരിൽ വച്ചു നടന്ന ദേശീയതലത്തിൽ പങ്കെടുപ്പിക്കുവാനും സാധിച്ചു.

സ്മൃതിപദ്മം

കോളേജ് തുടങ്ങിയകാലം തൊടുള്ള എല്ലാ പുർവ്വവിദ്യാർത്ഥികളെയും ഒരു സാധാരണത്തിൽ കോളേജിന്റെ അക്കണ്ഠത്തിൽ തിരിച്ചെത്തിക്കുക. പിന്നീട് കലാലയ ജീവിത സ്മൃതികൾക്ക് പുതുജീവൻ പകരുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ കോളേജ് യുണിയൻ സംഘടിപ്പിച്ച സ്മൃതിപദ്മം എന്ന പരിപാടി പുർണ്ണ വിദ്യാർത്ഥികളിൽനിന്നും കാഴ്ചപ്പാടുകളെ തന്നെ പുനർന്നിർവ്വചിക്കുന്നതായിരുന്നു. കുറഞ്ഞ സമയത്തിനുള്ളിൽ സംഘടിപ്പിച്ചതിനാലും ചില സമയങ്ങളിൽ അധികാരകേ ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിന്നും ഉണ്ടായ നിരുത്തരവാദപരമായ ഇടപെടലുകൾ മുലവും പരിപാടി പുർണ്ണ വിജയമാക്കാൻ സാധിച്ചില്ല എന്ന സ്വയം വിമർശനം യുണിയൻ ഏറ്റെടുക്കുന്നു. എന്നാൽ പരിപാടിയ്ക്കുവേണ്ടി രാപ്പകൾ പ്രവർത്തിച്ച SCT -യിലെ വിദ്യാർത്ഥികളോടുള്ള കടപ്പാട് യുണിയൻ വിന്റെ രിക്കുന്നില്ല.

Career Enhancement and Placement Training Program

യുണിയൻറെ വാഗ്ദാനമായിരുന്ന Career Enhancement and Placement Training Program ഒക്ടോബർ 26-ാം തീയതി ഇരു രംഗത്തെ വിദഗ്ധരായ Pragamatix നെ എത്തിച്ചു നടത്തുവാൻ സാധിച്ചു. രാഷ്ട്രവോധമുള്ള പഹരമാരെ വളർത്തുക എന്ന സദ്വേഗത്തോടെ ശ്രീവിശാ വിന്റെ IRS ന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സിവിൽ സർവ്വീസ് ഓഫീസേഴ്സ് പ്രോഗ്രാം സംഘടിപ്പിച്ചു.

Women's Day Celebration

വനിതാദിനത്തോടനുബന്ധിച്ച് സ്ക്രീ ശാക്തീകരണ ബോധവത്കരണത്തിനായി പോസ്റ്റർ പ്രദർശനവും വൈകുന്നേരം കോളേജ് കാമ്പസിൽ LnD Club -ന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഓപ്പൺ ഫോറവും സംഘടിപ്പിച്ചു.

കൈത്താങ്ങായി സ്കൂൾവർഷം യുണിയൻ

പ്രഭ്രാംത്രിക്കേപ്പുക്ക് വിജയലിച്ച ചെന്നെന്ന യുണിയൻ കൈത്താങ്ങായി സ്കൂൾവർഷം യുണിയൻ പരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിച്ചു. വിദ്യാർത്ഥികളിൽ നിന്ന് ശേഖരിച്ച സഹായങ്ങളും സംഭാവനകളും മറ്റ് ആവശ്യവസ്തുകളും നേവിയ്ക്കു കൈമാറുകയും അവിടെ നിന്ന് ചെന്നെന്നയിലേയ്ക്ക് എത്തിക്കുകയും ചെയ്തു.

പതിവു രീതിയിലുള്ള ആർഡാങ്ങൾക്കും ആശോഷങ്ങൾക്കും വിപരീതമായി വിപ്പവകരമായ രീതിയിൽ ശ്രീചീത്രാപുവർഹോമിലെ അന്തേ വാസികളോടൊപ്പം ഒരു ക്രിസ്മസ് ആശോഷം സംഘടിപ്പിക്കുക വഴി എവർക്കും മാതൃകയായി ശ്രീചീത്രപുവർഹോമിലെ അന്തേവാസികൾക്ക് SCT-ലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ മധുര വിതരണം നടത്തുകയും വിവിധ കലാകായിക പരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതിലൂടെ അവിടുത്തെ അന്തേവാസികളെ ആപ്പറ്റാബ്രീതരാക്കുകയും സമുച്ചന്താട്ടുള്ള കടമനിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തു.

വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആവശ്യങ്ങളും പ്രവർത്തിക്കുന്ന യുണിയൻ എന്നതിന് അടിവരയിടുന്നതായിരുന്നു Hot and Cold Water Purifier ഇൻസ്റ്റലേഷൻ. സഹസ്രയോടനുബന്ധിച്ച് നടന്ന ചടങ്ങിൽ Red Alumini ഭാരവാഹികൾ സ്കൂൾവർഷം യുണിയൻ കൈമാറിയ പ്രസ്തിഹയർ കാൻഡിനൽ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

Sports Club

എറുവും വിജയകരമായ രീതിയിൽ സ്പോർട്ട്സ് സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ ഈ യുണിയനു സാധിച്ചു. മത്സരം ഇയർ വയിസ് ആക്കുന്നതിലൂടെ കുടുതൽ മത്സരാന്തരീഷം സ്വീഷ്ടിക്കുവാനും അതിലും കുടുതൽ വിദ്യാർത്ഥികളെ സ്പോർട്ട്സ് ഡേയിൽ പങ്കെടുപ്പിക്കുവാനും യുണിയനു സാധിച്ചു. ഫെബ്രുവരി -19, 20 തീയതികളിൽ യുണിവേഴ്സിറ്റി സ്കൂളിയിൽ വച്ചുനടന്ന സ്പോർട്ട്സ് മീറ്റ് പ്രശസ്ത കമ്പാറ്റി താരം നജീമു ഭീൻ ഉദ്ഘാടനം നിർവ്വഹിച്ചു. Inter Year Football ടൂർണ്ണമെന്നും സ്പോർട്ട്സ് ഡേയോടനുബന്ധിച്ച് സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ Sports Club-ന് സാധിച്ചു.

എല്ലാകൊല്ലത്തെയും പോലെ തന്നെ വളരെ മികച്ച രീതിയിൽ ഇക്കൊല്ലവും എല്ലാ കാര്യക്രമങ്ങളും നടത്തുവാൻ സാധിച്ചു എന്ന തിൽ യുണിയൻ അഭിമാനമുണ്ട്. ഒന്നാം വർഷ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് സീക്രിറ്റാം നൽകിക്കൊണ്ട് നടത്തിയ 1-2 വർഷ വിദ്യാർത്ഥികൾ തമിലുള്ള “Welcome Cup” Cricket മത്സരം വൻ വിജയമായാണ്. പ്രവീണ് മെമോറിയൽ ഹൃക്കോർഡുണ്ട്, ഷാരോൺ മെമോറിയൽ ക്രിക്കറ്റുണ്ട്, ബാഡ്യമിന്റെ, ചെസ്സ്, കാരംസ് എന്നീ മത്സരങ്ങൾ വിജയകരമായി പൂർത്തീകരിക്കാൻ സാധിച്ചു.

Food Fest

സർഗ്ഗം ചിത്രം താളത്തിന് മാറ്റ് കുട്ടി Food Fest വിജയകരമായി സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ യുണിയനു സാധിച്ചു. നാവിൽ വൈള്ളമുറുന വിഭവങ്ങളുമായി SCT-യിലെ വിദ്യാർത്ഥികളും അണിനിരന്നപ്പോൾ രൂചിഭേദങ്ങളുടെ കലവറയായി Food Fest മാറ്റി. പ്രോഫീഷണലിസം എൻജിനീയറിംഗിൽ മാത്രമല്ല എന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ തെളിയിച്ചു Food Fest പ്രശസ്ത പാചകവിദ്യഗ്രാമ മുഹമ്മദ് നാഫി വിഡിനിൽനിന്നും നടത്തി.

യുണിവേഴ്സിറ്റി യുവജനോസ്വം

കലയെയും കലാകാരനാരെയും എന്നും ഹൃദയത്തോടു ചേർത്തുപിടിച്ച സ്കൂൾവർഷം യുണിയൻ ചെങ്ങന്നുരിൽ വച്ചു നടന്ന കേരള യുണിവേഴ്സിറ്റി യുവജനോസ്വംവത്തിൽ SCT-യുടെ കലാപ്രതിഭകളെ പങ്കെടുപ്പിച്ചു അഭിമാനകരമായ വിജയം കൊയ്തു. ക്രിയാത്മകമായ ഇടപെ

ബലുകളിലൂടെ പുതുതായി പട്ടിക ചേർക്കപ്പെട്ട കോൺക്ലേജി ഉൾപ്പെടയെങ്ങളും ശ്രദ്ധ ഇനങ്ങളിലും വ്യത്യസ്തമായ എല്ലാ സാഹിത്യ മത്സരങ്ങളിലും വിദ്യാർത്ഥികളെ പങ്കെടുപ്പിക്കുവാനും പരിമിത മായ ഫണ്ടിൽ നിന്നുകൊണ്ട് പരമാവധി സഹായ അർഥ ചെയ്തുകൊടുക്കുവാനും സാധിച്ചു എന്ന തിൽ വിദ്യാർത്ഥി യുണിയൻ അഭിമാനം ഉണ്ട്. രാഷ്ട്രക്കൂർ ദേശമന്ദ്രേ കലോസവത്തിൽ SCT-യ്ക്കുവേണ്ടി ഉണ്ടും ഉറക്കവും Attendance ഉം മാറ്റിവച്ച് Volunteer ചെയ്ത എല്ലാവിദ്യാർത്ഥികളോടും അനുഭാവികളോടുമുള്ള നാമിയും കടപ്പാടും തരംവസ്തുതയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. 45 പോയിന്റോടെ യുവജനോസവത്തിൽ സാങ്കേതിക കലാലയങ്ങളിൽപ്പെച്ച് രാണ്ടം സ്ഥാന വും യുണിവേഴ്സിറ്റിതലത്തിൽ അഞ്ചാം സ്ഥാന വും നേടാൻ സാധിച്ചു എന്നതിൽ ഓരോ SCT-യന്നും അഭിമാനിക്കാം. നൃത്യം അധികം കോളേജുകൾ പങ്കെടുത്ത കലോസവത്തിൽ സ്വന്തമായി ഒരു ആധിദോഡിയം പോലുമില്ലാത്ത കലാലയം വളരെ പരിമിതമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ പരിമിത മായ ഫണ്ടിൽ നിന്നുകൊണ്ട് അഭിമാനകരമായ ഇള നേട്ടം കൈവരിക്കാൻ സാധിച്ചു എന്നത് എടുത്തുപരയേണ്ടതാണ്.

CULT AWAY

“Ascend to freedom” എന്ന ആപ്തവാക്യം ഉൾക്കൊണ്ട് നടത്തിയ Cult A Way 2016 കേരള

ത്തിലെ തന്ന ഏറ്റവും മികച്ച കോളേജ് ഫെസ്റ്റിവലി ആയി മാറി. യുണിയൻ നേതൃത്വത്തിൽ SCT എന്ന ഒറ്റ വികാരത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികളെ അണിനിരത്തി ചരിത്രം ഉറങ്ങുന്ന ടാഗോർ തീയേറ്ററിൽ വിസ്മയം സൃഷ്ടിക്കുകയായിരുന്നു. ആശോശാഷ അർഥക്കും ആരവങ്ങൾക്കും അതീതമായി കാരുണ്യത്തിന്റെ കരസ്പർശമായ പരിപാടികൾ കൂടെ ആയപ്പോൾ അവിടെ ശത്രുക്കും Ascend to freedom അകൂക്യായിരുന്നു. April 8,9,10 തീയതി കളിൽ നടന്ന Fest-ന്റെ ഉദ്ഘാടനം സുപ്രസിദ്ധ Keyboardist ശ്രീ JK (Jayakrishnan)നും പ്രശസ്ത നാടൻപാട്ട് കലാകാരി ശ്രീമതി ശൈലജി... കോളേജ് Principal പ്രോഫ. ഡോ.ജയസുഡാജേ. എസ് എന്നിവർ ചേർന്ന നിർമ്മാണിച്ച്. പ്രശസ്ത സംഗീതബാൻഡായ The Local Train, When Chai Met Toast, TDT, DJ Y-go എന്നിവരുടെ പ്രോ-ഷോ വളരെയിക്കം പ്രശംസ പിടിച്ചുപറ്റി. ആശോശങ്ങൾക്കും Shair, Hair Donation Campaign, Cancer Rescue Forum പോലെയുള്ള കാരുണ്യപരിപാടികളിലൂടെ ഫെസ്റ്റിവലിനെ കൂടുതൽ ജനകീയമാക്കാൻ യത്തനിച്ച് എല്ലാ പ്രിയപ്പെട്ട വർക്കും കൂടുജണ്ണത രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

സന്നഹാണിവാദ്യങ്ങളോടെ

കാർത്തിക്ക് എസ് ജീ

ദേപ്പുപുള്ളതെ പാളങ്ങല്ല
 ഉരുമിയുരുമി....
 വെളുത്ത പകലുകൾക്കും
 വിരണ്ട രാവിനും
 മംഗളം പോലെ
 ഒരേ നിനദം മുഴക്കി
 അങ്ങകലെ
 മണ്ണ് വിണ്ണിനെ ചുംബിക്കുന്നയിടം തേടി
 ആകമൊരുപാട് കൂട്ടി
 പാഞ്ഞു പോകുന്ന തീവണ്ടി താൻ...
 പാതി വെന്ത സ്വപ്നങ്ങല്ല
 നോമരം കൊണ്ടുതീർത്ത ചിതയിൽ
 ചുട്ടുരിക്കാൻ
 എന്തിനിന്ത വേഗം കുതിക്കണം???
 അല്പം വേഗം കുറച്ചു
 തീക്ഷ്ണമായ് കരഞ്ഞുന കാലച്ചക്കത്തെ
 പിടിച്ചുനിർത്തി
 ഇത്തിരിക്കിന്നാരം ചൊല്ലി
 വരണ്ട നീർച്ചാലുകൾക്കും
 കരിഞ്ഞ പാടങ്ങൾക്കും
 പാരണ വീട്ടാൻ പൊഴിഞ്ഞ
 ഓറ്റു മഴയുടെ കുളിരിൽ

ലക്ഷ്മി എൻ. പോറ്റി
T8 B

വീണ്ടും തളിർക്കാത്ത കിനാവുകളെ
 ഇത്തിരി നേരം തഴുകി
 എന്നുത്താലേറുന ചിന്തകളെ
 ചന്തയിൽ വിറ്റ്, വാങ്ങിയ
 തുവൽക്കാട്ടാരത്തിനും മീതെ
 കണ്ണിൽ കുറുക്കിയുറച്ചുവാർത്ത
 കോട്ടയും കടന്ന്...
 ചുവന്നുതുടുത്ത സ്മൃതികൾ തുപ്പിയ
 കരിവുകയെ
 നീലാകാശത്തിന്റെ സീമന്തരേവയിൽ
 പടർത്തി
 പാതിവെന്ത കിനാവുകൾ
 താഴെ വീഴാതെ
 മുരുകെപ്പിടിച്ച്
 മെല്ല നീങ്ങി... മഴവില്ലു നീട്ടിയ മന്ത്രകോടി
 യുടുത്ത്
 നോമരം കത്തിയ ചിതയ്ക്കു സമക്ഷം
 അശ്വിസാക്ഷിയായ്...
 മരീചികയെ പാണിഗ്രഹണം ചെയ്യാൻ

പാണിഗ്രഹണം

'അമ്മയായ്', 'അക്ഷരമായ്'
'അഗ്നിശലഭങ്ങളായ്'
ഹ്യത്തിൽ നീ കൊളുത്തിയോ-
രിത്തിരി തിരികളിൽ
കത്തുമിന്നതിന് വെട്ടം
ചുറ്റുമേ പടർന്നിട്ടും
എന്നുമീ മലയാളമണ്ണിലും,
മനസ്സിലും
പുണ്യമായനശ്വരൻപിയായ്
വിളങ്ങുന്നീ...

വീണും ദരും യുദ്ധം

ടടുവിലാ നിന്മമാർന്ന രണ്ടുമിയിൽ നി-
ന്നൊരു ദീനരോദമുയർന്നു കേൾക്കെ
ളവിടെ വീണും മഹാഭാരത യുദ്ധത്തി
നാരംഭമോ ശംഖവാലികൾ കേൾപ്പു...

ഇനിയെത്ര ദുർഘാസനർ കാപാലികൾമാർ
അബലയാം സ്ത്രീ വസ്ത്രമുരിയുമാവോ?
ഇനിയെത്ര ശകുനികൾ ചതികളാൽ ചുതിനാൽ
ഈ ഭൂമി സർവ്വം കവർന്നെടുക്കും?

ഇനിയുമീ പിണ്ഡു കുതുന്നുകൾ തൻ ശിര-
സ്ഥിരിയുമോ ക്രൂരനാം അശാതമാമാ...
അഭിമന്യുമാരെത്ര ചക്രവർഗ്ഗപതിലായ്
ചതികളിൽ വീണും പൊലിഞ്ഞുപോവാം?

ഇനിയെത്ര രാധേയർ സോദരൻ നേർക്കായി
ആയുധമേന്തും ശരം തൊടുക്കും?
ഇനിയെത്ര ഭീഷ്മരും ദ്രോണരുമെല്ലാമീ
തിന തൻ പടയാളിയായി മാറും?

ഇനിയുമുണ്ടോ സുയോധനർ മേനിയെ
വജ്രമാക്കി ഗദായുദ്ധവിൽ...
ഉത്തരതൻ പിണ്ഡുകുഞ്ഞിനു നേർക്കിനി
ബേഹമാസ്ത്രമെഴുമോ ഈ കുപിതർ...

ടടുവിൽ സപുത്രർ തൻ മരണമർ-
ഞ്ഞിടറിയ ഹ്യത്തും നിറഞ്ഞ കണ്ണും
വേദനയാൽ നീറി ശാപമായ് അശനിയായ്
മാതൃഹ്യദയങ്ങൾ ശാന്ധാരിമാർ...

എത്ര കബന്ധങ്ങൾ വീണുവെക്കിൽ
പോലുമെത്ര ത്യാഗം സഹിച്ചുനാകിലും
നെറിഞ്ഞാലുമന്ത്രമയ്ക്കിലെപ്പോഴും
യർമം വിജയിക്കുമെന്ന സത്യം

ഈ കുരുക്കേശത്രഭൂവിൽ പാർത്തുസാരദി
യായി... ഗീതാമൃതം ചൊരിയുവാനായ്
ടടുവിലെല്ലാ ശാപവും വേദനകളും
ശിരസ്സിലേറ്റും കൂപാ മുർത്തിയായി...

രാവേള വീണും പുനർജ്ജനിയ്ക്കു
യർമപക്ഷത്തിരെ കാവലാളായ്...
രാവേള വീണും പുനർജ്ജനിയ്ക്കു നീതി
വിളയുവാൻ വീണുമീ ഭൂമിതന്നിൽ.

രിത്പ മോഹൻ
T2B

സംബന്ധം

പ്രതിരോധത്തിന്റെയും
സോഷ്യലിസ്റ്റത്തിന്റെയും
വിദ്യുമിയാൺ ക്യാമ്പസ്സും
വിദ്യാർത്ഥികളും.

 From the Chairman's Desk

എന്നേഹത്തിന്റെയും വിപ്പവത്തിന്റെയും ശാമ്പകൾ പാടാനും കേൾക്കാനുമാണ് എനിക്കിഷ്ടം. സകല വാഴ്ത്തും ‘സഹിഷ്ണുതയ്ക്ക്’. പക്ഷേ നിർദ്ദോഷമായ ഉറക്കുപാടുകളിൽ മയങ്ങി ഇനിമേൽ നമുക്ക് ചാരുക്കസേരയിൽ അലസമായി കിടക്കുവാനാകില്ല. പ്രത്യേകിച്ചും ഇന്നു നടക്കുന്നതുപോലെ നമ്മുടെ ‘വിശ്വാസസ്വാത്രന്ത്യം’ അനുസൃചയ്യപ്പെടാനും എന്തിന് തുക്കിക്കൊണ്ടുപോലുമുള്ള സ്വാത്രന്ത്യമായി തിരുന്നോൾ വിശ്വേഷിച്ചും. എവിടെയാണ് ഇന്ന് എൻ്റെയും നിന്റെയും സ്വാത്രന്ത്യം...? വാക്കുകൾക്കും തുലികയ്ക്കും വെടിയുണ്ടെങ്കാണ് മറുപടി. എൻ്റെ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞതിനു ജയിലറയ്ക്കുള്ളിൽ പോകുന്നതാണോ സ്വാത്രന്ത്യം? തുലികയിൽ അണി പകരാതിരിയ്ക്കുന്നോൾ നീയോർക്കണെങ്കിൽ നിനെ ഞാൻ മറന്നു തുടങ്ങിയെന്ന സത്യം. അതെത്തുലികയെ ചാഞ്ചലയ്ക്കുംവന്നിയാക്കേണ്ടി വന്ന പെരുമാൾ മുരുക്കൻ്റെ സ്വാത്രന്ത്യം!

ഇനിയും ഉണർന്നെന്നീറ്റില്ലെങ്കിൽ രാജ്യം അപകടത്തിലാണെന്ന് ഇന്ത്യൻ ആവത്യം തിരിച്ചറിയുകയാണ്. പാർശവവർക്കരിക്കപ്പെട്ട ജനസമൂഹങ്ങളെല്ലാം കലാലയങ്ങൾക്കുതും പുറത്തും സംഖാദങ്ങൾ നടക്കുന്നു. ബഹുഭിക്കമേവ ലക്കളിൽ തങ്ങളുടെ അജൻഡകൾ അടിച്ചേര്ത്തപ്പിക്കുവാൻ ഫാസിസ്റ്റ് ശക്തികൾ ശ്രമിയ്ക്കുന്നതിന്റെ കാരണം ഇതുതനെ. മുമ്പ് പ്രാമാർക്ക വിദ്യാഭ്യാസത്തെയാണ് ഇവർ ഉന്നം വച്ചിരുന്നത്. പാഠപുസ്തകങ്ങളിലും വ്യാജചരിത്രം കടത്തി വിടുക, മതവിശ്വാസം പ്രചരിപ്പിക്കുക, ചരിത്രത്തിന്റെ താളുകളെ വളച്ചാടിക്കുക അങ്ങനെ അപകടകരമായ പല കാര്യങ്ങളും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ ഇവർ ലക്ഷ്യം വെയ്ക്കുന്നത് ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളെയാണ്. കാരണം, എന്നും

പ്രതിരോധത്തിന്റെയും സോഷ്യലിസ്റ്റി നാമം വിളുമിയാണ് കൃാസ്റ്റിയും ഇവിടുതൽ വിദ്യാർത്ഥികളും.

ഇതിന്റെ രഹസ്യം അജൻഡയുടെ ഭാഗമായി തന്നെയാണ് ഇപ്പോൾ കൃാസ്റ്റിയും കൾക്കക്കെത്തു സംബന്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ചെരേനെ ‘ഇൻഡ്യൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് ടെക്നോളജി’യിലും പുനെ ‘ഫിലിപ്പ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്’ലും നടന്ന സംബന്ധങ്ങൾ ഓർക്കു മണ്ണോ. ചലച്ചിത്രമേഖലയിലെ പ്രതിഭാധന രായ നിരവധിപേരെ സംഭാവന ചെയ്ത ചതിത്രമുണ്ട് പുനെ ഫിലിപ്പ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്. അവിടെ ചെയർമാനെതിരെ സമരം ചെയ്ത വിദ്യാർത്ഥികളെ രാജ്യദ്രോഹികളെന്നു മുട്ടേ കുത്തി. ഇങ്ങനെ സ്വന്തം വരുതിയ്ക്കു വരാത്ത വിദ്യാർത്ഥികളെ ജയിലറയ്ക്കുള്ളിലാക്കുകയാണ്. ഭരണകൂടം സ്വാത്രത്വത്തി ലേയ്ക്കു കൈകൾ കടത്തുന്നുവെങ്കിൽ അത് ശക്തമായി പ്രതിരോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ചെറിയ വിഭാഗം വിദ്യാർത്ഥികൾ ചെയ്ത തെറ്റിനു JNU പോലുള്ള സർവ്വകലാശാലകൾ അടച്ചുപൂട്ടണമെന്നവാദമുയർത്തിയതുതന്നെ പരിഹാസ്യമാണ്. രാജ്യദ്രോഹി കൂറ്റം ആരോ പിച്ചു അററ്റുചെയ്തവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ JNU വിദ്യാർത്ഥി പ്രസിഡന്റ് കന്നു കുമാറു മുണ്ട്. ഹൈക്രോബാറ്റ് സർവ്വകലാശാലയിൽ രോഹിത് എമുലയേന വിദ്യാർത്ഥി കടുത്ത വിവേചനത്തെ തുടർന്നു ആത്മഹത്യ ചെയ്തപ്പോൾ സർക്കാർ ഉന്നയിച്ച് വാദഗ തിയും വിവാദമായിരുന്നു.

ആരാൺ രാജ്യദ്രോഹി; ആരാൺ രാജ്യ സ്നേഹി; എവിടെയാണ് സ്വാത്രത്വം???

ആവശ്യമുണ്ട..... ഇന്നിന്റെ നാറിയ ചുറ്റുപാടുകൾ തട്ടിതെറിപ്പിച്ചു തീപ്പനമാകാൻ ചെഗുവേരമാരേയും ഭഗത്സിംഗാമാരേയും ആവശ്യമുണ്ട്. നാം യുവാക്കളെ വല്ലാതെ തെറ്റിഭരിച്ച് ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു. അവർ മൊബൈലിൽനിന്നും മുഖമുയർത്താത്തവ രാണെന്നു എത്ര അധിക്കേഷപിച്ചു. അവിടെ നിന്നും യുവാക്കൾ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു വിശ്വാഞ്ജളുടെ നായകർ അവരിൽ നിന്നുയർന്നുവരുന്നു. നമുക്കുവേണ്ട സ്വാത്രത്വം വിശ്വസിൽ നിന്നുമാണ്, ജാതിവ്യവസ്ഥ തിരിക്കിന്നുമാണ്, മുതലാളിത്തത്തിൽ നിന്നു

മാണ്, വേർത്തിരുവുകളിൽ നിന്നുമാണ്. സ്വാത്രത്വം എന്റെ ജനാവകാശം എന്നു കരുതുന്ന ജനത് സ്വാത്രത്വലഭിച്ച യക്കുവേണ്ടി പരാതികൾ പറയുകയല്ല വേണ്ടത്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാന മുറിപ്പി കൃാസ്റ്റിയുകളിൽ നിന്നുമുയർന്നുവരുന്നുണ്ട്. കലാലയങ്ങൾ അപകടകാരികളുടെത് തന്നെ യായിരിക്കും. ആശയങ്ങൾ തന്നെയായി രിക്കും അവരുടെ ആയുധവും. വിശ്വവത്തിന്റെ കാഹിളിശ്വർമാം എന്നിൽക്കു കേൾക്കുവാൻ കഴിയുന്നു.

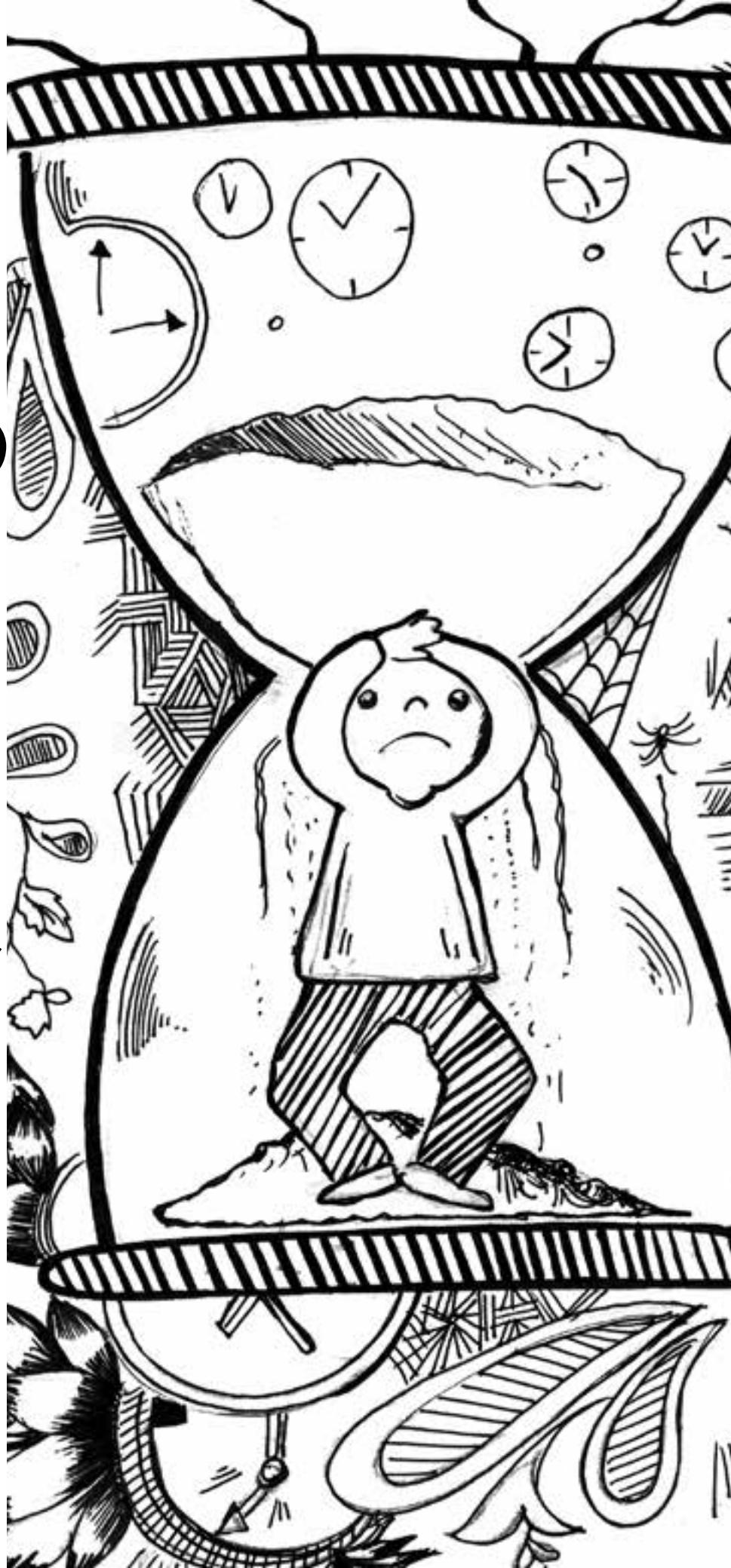
ചുറ്റിലും വിശ്വവത്തിന്റെ ഒരു കാടുണ്ട്. അറിയാതെ തളിർത്തു പടർന്നു പതലിച്ച ഒരു കാട്. ഇനിയതിൽ വസന്തം വരുന്ന നാളുകളാണ്. വസന്തത്തിന്റെ വെടിയോച്ചകൾ കേടുണ്ടുന്ന നാളുകൾ... ●

Sree Hemant
M8

ପ୍ରକାଶ ନିଃଶ୍ଵାସ ଏଥିରେ

ଶୋଭାଚଳ

പൊൻമഷിതൻ മനം തിങ്ങുന്ന താളം
നിന്നിലെന്തു കുറിക്കേണ്ടു ഞാൻ? രാവേ...
കിനാവിന്റെ കോട്ടയാം പകലിനോട്
എന്തു ചൊല്ലേണ്ടു നാളെ?
ഇന്നലെയുടെ നനുത്ത സ്മരണയോ?
നാളെയുടെ മധുര പ്രതീക്ഷയോ?

അ ജനാലപ്പഴുതിലുടെനുകൾ
അനന്തതയുടെ ചുഴിയിലാണു പോയപ്പോൾ
പെയ്ത മശത്തുള്ളി തന്റെ നിന്മത്തിനെന്തു നാദം?
മേച്ചമൻഹാറിന് ശൃംഗാരത്തേയോ?
മാനസത്തിൽ നിലയ്ക്കാത്ത വിങ്ങലോ...?

അന്തരാളമാം പൊൻ വീണതൻ
തുരുമ്പിച്ച തന്ത്രിയിൽ
അരോ മീട്ടിയ സുന്ദര രാഗത്തിൻ
ആർദ്ദേശം ഭാവമല്ലോ മശത്തുള്ളി ചൊല്ലിയത്?

നീലാകാശച്ചുരാതിൽ...
സസ്യകൊളുത്തിയ തിരിനാളത്തിൻ വെളിച്ചത്തിൽ
ബാൻസുരി വീണഭൂം പാടിയപ്പോൾ...
കാളിനീപുളിനങ്ങൾ
കരയ്ക്കു മംഗളം ചൊല്ലിക്കെന്നപ്പോൾ...
വീണഭൂം സഹരവീമികളിൽ
എന്തുതേടിയലഞ്ഞു ഞാൻ?
തിരക്കുകളില്ലാത്ത ലോകത്തേയോ?
തിരക്കിലല്ലയാത്ത ലോകരെയോ?

വേഗതയേറിയ സുച്ചിമാത്രം ചലിക്കുന്ന
ഈ ഘടികാരത്തിൻ പുറകേ...
ഞാനുമലയട്ട... കാലചക്രമേ...
തിരക്കമെയില്ലാത്ത ജീവിത ചീരു
തിനൊരു കമ മെന്നുവാനായി...

സ്വീതങ്ങൾ മരിക്കുന്നില്ല

ശ്രീപ മോഹൻ

T2 B

ഒരം ഒന്നാകെ മരവിച്ചീരിയ്ക്കുന്നു. തുരുന്നിച്ചു ആശുപത്രി കട്ടിലിൽ ഒന്നു തിരിഞ്ഞു കിടന്ന തുറന്നു കിടക്കുന്ന ജനാലവള്ളയിലുടെ പ്രിയ പുറി തേരായ്‌കൾ നോക്കി. ഇന്നി വിതുന്നാൻ ആ കല്ലുകളിൽ നന്നവൊടും ബാക്കിയില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. വലതുവശത്ത് ചേർന്ന് വച്ചീരിക്കുന്ന ട്രൂക്കോസ് കുപ്പി പാതിയോളും ഒഴി സ്ത്രിക്കുന്നു. കുറെ അധികം വർഷങ്ങളായി യാതൊരു മാറ്റവുമില്ലാതെ അവളുടെ ജീവിതം ഇങ്ങനെ തന്നെയാണ്. തൊട്ടടുത്ത കണ്ണേരയിൽ ഉള്ളിയേട്ടൻ ചാഞ്ചുറിങ്ങുന്നു. അല്ല, ഉറങ്ങുകയല്ല അതവർക്കാണിയാം. ഈ വർഷങ്ങളിൽ ലോന്നും ഉറക്കത്തിന്റെ സംതുപ്തി അയാളിൽനിട്ടും ഇല്ല. ആ കല്ലുകൾ നിർവ്വികാരമായിരുന്നു. ഒരുപക്ഷേ എന്നെന്നേയ്ക്കുമായി മരണക്കിടക്കയിൽ ജീവിതത്തിന്റെ അവസാന നിമിഷങ്ങൾ തള്ളിനൈക്കുന്ന അനുജതിയെ ഒന്നു നോക്കാനുള്ളതു ത്രാണി അയാൾക്കില്ലായിരിയ്ക്കാം. അതുമല്ലെങ്കിൽ അവളുടെ അവസാന ആഗ്രഹം പോലും സാധിച്ചുകൊടുക്കാനാവാത്തതിലുള്ളതു കുറബോധമാവാം.

പെട്ടുന്ന് ഒന്നു തെട്ടിയുണ്ടാനുപോലെ അയാൾ അവളുടെ കൈകൾ മുറുക്കെ പിടിച്ചു “പ്രിയാ... അവൻ വരാതിരിക്കില്ല” അവർ ഒന്നു ചിരിച്ചു. പരിഹാസഭാവ തിൽ “എട്ടാ, ദിവസംതോറും ഈ നെഞ്ചിൽ തറഞ്ഞു കേരുന്ന സുചിയുടെ മുർച്ചയും എന്നിൽ നിന്നും പൊ ശിഞ്ചുതീരുന്ന മുടികളുടെ ഏള്ളവും ചുറ്റിലും ഭീതിയി സ്വീനം കെതാതിന്റെ കനത ഗസവും മാത്രമേ ഞാനി നന്നിയുന്നുള്ളൂ. അവൻ വന്നാലും വനിലെല്ലക്കിലും എന്നി ത്രക്കിനൊരുപോലെയാണ്.” ഉള്ളിയുടെ കൈകൾ ഒന്നു വിറച്ചു. സാവധാനം ആ കൈകൾ അയഞ്ഞു വീണ്ടും അയാൾ കണ്ണേരയിൽ ചാഞ്ചിരുന്നു.

അയാൾ വരണ്ണമെന്ന് താനിന്നും ആഗ്രഹിയ്ക്കുന്നുവോ? ഏട്ടനെ ആശസ്ത്രപ്പിയ്ക്കാൻ അങ്ങനെ പറി സണ്ടക്കിലും, താൻ ജീവനുതുല്യം സ്നേഹിച്ച നവീൻ ഒരിക്കലെലക്കിലും മടങ്ങിയെത്തും എന്ന പ്രതീക്ഷയിലാണ് ഇന്നീ ജീവന്റെ നിലനിൽപ്പുന്ന് അവർക്കാണിയാം. ഈലോ തിരുനേന്നുകിൽ ഇന്നും കട്ടിലിനുകൂടി തുണിയിൽ പൊ തിന്ത് പൊടിപിടിച്ചു ആ ശ്രാമഫോൺ ഉണ്ടാവുമായിരുന്നില്ല. അവരെ ശബ്ദം ഒരിക്കൽ തന്ന ഹരംപിടിപ്പിച്ചിരുന്നു. അവരെ പാടുകൾ ആ ശ്രാമഫോൺിൽ നിന്നും പുറിതേയ്ക്കായിരുന്നില്ല. അവളുടെ ഹൃദയത്തിലേക്കായിരുന്നു ഒരുക്കിയിരുന്നത്.

വർഷങ്ങൾ ഒരുപാട് പിന്നിട്ടിയ്ക്കുന്നു. അന്ന് സമലഭേത പ്രധാനവേദികളിലെല്ലാം നിരണ്ടുനിന്നിരുന്ന യുവഗായകനായിരുന്നു നവീൻ. അയാളുടെ ശബ്ദമായും നാടുങ്ങും പാടിപ്പുകഴ്ത്തിയിരുന്നു. പ്രിയയും ആരാധിച്ചിരുന്നു. ഒരുപാട് തവണ കൊതിച്ചിരുന്നു; അയാളെ ഒന്നടുത്തിയാനും സംസാരിയ്ക്കാനും. ഒടുവിൽ യുവകലാകാരന്മാരും കലാകാരികളും അണിനിരക്കുന്ന ഒരു വേദിയിൽ വച്ച് അവർ കണ്ണുമുട്ടി. പ്രിയ ഒരു നൃത്പരിപാടിക്കായി എത്തിയതായിരുന്നു. വേദിയ്ക്കു പിന്നിൽ മേക്കപ്പീരെ അവസാന മിനുക്കു പണിയിലായിരുന്നു അവർ. അതിനിടെ തൊട്ടടുത്ത മുറിയിലെ ശ്രാമഫോൺിൽ നിന്നും നവീൻിൽ ശബ്ദം ഉയർന്നുകേട്ടു.

“നാമൊന്നായ ചേരും, പുറിടും, തള്ളിടും വീണ്ടും”

മന്ത്രാം സര്വസ്വാഹാ ഇം ശ്രദ്ധിം നിശ്ചി ക്രുംക്രാംബും...

മറ്റാനുമാലോചിക്കാതെ ആ ശബ്ദവും തേടി അവളിൽക്കൂടി. ഒടുവിൽ ആ ശബ്ദത്തിൽ സയം ലയിച്ച് നിൽക്കുവേ പുറകിൽ നിന്നൊരു വിളി:

“ആരാ ഇൽ?”

മറ്റാരുമല്ല ആ ശബ്ദത്തിനുടമ. നവീൻ തന്നെ.

“അത്... എന്ന്... പ്രിയ. ഈ ശബ്ദം കേടുപ്പോൾ, അറിയാതെ വന്നുപോയതാ.”

“അതെ സുന്ദരമാണോ എന്തേ ശബ്ദം”

ചെറുപുണ്ണിവിഡിയോടെ അയാൾ ചോറിച്ചു. ഉത്തരം അവളും ചിരിഗിലെതുക്കൻ. പിനീട് അടുത്തും പ്രണയിച്ചതും വളരെ വേഗത്തിലായിരുന്നു. ഒരിക്കലും പിരിയാനാവാത്തവിധം അവർ തമിൽ സ്നേഹിച്ചു തുടങ്ങിയത് എന്നാണെന്നനിയിലും. ഒടുവിൽ ഒണ്ടു വീടുകളിലും കാരുമരിന്തു. പ്രിയയ്ക്ക് ആകെ ഉണ്ടായിരുന്നത് ഉള്ളിയേട്ടും ആയിരുന്നു. ചെറുപുത്രിലേ അച്ചു നും അമ്മയും മരിച്ചപ്പോൾ തന്നെ വളർത്തിയതും ഏടുനായിരുന്നു. നവീനിനെപ്പോലെ സുമുഖവനായാരാളെ അംഗീകരിയ്ക്കാൻ യാതൊരു മടിയും അയാൾക്കുണ്ടോ യിരുന്നില്ല. നവീനിന്റെ വീടിലും പ്രതീക്ഷിച്ച കോളി ഇക്കണ്ണജുണ്ണായില്ല. എല്ലാം ശുഭമായിരിക്കുന്ന വേളയിലാണ് വിധി അതിന്റെ ക്രുംക്രാം വിളയാട്ടം ആരംഭിച്ചത്. പ്രിയ ഒരു നൃത്വവേദിയിൽ തള്ളുന്ന വിണ്ണു. പെട്ടു ആശുപത്രിയിലെത്തിച്ചു. ശരീരം വളരെ തള്ളുന്നിരുന്നു. രോഗം സ്ഥിരീകരിച്ചത് തൈട്ടലോടെയാണ് അവനും ഉൾക്കൊണ്ടത്. രക്താർബ്ബും. എല്ലാമൊരു സുപ്പന്മായി തോന്നുന്നു. ഇതുവരെ സ്നേഹവും സന്ദേഹം വും മാത്രം നിറഞ്ഞിരുന്ന ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് കഷണിയ്ക്കപ്പെടാതെ ഒരതിമി വന്നിരിയ്ക്കുന്നു.

ആശുപത്രികിടക്കയിൽ തന്നെയായിരുന്നു, വീണ്ടും കുറെ കാലം ഒപ്പും നിന്ന് സ്നേഹിച്ചു പരിപരിയ്ക്കാൻ നവീൻ ഉണ്ടായിരുന്നു എപ്പോഴും.

“ഇന്നിരയകിലും നിന്നുകുടുക്കുന്ന നവീൻ” ഇടയ്ക്കപ്പോഴോ പ്രിയ ചോരിച്ചു.

“മറക്കാനാലും നിന്നെ സ്നേഹിച്ചത്. ഒരിയ്ക്കലുപേരു കഷിയ്ക്കാനായിരുന്നെങ്കിൽ നിന്നെ ഈ നെഞ്ചോട് ചേർത്തുകിടത്തി നാം നെയ്തു സപ്പനങ്ങളും മോഹം ആളുമല്ലോം വെറും മിമ്യായായിരുന്നിക്കണം. അവയിലുണ്ടിൽ താനുമില്ല.”

എന്നുതന്നെയാണ് വിധിരയകിലും ഒരുമിച്ചു നേരിടാമെന്ന് നവീൻ ഉറപ്പ് കൊടുത്തു.

വീണ്ടും കാലം കടന്നു പോയി. കൊൽക്കത്തയിൽ ചെച്ച നടക്കുന്ന ഒരു സംഗീതസ്വരൂപയിൽ പാടുവാനും ഒരു സുവർണ്ണാവസരം നവീനിന് ലഭിച്ചു. പ്രിയയെ ഈ അവസ്ഥയിൽ കിടത്തി താൻ പോവുന്നില്ലെന്ന് അയാൾ വാഴിപ്പിച്ചു. പകേഷ് പ്രിയയുടെ നിർബന്ധത്തിനുമുണ്ടായിരുന്നു. അവയിൽ ഒരു മോഹങ്ങൾ മിമ്യായല്ലെന്ന് തെളിയിക്കാൻ ശ്രമഫോണ് അപ്പോഴും പാടുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

“നാമൊനായ് ചേരും... പുവിടും... തളിരിടും... വീണ്ടും...”

ശബ്ദം നിന്റെ കുടെയുണ്ടാവും.

നവീൻ വരുന്നതുവരെ ആ ശ്രമഫോൺ തന്റെ തൈട്ടുകൂട്ടുത്തുവേണമെന്ന ശാംപ്രതിലിംഗം ഉള്ളി അതും കൂടെ ആശുപത്രിയിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുവന്നത്. പകേഷ് പിന്നാടാരിയ്ക്കലെല്ലും നവീൻ തിരിച്ചുവന്നില്ലും അവനു കൂറിച്ചു ഒരു വിവരവും ഉണ്ടിയിരുന്നില്ലും. വർഷങ്ങൾ വേഗത്തിൽ കടന്നുപോയി.

പെട്ടു പ്രിയ തൈട്ടിയുണ്ടനു. അടുത്ത ദോസ് ഇംഗ്രേഷനായി നേഴ്സ് വന്നിരിയ്ക്കുന്നു.

“ആരെ കൂറിച്ചു വല്ല വിവരവുമുണ്ടോ ഉള്ളി...?”

“ഇല്ലോ... പകേഷ് അവൻ തിരിച്ചേത്താതിരക്കില്ലു്.”

പിനീട് ദോക്കൽ ഉള്ളിയെ സമീപിച്ചു കാരുങ്ങൽ പറഞ്ഞു. “ഇന്നത്തെ പ്രിയയുടെ അവസ്ഥ വളരെ മോശമാണ്. ശരീരകമായും മാനസികമായും അവൻ തള്ളനിരിയ്ക്കുകയാണ്. ചികിത്സ ഒന്നും ശരീരം സീകരിക്കുന്നുമില്ലും. അയാളെ വേഗം കണ്ണെത്തിയാൽ അതാരുന്നശ്രദ്ധമാവും.”

താനേവിടെയാണിന് അനേകശിയ്ക്കേണ്ടത്? അവൻ ചത്തിച്ചോ എന്നുപോലും ഉള്ളി സംശയിച്ചു. പെട്ടു നൊരു ഫോൺകൊണ്ട്. നവീനിന്റെ അപ്പനാണ്. ഉള്ളിയുടെ മുവശമാണ് തെളിയുന്നു.

“എന്നും അപ്പോ! വല്ല വിവരവുമുണ്ടോ?”

“മോനേ എന്നെന്നെന്ന പറയേണ്ടത്... നവീൻ, അവൻ പോയെടാ... അവൻ നമ്മളെയെരാകു വിട്ട് പോയെടാ...”

“അപ്പോ... നവീൻ പോയെടേനോ?...”

“നമ്മൾ പലവഴിയും അവനെ കുറിച്ചേണ്ടിച്ചല്ലോ? അങ്ങനെയാണിന്തെത്ത്. അവൻ അവിടെ എന്തോടെ കുറിച്ചുവേണ്ടതും അഭ്യരിച്ചതും അവിടെ കണ്ണെത്തിയെ ചേർന്നതും... ഒരജനാതജിശാം... അവിടെ കണ്ണെത്തിയെ ചേർന്നതും... അത് നമ്മുടെ നവീനാണെന്നും അറിഞ്ഞത്.”

മറ്റാനും പറയാനാവാതെ അയാൾ കോൾ കുട്ടചെയ്തു, പെട്ടു ശ്രമഫോണ് ശബ്ദിച്ചതായി ഉള്ളിയ്ക്ക് തോനി.

“നാമൊനായ് ചേരും... പുവിടും... തളിരിടും... വീണ്ടും...”

അവൻ പ്രിയയെ ഒരു തൈട്ടലോടെ നോക്കി. ആക്കണ്ണുകളുടെന്തിരിക്കുന്നു. എന്നെന്നെന്നുകൊണ്ടുമായി. അവൻ വരവിന്റെ കാത്തിരിക്കാൻ ഇനി അവളില്ലോ പകേഷ് അവരെന്നുചേരും... മറ്റേതോ ലോകത്ത് അവൻ കണ്ണ സപ്പനങ്ങൾ യാമാർത്ത്യമാക്കാൻ ആ മോഹങ്ങൾ മിമ്യായല്ലെന്ന് തെളിയിക്കാൻ ശ്രമഫോണ് അപ്പോഴും പാടുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

“നാമൊനായ് ചേരും... പുവിടും... തളിരിടും... വീണ്ടും...”

പ്രണയം മരിയ്ക്കുന്നില്ലും, എവിടെയെല്ലാം... അത് വിജയിക്കുകതനെ ചെയ്യും. മറ്റേതോ ഒരു ലോകത്തെ കില്ലും...

“രൂദം”.

Remya B. V.
T2 B

വിടചൊല്ലുന്നു മാത്രേ.. ഈ മണ്ണിൽ നിന്നും
വീണ്ടുമെത്തുമെന്ന വാദഭാനമോടെ
ഈ മണ്ണിൽ വിരിഞ്ഞ പുകളിന്
വാടിത്തള്ളിനിതാ തെട്ടറ്റ് വീഴുന്നു

പിന്നു വീണ മണ്ണിൽ ഈ ഭൂവിൽ
എകയായി അലയുന്നു
വിഷാദയായി...
കനൽ പൊഴിയുമീ വീമിയിൽ
കണ്ണിരണിഞ്ഞെന്താരീ നീണേ യാത്ര

വിടർന്നു പുണ്ണിരിച്ചു പുഷ്പങ്ങളിനു
വെയിലേറ്റു വീണു അമ്മതൻമടിത്തട്ടിൽ
കണ്ണിരിനാൽ... പൊള്ളിയീവയറും
ദാഹിച്ചു വലഞ്ഞെന്താരീ കണ്ഠവും

എവിടെ ഞങ്ങൾക്കു സഹായം
എവിടെ മാതൃഭൂമിതൻ സ്നേഹവാസല്പും
പിന്നു വീണ മണ്ണിതിൽ പാർക്കാനാവുകിലേയിനി...?
അരിയില്ലയീ വീമിയിൽ സ്വാതന്ത്ര്യമിനി തളിർക്കുമോ?

ഇന്നുണ്ടും വിടഞ്ഞു വീഴുനിതാ...
അണയാത്ര തീജാലയാം മനസ്സിന്
പൊള്ളുന്നു നോമ്പരത്താൽ
ഇന്നും പിടയുന്നു ദു:ഖഗീതങ്ങളാൽ...

അയ്യാർത്തികളായി കണ്ണിർത്താഴ്വരയിൽ
അണയാത്ര ദീപമായെന്തിനെമർന്നിടാം
അണയുമോ സോദരരെ നിങ്ങളീ.
മണ്ണിൽ ഞങ്ങൾ തന്ന സഹയാത്രികരയി...

എകിലും പടികയറുനിതാ പുത്തൻ സ്വപ്നങ്ങളുമായ്
പുതുരാഷ്ട്രത്തിൻ പ്രതീക്ഷകളുമായി
ലഭിക്കുമെന്നറിയാത്ര സ്നേഹത്തിനായി
മതിൽക്കട്ടുകളെ നീ തടയരുതിനിയും...

ഇനിയും കാത്തിരിക്കാം സമാധാനത്തിൽ
മിത്തുള്ളികൾക്കാബോരു വേഴാമ്പലായി
ചിന്തിയ രക്തമീമണ്ണിൽ നിന്യക്കെട
പുതുപ്രതീക്ഷതൻ നവലോകം...

ക്രൂഷ്ണ ചുമക്കുന്നു... എ

Karthika Krishna
R2

എറുവാങ്ങുകീ ചുംബനും, വ്യമ-
നിറുമോമത്ര പ്രണയ മുദ്രാർപ്പണം.
നുമുകുവിഡി, സന്തുഷ്ട ചിന്തകങ്ങൾ
ചെന്നുവീഴുന്നു നരകാസ്യകാരത്തിൽ

ഇന്നലെ മുഖം നോക്കിയ കണ്ണാടി-
ചീലിതെന്തോ മിച്ചപിടിക്കുന്നു.
കണ്ണുകണ്ണങ്ങിരിക്കവേ രേഖകൾ
വന്നു വീഴുന്നു, വളയുന്നു, നീളുന്നു.

രാത്രിയാകുന്നു നമ്മളോ തങ്ങളിൽ
കാത്തുവച്ചതോ കാലം കവരുന്നു
കാഴ്ച മായുന്നു, നിശല്യം വെളിച്ചവും
കുത്തരങ്ങിനു പിനിൽ ചലിക്കുന്നു.

കളിവിളക്കിൻ കരിനിരിക്കുരാ-
വിനിയുമെത്തയോ നീളുന്നു ഭീകരം.
കടവിലോറു ണ്ണാൻ, തനിച്ചകരെ
തുഴയുവോളം ശുഭരാത്രി, പോകുക.

ബിജ

ஸ்வத்திரம்

Chennai Flood Relief Programme

Big Idea Contest

Film Club Star Interaction

Justice for Jisha Campaign

National Youth Day Celebrations

Food Fest

THE NEW

UBIQUITOUS

I'm a coffeebender!
by Dina Belenko

What started this coffee revolution that has blown up the tea business into shreds?

Tucked away at all major corners of the office rooms, enjoying superiority and maximal attention over the water cooler; stylishly crafted with a set of fabulous designs, buttons and an array of paper cups; smiling seductively at the comforted population waiting for a much deserved break is the new name for refreshment—the coffee machine.

So omnipresent has it become, that without us knowing it this machine has become a part of our life and a segment of our lifestyle. The sudden turnaround of people who prefer coffee to tea has underlined the need for the change in the phrase ‘tea break’ to ‘coffee break’. What started this coffee revolution that has blown up the tea business into shreds? The modern life has a word or two for an answer. Coffee has not only become the stalwart of new refreshment, but also the sign of New Age living. It is a reminder to us that the world and its needs and wants have changed and upgraded. And our beloved old comrade, the cup of tea, has to bear the brunt of this new revolution. Not stating that the tea lovers have become extinct. They are still there huddled amongst the huge crowds of coffee lovers.

A more groundbreaking revolution about coffee is the fact that around a cup of this steamy liquid, conversations are started and ideas are born. The successful alter ego for conversation starter, the coffee cup might become the new appetiser, because people engaged in one round of conversation around a coffee table are always left wanting more of it.

Even more, coffee bars and cafes are the lovers' nest where one can find new couples flirting their way in style around huge mugs of strong coffee and cream with extra chocolate shavings resembling throbbing hearts; or old pairs finding their way back to love patching up over lattes or cappuccinos; or just plain old people dating, which dates back to when coffee was born.

This intergalactic presence has gifted coffee with myriad makeovers and interesting disguises. Coffee has this overwhelmingly majoritarian outlook over tea, as it is available in umpteen forms from the latter cappuccinos, mochaccino, coffee shots, shakes, frizzy coffee, to even cool drinks. Needless to say, our veteran tea has none of these modern avatars. As a result coffee has earned the name as the preferred drink of the elite and modern, while tea has to stick to being there for the common man. The difference is reflected even in the way coffee shops and tea shops exist. Tea shops go by the name ‘tea stalls’, highlighting their below average existence, while coffee has dug its roots to be a major commercial interest for many business people.

Both tea and coffee have had their identities as the world's reigning hot drinks change. And change is contagious. So in the future, tea may gain more ground and reclaim its status. No matter what happens, we will always have a mug by our sides to refresh ourselves and set the day straight. ●

Aiswarya Menon

R8

U4
Rebin Raj

my life

GRID

“

The real voyage of discovery consists not in seeking new lands but seeing with new eyes.”

-Marcel Proust

WE

travel for many reasons; to escape, to relax, to kick-start our hearts, sometimes to meet new people, sometimes to get away from the familiar ones. This time I was venturing to find myself, tired of spending time on the same conventional trips everyone else we knew were taking, I vowed the next one would be different.

Agasthyamalai or *Agasthyarkoodam*, which stands 1868m tall, is one of the tallest peaks in the entire Western Ghats. Ablaze with rare flora and fauna, and valleys with beautiful rare wild flowers, this biological reserve is associated with myths as much as it is with the tremendous biodiversity. As the legend goes, the ancient sage, Agasthya is believed to have lived here and hence the 30km trek to his peak also holds a spiritual significance.

As the plan to trek these heights unfolded, all we had in mind was the ‘adventure that is out there’. Rather, the trip proved to be more than that; undoubtedly a life changing experience. My ‘comrades’ for the trek were; Govind—a six and a half feet of positivity and enthusiasm, Jaysankar—an avid explorer, and the relentless Adarsh. All of us shared an equal magnitude of sheer wanderlust vibes and an urge to explore the unexplored.

Our sole connection to the mystical place we were about to hike was not faith but our passion for exploration. The night before the 3 day trek, I called home and said not to expect any communication from me for the days to come. We were literally ‘drifting off the grid’. We didn’t expect any network in the dense forests, but we were sure, there we will find a better connection with nature.

Some friends did ask me; ‘Why are you undertaking this hike?’. I answered them with the words of a British climber, George Mallory, who when asked why he wanted to climb Everest replied “Because it’s there”.

After a bit of a hassle, we managed to get the permission from the authorities as required because on a day, this portal to nature’s lap is opened only for 100 souls. We embarked on the journey on a cold February morning, in Jay’s car. We drove upto the forest office at Bonacaud, from where the voyage on foot began. En route we could feel the city life ebbing away.

As it took a while to clear the embargo on paperwork, we were the last team to enter ‘into the wild’. Along with us was another experienced team under the leadership of the enthusiastic Dileepettan. It was nearing noon when we started walking but the heat waves were nullified by the ardour we preserved. The route was stunning. In no time, the terrain shifted. The open land with gorgeous gorges on one side gave way to thick dark woods with blanketing canopies. As mountain streams babble and shimmering sun-rays permeate through the leafy canopy, you can do nothing but marvel at the beauty of this centuries old woodland and the idyllic mountain heaths.

We took occasional pitstops to take a ‘hit’ of oranges to rejuvenate. As we proceeded, the trail between two halts kept on increasing. Slowly we caught the rhythm of walking with bamboo shafts in hand, we thought we could walk till eternity. ►

"I can surely say, something deep inside me was mutated forever."

The lush green forests that enveloped us is bedecked with medicinal plants with therapeutic qualities. The wild breeze gently filled the valleys with pristine remedial air with their scents. But the sense of relaxation was transient. Returning hikers gave us a warning—‘A rain is approaching’. The shelter we were bound to reach before nightfall was miles away. Which means we had every chance of getting lost in the dark unless we crossed three wide mountain streams and reached the base camp because it’s too dark.

We enhanced our pace the moment we realised the danger that’s in the store for us. We tuned up the rhythm of our tramp but couldn’t catch up with the pace of nature. The rain lashed upon us at a place with vast expose of green meadows known as ‘pullumedu’. The valley beside the grassland features gnarled trees and an unparalleled landscape with quite a few water falls, that had just sprung to life with the rain. Before walking up the hilly woods I just turned back to contemplate the ‘ephemeral splendour’ of an evening that would never return.

The silhouette of the mountains became progressively bigger and seemed like a defrozen version of ‘the Wall’ from *Game of Thrones*. After rushing for a while, we sat down upon a rock out of exhaustion, but that recess didn’t get much long, as we had our first encounter with leeches. Drenched wet, we saw some leeches making their way through our boots. But we were well prepared with the ammo to fight back—salt! And we fired upon will at our slimy enemy, withered them away. Darkness was descending and we still didn’t know how much to go with our fuming legs crying for rest.

Scenarios like this really reveal us the truth about

ourselves. Four souls, literally in the middle of nowhere, against the untamed fierceness of nature. This was not rivalry, but rather we were blending in with nature, a feeling of oneness with nature.

After tramping on and on, we finally saw the refuge we had been yearning for—Athirumala base camp—by 6:30 in the evening. The first phase of the trek was over after 20kms of expedition. We sat sipping hot black tea at the eatery run by the Forest Department before resting our frame at the camp below.

After the traditional rice gruel (*kanji* and *payar*), we went out to explore the tranquil forest in the moonlight. Far from the city’s blaring horns, WhatsApp notifications and meetings, the air was rejuvenating. At night, new sights came to light. The most spectacular of sights I saw was not earthly, but celestial of being—a sky full of stars. A bit away from the canopies, we saw the night sky set ablaze by millions of diamonds. What else could we do rather than stare at that vision of ecstasy. Nature offers us its wonders if we don’t pollute them. What makes the beautiful sight elusive to us in the city is the subtle light pollution we don’t even notice.

We couldn’t stay there for long, as the next day was going to be a big and long day. We returned and rested at the big hall where about a hundred men were resting and readying their tired limbs for the toughest climbs that lay ahead.

At daybreak the next day, we were ready for the holiest and most important part of the voyage.

The drowsiness of the broken and damp sleep evaporated at the very thought of exhilarating ascent that awaited us. At the beginning of the climb we met some inheritors of an ancient heritage. They were children of *Sahya* (The Western Ghats), belonging to the “*Kaani Tribe*”. One who appeared to be like a shaman—the leader of the tribe wished us a bon voyage and we started our ascend journey.

With the pure mountain air filling our lungs, we plodded up the knee high rocks with ease and energy. Soon we saw the shades of pink creeping into the ink blue sky. But our itchy feet didn’t let us stay at one spot for long.

An hour later,

Topography of Agasthyarkoodam

we found ourselves standing on a cleared rocky area called 'Pongalappara'. We had our breakfast there and collected enough water from the last stream henceforth. From there, we got the first glimpse of the mighty peak.

Soon we would be at the peak which the legendary hermit once called home. But it was easier said than done. We found ourselves climbing steep hills, which we later learned, had almost eighty degrees of elevation! After three such climbs, back to back, we caught the sight of lavender coloured flowers on bloom. That gave us an idea about our proximity to the summit.

A few more steps uphill and we would reach the apex, but my heart was already there. Finally! When we got there, hands held high in the air, I felt like on the top of the world. 'Touching the sky with glory'. All

the surrounding mountains were dwarfed by this 'mighty one'. There, in the midst of some shrubs, which all had grown to the same height, a statue of Agasthyamuni stood. Some younger members of the clan stood at the 'sanctum sanctorum' doing daily sermons. The serenity of the mountains entwined with the deep reverence and devotion I felt inside, I was ascended to a heavenly level.

Even though I'm not a religious person, I was lost in the divinity of this place. Or did the pure oxygen and rarefied atmosphere just made me high, I wonder! As the *Stairway to Heaven* lyric goes: "My spirit was crying for leaving". Lost in the call of the mystic, we spent a while at the zenith, before climbing down.

On the way back, we got a warning from the tribals, elephants are roaming

the jute forests below. We made our way back as quietly and discreetly as possible. Some jute forest plots were found destroyed and new forest trails freshly made by the team of tuskers. Edward Abbey has said "The idea of wilderness needs no defense, it only needs defenders." It's high time that we rise to be the defenders of some of the last few wilderness tracts left in our earth.

We returned to the base camp ravenous and beaming from the morning's experience. By noon, we left the base camp. We hiked the whole trek back in that single day. We had to leave the wilderness half mindedly by dusk and we were drifting away from the Bonacaud Tea Factory area by nightfall.

I can surely say, something deep inside me was mutated forever. I remembered the part of a song—"You can check out anytime but you can never leave". And it's true, the trip is still not over for me. Relaxed and refreshed, we went back to the urban jungle which we call Home. ●

Vishnu Rajeev
M6

മുൻസിപ്പാലിറ്റി ഗവർണ്ണർ

2 ലയാള സിനിമാ ചത്രത്തിലെ ആദ്യ ശബ്ദം ചിത്രമായ ബാലൻ-നു ശേഷം ഒടനവധി സിനി മകൾ ഇവിടെ ഇരഞ്ഞിയിട്ടുണ്ട്. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ സിനിമയുടെ അവിഭാജ്യ ഘടകം അതിലെ പാട്ടുകളായിരുന്നു. പത്തും പതിനഞ്ചും പാട്ടുകളുമായി ഇരഞ്ഞിയിരുന്ന നാൽപതുകളിലെ സിനി മകൾ പക്ഷേ സിനിമയുടെ തിരക്കമെയ്ക്ക് കാരുമായ പ്രാധാന്യം നൽകിയിരുന്നില്ല. അക്കാദമിയും ഹിന്ദി-തമിഴ് ചിത്രങ്ങളുടെ ചുവടു പിടിച്ചാണ് മിക്ക മലയാള ചിത്രങ്ങളും അവയിലെ തിരക്കു മുകളിൽ പാട്ടുകളും തയ്യാറാക്കിയിരുന്നത്.

മലയാള സാഹിത്യം അതിരേ അത്യുന്നതിയിലെത്തി നിൽക്കുമ്പോഴാണ് പല എഴുത്തുകാരും സിനിമകൾക്കു വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നത്. തകഴിയുടെ ചെമ്മീൻ, രാമു കാര്യാ ടിരേ സംഖ്യാനത്തിൽ അറുപതുകളിൽ മലയാളത്തിൽ റിലീസ് ചെയ്തു. ചെമ്മീൻ എയിറ്റി ഓലിലും, കൃംഗരിലും, സംഗീതത്തിലും ഒക്കെ പ്രവർത്തിച്ചുത് വിദേശികളായിരുന്നു. കെട്ടുറപ്പേള്ള തിരക്കമെകൾ പിന്നീടും മലയാളത്തിലുണ്ടായെങ്കിലും അവയ്ക്കൊന്നും ആർട്ട് ഫിലിം എന്ന

അതിർവരന്വ ഭേദിക്കാനായില്ല. അടുർ ഗോപാല കൃഷ്ണൻ സിനിമകളിലെ കലാമുല്യം രാജ്യാ ന്തരതലത്തിൽ തന്നെ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നെ കിലും പലതും ബോക്സ് ഓഫീസുകളിൽ വൻ പരാജയങ്ങളായിരുന്നു.

എം.കിയുടെ മുറപ്പേണ്ട് പി.എം.മേനോൻറ് ഓളവും തീരവും, ചെമ്പരത്തി തുടങ്ങിയ ചിത്രങ്ങൾ സുഖിയോകളിലെ കൃതിമ സെറുകളിൽ മാത്രം തള്ളക്കപ്പെട്ട് കിടന്ന സിനിമയെ പുറത്തേക്ക് കൊണ്ടു വന്നു. ഒരു ദോർ ഷുട്ടിംഗിൽന്റെ ചാരുത എങ്ങനെ സിനി മയിൽ ഉപയോഗിക്കാം എന്ന് തെളിയിക്കുന്നവ യായിരുന്നു ഇത്തരം ചിത്രങ്ങൾ.

എഴുപതുകളുടെ പകുതിയോടെ മലയാളത്തിൽ ഉദയം ചെയ്ത പത്രരാജൻ-ഭരതൻ കുട്ടകെട്ടിന്റെ ആദ്യ ചിത്രം പ്രമാണം, പത്ര രാജൻ തിരക്കമാ രചനയുടെ ആഴവും പരപ്പം വെളിവാക്കുന്ന ഒന്നായിരുന്നു. അതിനും മുമ്പേ തന്നെ ചെറുകമാരചനയിൽ സജീവമായിരുന്ന പത്രരാജൻ പല സൂഷ്ടികളും അക്കാദാലത്തെ വാർക്കകളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. മലയാള സിനിമ അനേനാളം കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത വിധം മനുഷ്യബന്ധങ്ങളുടെ തീവ്രത, പ്രത്യേകിച്ചും ജീവിതത്തിൽ പ്രണയത്തിന്റെയും, കാലത്തി നേരുകളും പ്രാധാന്യം എടുത്തു പറയുന്നവയായിരുന്നു പത്രരാജൻ സിനിമകൾ.

മലയാള സിനിമ അതിന്റെ സുവർണ്ണ കാലാലുട തിലായിരുന്നപ്പോഴാണ് ഭരതൻ, പത്രരാജൻ എന്നിവർ ഒന്നിൽക്കൂന്നത്. സ്ഥാക്ക & വൈറ്റ് യുഗത്തിന്റെ അവസാനപ്രത്തിന് മുവമുട്ടെ യെന്നോണം ഈ ജോധിയുടെ കനിച്ചിത്രം പ്രയാണം പുറത്തിറങ്കി. അനേവരെ മലയാള സിനിമയിൽ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത പുതുമയും കെട്ടുറ പ്ലേജ് ഒരു തിരക്കമെന്നായിരുന്നു പ്രയാണ തിലേത്. യഹവനാരംഭത്തിലെ, വൃഥനായ നന്ദിതിരിയുടെ വേണ്ടിയാകേണ്ടിവന്ന് ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ മോഹങ്ങളേയും മനസ്സിൽ അടക്കിവച്ച രതിഭാരങ്ങളേയും വളരെ തന്നെ തന്നെ തന്നെതാടെ ഇതിൽ ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. മരംചുറ്റി പ്രേമം മാത്രം കണ്ണു ശീലിച്ച മലയാളി ഇതിൽ കണ്ണത് നെന്നസർബ്ബികമായ അനുരാഗ മാണം. പിന്നീട് ഇതിന്റെ തുടർച്ചയായി ഭരതൻ- പത്രരാജൻ കുട്ടകെട്ടിന്റെ അനേകം സിനി മകൾ പുറത്തിറങ്കി. കലാമുല്യമായി വളരെ മികച്ച നിന്ന ഇത്തരം സിനിമകളാണ് മലയാളികളുടെ സിനിമാസ്വാദം സംസ്കാരത്തിന്റെ മുഖ്യരായ തന്നെ മാറ്റിമിച്ചത്. കമ്പോള സിനി

മകളുടെയും ആർട്ട് സിനിമകളുടെയും നിർവ്വചനങ്ങളിൽ പെടുന്നതായിരുന്നില്ല ഇത്തരം സിനിമകൾ അബ്ലൂഷിൽ, ഇത്തരം സിനിമകളാണ് മുകളിൽപ്പുറഞ്ഞ നിർവ്വചനങ്ങളെ മാറ്റി മിച്ചത്.

സിനിമകളിൽ വയലൻസിനും സാഭാവിക തരകളുടെ തൊങ്ങലുകളുമായി രതികാമനകൾക്കും ഇങ്ങനെയും ദൃശ്യവ്യാവ്യാന സാധ്യത അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകും എന്നു ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതായിരുന്നു. ഇതാളവിടെ വരെ, തകര എന്നീ സിനിമകൾ രതിയും പകയും നിസ്സഹായതയും ഭയവും വണ്ണനയും

“

**വീണാദും കാണുക എന്നാനുണ്ടാവില്ല.
നീ ദരിച്ചതായി ഞാനും, ഞാൻ
ഡരിച്ചതായി നീയും കണക്കാക്കുക.
ചുംബിച്ച ചുണ്ടുകൾക്ക് വിടത്തിക...”**

(ജോലി)

മെല്ലാം സവിശേഷമായ കരുതേതാടെ നിരഞ്ഞാടുകയായിരുന്നു. പത്രരാജൻ സിനിമകളിൽ, കൗമാരത്തിന്റെ കിനാക്കാഴ്ചകളിൽ രതിയുടെ കാത്തരംഗങ്ങൾ മിനിത്തെളിയുന്ന നിമിഷങ്ങളുകളെ മോഹിപ്പിക്കുന്ന ഭംഗിയോടെ ഭരതനും പത്രരാജനും ചേർന്ന് പകർത്തിയ ചിത്രമാണ് രതിനിർദ്ദേശം. എങ്കാട്ടും, ഓണാട്ടുകരയിലുമായി പിന്നീട് ബാല്യക്കരാങ്ങളിലെ ചാപല്യങ്ങളുടെ അനുഭവങ്ങൾ പത്രരാജൻ ഇന്ന് തിരക്കെടുത്തിൽ വ്യക്തമാതികാണാം.

എഴുത്തുകാരന്റെയും തിരക്കമൊക്കുത്തി നേരുകളും വഴിയേ സംവിധായകനും മരിച്ചും സഖവരിക്കാതെ ഇരുവരും വേരിട് വഴികളിലും സഖവരിച്ചാലുണ്ടാകുന്ന നൃനതകൾ അനാവരണം ചെയ്ത പത്രരാജൻ തിരക്കെടുത്തിരുന്നു റഫ്രാറികളുടെ ശാമയും, നക്ഷത്രങ്ങളുകൾ കാവൽ-ഉം. ഇത്തരം ചിത്രങ്ങളിൽ നോവലിസ്റ്റുകൾ പത്രരാജൻ ഷ്ടൂമെത്താൻ തിരക്കമൊക്കുത്തായ പത്രരാജൻ സാധിച്ചതുമില്ല.

എന്നാൽ പിന്നീട് തിരക്കമൊ കൃത് എന്ന നിലയിൽ നിന്ന് സത്രന്തസംവിധായകൾ എന്നതിലേക്കുള്ള പത്രരാജൻ മാറ്റത്തിൽ പിന്ന ആദ്യ സിനിമയാണ് വഴിയും. ദൃശ്യതോട് ഏറ്റവും കുടുതൽ തിരക്കും പത്രരാജൻ ചിത്രവും ഇതാണ്. മികച്ച

തിരക്കമെയ്ക്കുള്ള സംസ്ഥാന അവാർഡ് 1978, 79, 84, 88 എന്നീ വർഷങ്ങളിൽ പത്മരാജൻ ലഭിച്ചു. കൂടാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു തൊരു ഫയൽമാൻ എന്ന സിനിമ രാജ്യാന്തര തലത്തിൽ തന്നെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. 1982-ലെ ഏഷ്യൻ ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവലിൽ ഏറ്റവും മികച്ച ചിത്രം, തിരക്കമെ എന്നീ വിഭാഗങ്ങളിൽ ഈ സിനിമ അവാർഡിനർഹമായി.

മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ ഏതൊരു ലോലഭാവങ്ങളും അതിമനോഹരമായി ആവിഷ്കരിക്കാൻ പത്മരാജൻ ചിത്രങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. മലയാളത്തിൽ ഇതേവരെ പരീക്ഷിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സവർഗ്ഗപ്രണയം എന്ന വിഷയം പത്മരാജൻ തന്റെ അദ്ദോനകളിൽ കരയാറില്ല എന്ന ചിത്രത്തിലൂടെ ദൃശ്യവൽക്കരിച്ചു. മനസ്സിന്റെ സകരിഞ്ഞമായ ഭവങ്ങളെ അവരുടെ എല്ലാ വികാരങ്ങളോടും കൂടെ ചിത്രീകരിക്കുന്നതിൽ പത്മരാജൻ ഒരു പ്രത്യേക കഴിവുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നലെ, മുന്നാംപക്കം, തികളാഴ്ച നല്ല ദിവസം എന്നിവ അതിനുംബരണങ്ങളാണ്.

സംവിധായകനെന്ന നിലയിൽ പത്മരാജൻ ഏറ്റവും മികച്ച സിനിമയായി വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ക്ലെപ്പട്ടന്ത് തുവാനത്തുനികൾ ആണ്. സ്റ്റ്രൈ പുരുഷബന്ധത്തിന്റെ തീവ്രത ഇതെല്ലാം ഭംഗിയായി ചിത്രീകരിച്ച സിനിമകൾ മലയാളത്തിൽ കുറവാണ്. അതിലെ കൂടാര എന്ന കമാപാത്രത്തിന്റെ സവിശേഷമായ മാനനി സങ്ഘർഷ മനോഹരമായി അദ്ദേഹം ചിത്രീകരിച്ചു. ഉദകപ്പേരാള എന്ന തന്റെ നോവലിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ് അദ്ദേഹം ഈ സിനിമയാക്കിയത്. പക്ഷേ നോവലിൽ കണ്ണ തൈക്ഷണവും ആഴമേറിയതുമായ ബന്ധങ്ങളുടെ വിവിധ ഭാവങ്ങളെ കൂടാമറിയിലേക്ക് പകർത്തിയപ്പോൾ പത്മരാജൻ പിച്ചവുകൾ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നാട്ടിപ്പുറത്തിന്റെ ശാലീനതയും അവിടെത്തെ മനുഷ്യരുടെ പച്ചയായ വികാരങ്ങളും തന്ത്രായ രീതിയിൽ അനാവരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പത്മരാജൻ ചിത്രങ്ങളിൽ, വയലേലകളിലും താറാക്കുടങ്ങളുടെ കലപിലശംഖത്തിനിടയിലും പിടയുന്ന രതിയുടെ സീൽക്കാരങ്ങൾ മറ്റൊരു തിരക്കമാക്കുന്നതിനെക്കാളും ഭംഗിയായി അദ്ദേഹം കൈകാര്യം ചെയ്തു. കച്ചവടത്തിന്റെ ചാലുകളെ നിരാകരിക്കാതെ തന്നെ പാടിപ്പിന്തിനെ വഴികൾ മാറി ചുവിടി, ഒരു പൊളിച്ചെഴുത്തിന്റെ ആശാതം

“

സവി വരു നമുക്ക് ഗ്രാമങ്ങളിൽ ചെന്ന് രാഷ്ട്രക്കാം,
രാവിലെ എഴുന്നേറ്റ് മുന്തിരി വള്ളികൾ തളിർത്തുവോ
എന്നും മാതളം പുതതുവോ എന്നും നോക്കാം. അവിടെ
വച്ച് ഞാൻ നിനക്ക് എൻ്റെ ഫ്രെമം തരും.

(നമുക്ക് പാർക്കാൻ മുന്തിരിനേതാധുകൾ)

”

സമ്മാനിക്കുകയായിരുന്നു പത്മരാജൻ്റെ വീറുറ്റ്
തിരക്കുമാ പ്രതിഭ.

തിരക്കുമാക്കുതെന്ന നിലയിൽ പ
തമരാജന് നേടാൻ കഴിഞ്ഞ ഒന്നത്യും സംവി
ധായകൾ എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു
കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നത് ഒരു സത്യമാണ്.
അടിസ്ഥാന പ്രമേയത്തിലെ സാധാരണ
തത്വത്തെ പശ്വാത്തലത്തിലെ ധമാർത്ഥ
പ്രതീതിയുടെ തിളക്കത്തിൽ വിദഗ്ദ്ധരായി
പുതിയ മാനങ്ങളിലേക്ക് വിളക്കിച്ചേര്ത്ത
തിരെ വിരുതിന് ആവ്യാനത്തിൽ ചടുലത
നിലനിർത്താൻ കഴിഞ്ഞുവെക്കിൽ കൂടിയും
എവിടെയോ ആ ആവ്യാനങ്ങൾ തിരുള്ളീലയ്ക്ക്
പിനിലെത്തിയപ്പോൾ എന്നതാണ് ഇത്തരം
സിനിമകളുടെ കാര്യത്തിൽ സംഭവിച്ചത്.

സംവിധായകനെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹ
തിരെ അവസാന ചിത്രമായിരുന്നു ഞാൻ
ഗസൽമുൻ. ഭാരതീയ സങ്കല്പങ്ങളിലെ
ഗസൽമുൻ ഒരു പുതിയ മാനം നൽകുകയാ
യിരുന്നു പത്മരാജൻ ഇതിലും ചെയ്തത്.
അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ദർശനങ്ങളുടെ ഒരു
പൊളിച്ചുത്ത് ഗസൽമുനും മനുഷ്യനും
തമിലുള്ള മാനസികമായ അന്തരം ചുരുങ്ങി
ചുരുങ്ങി ഇല്ലാതാകുന്ന അവസ്ഥ. ഗസൽമുപ്പേ
ണയം അനന്മായ സൗന്ദര്യത്തോടെ നിർവ്വു
തിയുടെ അഭേദത്തലങ്ങളെലക്കെത്തി
ചേരുന്ന അവസ്ഥ മലയാളി മനസ്സിൽ എന്നും
പാലപ്പുവിന്റെ സുഗന്ധം നിറയ്ക്കും. ഈ
സിനിമയിലെ ഗസൽമുൻ ധമാർത്ഥത്തിൽ
പത്മരാജൻ തന്നെയായിരുന്നു. വേർപ്പാ
ടിന്റെയും വിരഹത്തിന്റെയും അസഹനിയമായ
വേദന ആവിഷ്കരിക്കുന്നേം അത് തന്റെതു
മാത്രമാക്കി മാറ്റുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം.
“സവി വരു നമുക്ക് ഗ്രാമങ്ങളിൽ ചെന്ന്
രാപ്പാർക്കാം, രാവിലെ എഴുന്നേറ്റ് മുന്തിരി
വള്ളികൾ തളിർത്തുവോ എന്നും മാതളം
പുതതുവോ എന്നും നോക്കാം. അവിടെ വച്ച്

ഞാൻ നിനക്ക് എൻ്റെ ഫ്രെമം തരും”.

ബൈബിളിൽ ഉത്തമഗിതത്തിൽ വിവരി
ച്ചിട്ടുള്ള സോളമൻ രാജാവിന്റെ പ്രണയത്തെക്കു
റിച്ചുള്ള ഈ വാക്കുകൾ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ
പുർണ്ണതപുകുകയായിരുന്നു, പത്മരാജൻ്റെ
നമുക്ക് പാർക്കാൻ മുന്തിരിനേതാധുകൾ
എന്ന ചിത്രത്തിൽ സ്ത്രീയും പുരുഷനും
പ്രണയിക്കാൻ വേണ്ടി അയക്കപ്പെട്ടവരാണ്.
ഈ ലോകം അവർക്കുള്ളതാണ്. പ്ര
ണയത്തെയും കാമത്തെയും ഇതെല്ലാം
ഭംഗിയായി ദൃശ്യവൽക്കരിച്ച സംവിധായകൾ
മലയാളത്തിൽ ഒരു പക്ഷേ പത്മരാജൻ മാത്ര
മായിരിക്കും.

മലയാളിയുടെ നൊസ്സാർജിക്ക് ഓർമ്മ
കളിലെ ആസ്വൽക്കുളവും നെൽവയലു
കളുടെ കാലത്തെ നെ നിരഞ്ഞ മനുഷ്യ
രായും അവരുടെ ജീവിതത്തെയും പ്രണ
യത്തെയും സപ്പനങ്ങളെല്ലയും വെള്ളിത്തിരയിൽ
എന്നും മരക്കാനാകാത്ത ഏടുകളാക്കി
മാറ്റുകയായിരുന്നു പത്മരാജൻ. ഓർമ്മകളുടെ
പാലപ്പു വീണു കിടക്കുന്ന സുഗന്ധം നിരഞ്ഞ
നട്ടുവഴിയിലും ദ്രോഡക്കുളം അകലേപയ്ക്കെങ്ങോ
നടന്നു പോയതാണ് അദ്ദേഹം. പക്ഷേ എന്നും
അദ്ദേഹത്തിന്റെ സിനിമകൾ മലയാളികൾ നെ
മോട്ടു ചേർക്കും തിരിച്ചു ചേർക്കാനാകാത്ത
ഒരേക്ക് പോലെ മലയാള സിനിമാചരിത്രത്തിൽ
പത്മരാജൻ എന്ന ഗസൽമുൻ എന്നും സ്മരി
ക്കപ്പെടും. ●

ഒരോ സിനിമയ്ക്കും ഒരോ ട്രീറ്റ്മെന്റ് ആവശ്യമുണ്ടാണ് എൻ്റെ നിലപാട്. സിനിമ ഫോറെന സംബന്ധിച്ച് കമകൾ അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു അച്ചുകൂടമല്ല; വളരെ സ്വതന്ത്രമായ കലയാണ്. ഓനിനേഷ്യാലെ ഉഭാനു വന്നാൽ ഫോറെന കാണുന്നവർക്കും അതിലുള്ള കമ്പം കുറയും.”

Sanal Kumar Sasidharan
46th Kerala State Award Winning Director

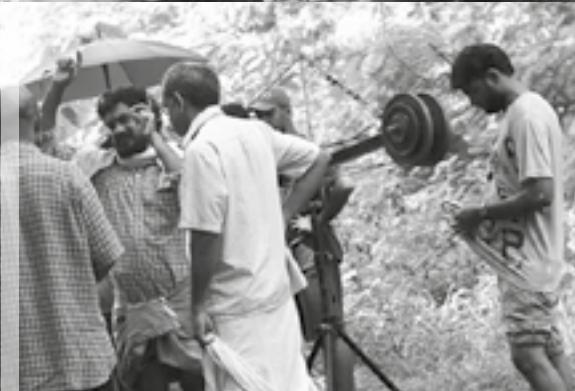
**ചികച്ച സിനിമയ്ക്കുള്ള സംസ്ഥാന അവാർഡ് നേടിയ ചിത്രത്തില്ല
സംവിധായകനുമായുള്ള അഭിമുഖത്തിൽ നിന്ന്...
സന്തക്കുമാർ ശ്രീധരൻ/ വിജീൻ/ ബിനീൽ കുമാരൻ**

**മികച്ച സിനിമയ്ക്കുള്ള ആവാർഡ് നേടിയ “ഒഴിവു ദിവസത്തെ കളി”
തീയേറ്ററുകളിൽ എത്താൻ വെകിയോ? ജനപ്രിയ താരങ്ങൾ ഇല്ലാത്തത്
റിലീസിനെ ബാധിക്കുന്നുണ്ടോ?**

തീർച്ചയായും ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ വച്ച് ജനപ്രിയ താരങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത സിനിമ തീയേറ്ററിൽ എത്താൻ ഒരു പാട് കടമകൾ കടക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് ഒഴിവു ദിവസത്തെ കളിയും തീയേറ്ററിൽ എത്താൻ വെകിയത്. ജനപ്രിയ താരങ്ങൾ ഉണ്ട് എങ്കിൽ തന്നെയും കലാമുല്യമുള്ള ആവാർഡ് നേടിയ സിനിമകൾ തീയേറ്ററിൽ എത്താൻ പാടാണ്. അത് ഈ സിനിമ മാത്രമല്ല വേറോ പല സിനിമകളിലും നമ്മൾ കണ്ടതാണ്. മമ്മടി അഭിനയിച്ച് അംബേദ്കർ പോലും ഇതു വരെയും തീയേറ്ററിൽ എത്തിയിട്ടില്ലാണ്. അതുകൊണ്ടു താരങ്ങളില്ലായ്മ മാത്രമല്ല, കലാമുല്യമുള്ള സിനിമകൾ ഓട്ടില്ല എന്ന് മുൻ ധാരണ തീയേറ്ററുകാർക്ക് ഒക്കെയുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് പൊതുവേ വെകി പോകുന്നത്.

**ഒരു വ്യാഴവടക്കാലം മുമ്പ് എഴുതിയ കമയക്ക് ചലച്ചിത്ര ആവിഷ്കാരം
നൽകാൻ ഫേരകമായത് സമകാലീന ഭാരതത്തിലെ ഒളിത് പ്രശ്നങ്ങളുടെ പ
ശ്വാത്തലം ആയിരുന്നോ?**

ഇന്നത്തെ പശ്വാത്തലത്തിലെ എല്ലാം ആ സിനിമയിൽ പറയുന്നുണ്ട്. ഒളിത് പീഡനം മാത്രമല്ല അധികാരം കയ്യാളുന്നവർ അത് താഴെക്കിടയിലുള്ള വന്നേ മേൽ പ്രയോഗിക്കുക എന്ന പരിഷ്കൃത സമൂഹത്തിനു ചേരാത്ത പ്രവർത്തികൾ ആ സിനിമയിലുണ്ട്. അതുപോലെ തന്നെ സ്ത്രീകൾക്കെതിരെ പ്രക്ഷൃതിക്കെതിരെയൊക്കെ ഭയക്കരമായ പുരുഷാധിപത്യം നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ കൂടുന്നു. അതിനെപ്പറ്റി വ്യക്തമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ വ്യക്തമായ രാഷ്ട്രീയവോധമില്ലായ്മ അങ്ങനെ ഒരുപാട് കാര്യങ്ങൾ ആ സിനിമ പറയുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ സമൂഹം ഇന്ന് എന്നാണ് എങ്ങോട് പോകുന്നു എന്നത് എന്നേ വീക്ഷണകോണിൽ നിന്നും നോക്കി കണ്ടതാണ് എന്നേ സിനിമകൾ.

ശക്തമായ സ്റ്റോ കമാപാത്രങ്ങൾക്ക് ശശ്യമായ കുറവ് വന്നിട്ടുണ്ട്. മലയാള സിനിമയിൽ, ശ്രീ എന കമാപാത്രം അവിടെ വേറിട്ടു നിർക്കുന്നു. അതിനെപ്പറ്റി...

പുരുഷൻ എടുത്ത സിനിമകളിൽ ശക്തമായസ്റ്റോ കമാപാത്രം എന്നു പറയുന്നത് ഒരു മാർക്കറ്റിംഗ് എലമെന്ത് ആണ് എന്നതാണ് എന്നേ അഭിപ്രായം. ആ സ്റ്റോ കമാപാത്രം ഇവിടെ യഥാർത്ഥ ജീവിതം ആണ് പറയുന്നത്. അതിൽ ശക്തി, ഭാർബല്യം എന്ന് വേർത്തിരിക്കുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല എന്നതാണ് എന്നേ നിലപാട്. എല്ലാ സ്റ്റോകളും ശക്തരാണ്. പുരുഷമാരും ശക്തരാണ്. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ പ്രവണത, ശക്തമായ സ്റ്റോ കമാപാത്രമെന്നാൽ പുരുഷനെപ്പോലെ ഇരിക്കണം, പുരുഷനെപ്പോലെ പെരുമാറണം എന്നാക്കേ വരുത്തിതീർക്കാനുള്ള ബോധപൂർവ്വമായ ശ്രമം നടക്കുകയാണ്. അതൊക്കെ തെറ്റാണ്. പുരുഷനെന്നതാണോ അതാണ് പുരുഷൻ, സ്റ്റോയും അതുപോലെ തന്നെ. പ്രകൃതിക്കു വിരുദ്ധമായി ഒരു പ്രവണതയായ് തന്നെ താൻ കാണുന്നു. ഓനിന്നേ മേൽ മറ്റൊന്ന് ആയിപ്പും സ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് പവർ പൊളിറ്റിക്സ് ആണ്.

രുചി നോക്കി സിനിമയ്ക്കു കേരുന്ന സമീപനം കൂടി വരുന്ന ഈ സാഹചര്യത്തിൽ എല്ലാതരം പ്രേക്ഷകരേയും തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ ഉള്ളത് ഒഴിവ് ദിവസത്തെകളിയിൽ ഉണ്ടാ?

എന്ന സംബന്ധിച്ച് താൻ എന്നേ സിനിമയിലും സംവേദനം ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് എന്നേ വ്യു ആണ്. താൻ എന്നാണോ കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്, താൻ എന്നാണോ പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് അതാണ് എന്നേ സിനിമ എന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്.. തീർച്ചയായും എല്ലാവരേയും തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാനുള്ളത് എല്ലാ കലാമുല്യമുള്ള എല്ലാ ചലച്ചിത്രങ്ങളിലും കാണും.

വിവാദങ്ങളിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കാൻ താൽപൂര്യപ്പെടുന്ന ചലച്ചിത്രകാരൻമാർ കൂടിവരുന്ന സിനിമാ മേഖലയിൽ സാമൂഹിക വിഷയങ്ങൾക്ക് അർഹമായ പരിഗണന കിട്ടാതെ പോകവെ “ഉട്ടത്താ പഞ്ചാബ്” നിലഭിച്ച അനുകൂലവിധി എങ്ങനെ നോക്കി കാണുന്നു?

ഗരിക്കും ഈ പരിത്തത് ഏറെ പ്രസക്തമായ കാര്യമാണ്. നമ്മൾ എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ വിഷയമാകുമോ, അതുകൊണ്ട് വെറുതെ ഇരിക്കാം എന്നു പറയുന്നത് ഒരു കലാകാരനു ചേർന്ന പ്രവർത്തി അല്ല. കലാകാരൻ ജീവിതം ഒരുക്കെല്ലാപോലെയാണ്. അത് ഇങ്ങനെ ഇളക്കി, ഇളക്കി തേണ്ടുതീരുക വഴി സാമൂഹിക പുരോഗതി...രു പരിഷ്കരണം സാധ്യമാക്കാം. ഒളിച്ചും, പാതതും മാത്രം അഭിപ്രായം പറയുന്ന ഒരു സമീപനം കൂടുതൽ സ്വകാര്യമാക്കുന്നുണ്ട്, അത് തീർച്ചയായും ഭൂഷണമല്ല.

ഞാൻ ഇന്ന് എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ നാളെ എന്തേ സിനിമയ്ക്ക് തെയ്യിടുമോ എന്നാക്കെയുള്ള പേടി വച്ചിടാണ് പലരും മാറിനിൽക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇതുപോലെയുള്ള അനുകൂല വിധികൾ ശബ്ദിക്കാൻ കൂടുതൽപ്പേരെ പ്രചോദിപ്പിക്കും.

ആഷിക്ക് അബുവാണ്ണലോ ഈ ചിത്രം അവതരിപ്പിക്കുന്നത്, അദ്ദേഹം എങ്ങനെന്നയാണ് ഈ ചിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമാകുന്നത്?

ആഷിക്ക് അബു ഈ സിനിമ കണ്ടു.അദ്ദേഹത്തിന് ഇഷ്ടപ്പെട്ടു കയ്യും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സിനിമയും, നിലപാടുകളും മാതൃകാപരമാണ്. വിവാദങ്ങളെല്ല ദേന്ന് പിന്നാറുന്ന സമീപനം

അദ്ദേഹത്തിനില്ലെ എന്നാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല മുഖ്യധാര സിനിമയിൽ നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന് ഒരുപാട് സഹായങ്ങൾ ചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്ന് എനിക്ക് തോന്തി. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ സമീപിച്ചു. അദ്ദേഹം കണ്ടു ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. സപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നു.

തിരക്കമയില്ലാത്ത ചിത്രീകരണം, സിങ്ക് സഹണ്ട്, കൈരജ്യമേറിയ ഷോട്ടുകൾ, തീയേറ്റർ ആർട്ടിസ്റ്റുകൾ തുടങ്ങി വേറിട് വഴികൾ താകൾ സ്റ്റീക്കിക്കുന്നുണ്ടോളോ...

കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പതിവുസിനിമകളിൽ നിന്നും മാറി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യണം എന്നുള്ളത് ഏറെ സംസ്ഥാപ്തി തരുന്ന ഓന്നാണ്. പതിവ് കയ്യടിക്കുവേണ്ടി മാത്രമാണെങ്കിൽ പ്രേക്ഷകർക്ക് കണ്ട് ശീലമുള്ള തും, ഇഷ്ടപ്പെട്ടുപോയതുമായ കാര്യങ്ങൾ മാത്രം ചെയ്താൽ മതിയാകും. എന്നാൽ സിനിമ എന്ന ഈ മീഡിയത്തിന് എന്തേരൊരു എന്തെങ്കിലും ചെയ്യണം, ആസാദ്യതയുടെ പുതിയതലങ്ങൾക്കാണ്ട് വരണം എന്ന ആഗ്രഹമുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഈ വ്യത്യസ്ത രീതികൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയത്.

ആവ്യാനത്തിന്റെ കാര്യമെടുത്താൽ ആദ്യസിനിമയായ കരാർപ്പാക്കത്തിൽ നിന്നും ഏറെ വ്യത്യസ്തമാണ്. ഒഴിവു ദിവസത്തെകളിൽ താങ്കളുടെ തുടർന്നുവരുന്ന സിനിമകളിലും വ്യത്യസ്തകൾ പ്രതീക്ഷിക്കാമോ?

ഓരോസിനിമയും ഓരോ ടീറ്റർമൻ്റെ അർഹിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ് എന്തേ ചിത്ര. കരാർപ്പാക്കം പോലെ ഒഴിവു ദിവസത്തെകളിയും, ഒഴിവു വസതിയെ കളി പോലെ അടുത്തസിനിമ സെക്കസി ദുർഘട ടീറ്റർ ചെയ്യാൻ പറ്റില്ല എന്നതാണ് ഞാൻ കരുതുന്നത്. സിനിമ എന്നെ സംബന്ധിച്ച കമകൾ അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള അച്ചുകുടമല്ല. വളരെ സത്തന്മായ കലാരാണ്. ഓന്നിനേപോലെ മറ്റാനും വന്നാൽ എനിക്കും കാണുന്നവർക്കും അതിലുള്ള കമ്പംപോകും. അടുത്തത് എങ്ങനെ കൂടുതൽ വ്യത്യസ്തമാക്കാം എന്നാണ് ഞാൻ ചിന്തിക്കുന്നത്. സിനിമ സത്തന്മായി സംഭവിക്കും.

I was in... t'was me!
Never lying. Never flattering,
All it gave... what I had!
Tears of mine, Similar pain;
Smiles of mine, familiar happiness;
My chats, My talks, My shouts!!!
Reflection was perfect!

Just the darkness, to part us
Every dawn was much awaited!
Wasn't my friend, Never my blood.
Wasn't my boss, Never my slave
Was me in there...

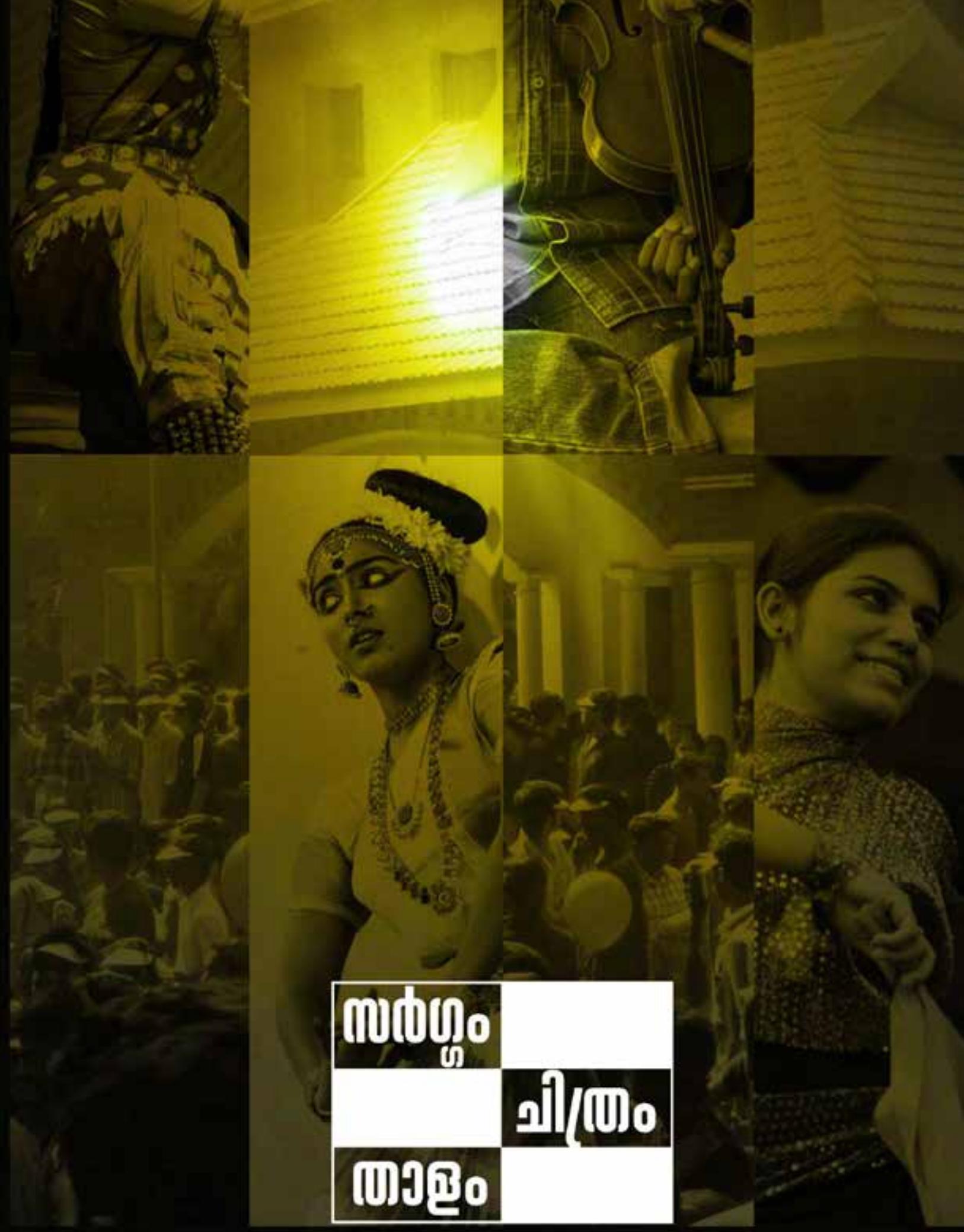
I saw me, I felt me
Speak of self retrospection, began
At the glimpse it gave
The lights, sacrificed for me
The darkness, I had never known
It was a different creation, moulded
Up by this indifferent world.
Never fooling, Never cheating
All it gave... what I had.
Shared my gain, Shared my pain
Shared my wits, shared my faults
Felt wired, Never in front!
Never fooled... loyal to me and so I did!

Me revealed, my true self
Never a time betrayed
All my secrecy was, all to me!
Was myself in there,
... As solitude healer!
I found me in it,
... As innocent soul!
It was all me. It showed!
I was in... t'was ME!

M
I
R
R
O
R

Thara G. M.
B2

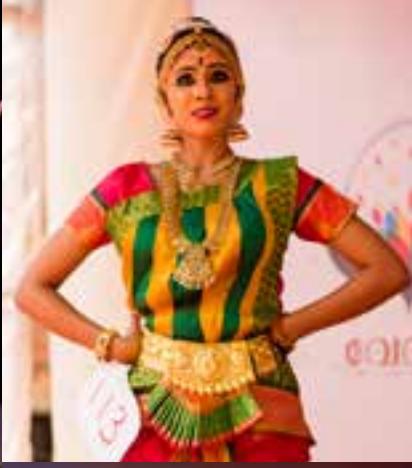

സമ്പത്തി

വിവരം

മാലം

ARTS AND CULTURE

MOULD CHARACTER

Sharon Anna Thomas
R6

The Visit

The cold wind howled with all its might. She could barely feel her face and fingers in its icy blast.

Despite layers and layers of clothes, she shivered as the cold crept in. The chattering of her teeth drowned out in the ruckus of a distant avalanche. The paralyzing pain around her knees was milder now. Besides, cold always trumps pain.

The blizzard in all its rage, was advancing towards her. She would have to survive it. The fine forecasts had been deceptive today. After all, Chomolungma always creates her own weather.

She closed her eyes and held on for dear life onto her harness, praying to all the gods, it wouldn't give way. The ledge offered some shelter but even the slightest misstep, could send her plunging into the abyss. It grew colder as the blizzard engulfed her ledge.

Being stranded at 28,000ft on the North Face was the last thing she had expected today.

The soft, fresh patch of snow offered her some comfort. The familiar feeling of her warm skin between a cool set of sheets.

The snow around her legs was already beginning to stain a deep crimson again. She no longer had the strength to look at her distorted legs and gazed past them.

The peak was barely visible through the dark clouds.

Years and years of experience and she still couldn't have foreseen that this would be her last visit. A tear rolled down and froze before it reached her cheek as she thought about the avalanche that sent her and her party tumbling down. With some luck, her harness had caught on to a protruding ledge albeit crushing her legs. She had cursed herself for being useless as she watched her friends disappear into the darkness below.

She spent what seemed like hours yelling everyone's names in the diminishing hope that someone else had got caught on a lower ledge.

Her voice was barely audible to even herself now. She had given up all hope. She knew she was the lone survivor.

One last time, one more last time try standing up, her mind told her. 27 failed attempts, this would be 28, she scolded back.

One last time, her mind pleaded.

"One last time", she rasped into her muffler.

She propped herself up against the wall, and pulled on the harness to lift herself up with all her remaining strength.

Pain shot up her leg and balled up in her knees. She cried out in pain and dropped back down just like all the other 27 times. Pain and fatigue overwhelmed her and she blacked out.

When she opened her eyes again, it was pre-dawn. The wind played gently with her hair and the sky was a pleasant red. Snowflakes drifted down gracefully like mini ballerinas.

No pain, no cold, no emotions. Numbness. Calm. Peace.

The peak, in all its grandeur stood taller than ever.

10 visits to it but the beauty still took her breath away.

"Chomolungma at dawn will never cease to awe you", the Sherpa had told her on her first climb.

"One last time", she whispered.

Just then, the sun burst out from behind the clouds drenching her and the peak in warm morning sunshine. Dawn seemed more breathtaking today than before.

"One last time", the wind whispered as she closed her eyes. ●

*She had given
up all hope.
She knew she
was the lone
survivor.*

NSS REPORT

മനസ്സു നന്നാവെട്ട്, നല്ല മനസ്സ് ശുഭചിന്തകളുടെ വിജയിലമാണ്. നല്ല ചിന്തകൾ നല്ല നാളേയ്ക്കുള്ള പ്രത്യാശകളാണ്. നാലു വർഷത്തെ കലാലയജീവിതത്തി നോട്ടുവിൽ ബി.ടെക് ബിരുദവും നേടി പടിയിറങ്ങു നോൾ ഒരു നല്ല എഞ്ചിനീയരെന്നതിലുപരി, ഒരു നല്ല മനുഷ്യനായി ഓരോരുത്തരെയും രൂപപ്പെടുത്തുക എന്നതാണ് SCT NSS യൂണിറ്റിന്റെ ലക്ഷ്യം. തീർച്ചയായും ആ ലക്ഷ്യം സഹലീകരിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നതിന്റെ തെളിവു തന്നെയാണ് പിൽക്കലാലത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ. സമൂഹത്തിലെ നിരാലംബരായവർക്ക് തന്നെയും, മുൻവേൽക്കപ്പെടുന്ന പ്രകൃതികൾ സംരക്ഷകരായും എന്നും ഈ NSSയൂണിറ്റ് പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

Home for Homeless പദ്ധതിയായിരുന്നു കഴിഞ്ഞ വർഷത്തെ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയമായ പ്രവർത്തനം. പിതാവുപേക്ഷിച്ച് മാതാപ്പ നഷ്ടപ്പെട്ട ദേവദാതൻ, ദേവനൂറു എന്നീ കുതുമ്പുകൾക്കായി ഒരു വീടു നിർമ്മിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞത് ഏകാലത്തെ യും മികച്ച നേട്ടം തന്നെയാണ്. പീടിന്റെ താങ്കോൽ ദാനം നേരം എറം.എൽ.എ. ശ്രീ.ശ്രീവൻകുട്ടിയും പ്രിൻസിപ്പലും ചേർന്ന് നിർവഹിച്ചു. പ്രതീക്ഷകൾ നഷ്ടമായ അവരുടെ സ്വന്നങ്ങൾ വീണ്ടും തജിരിട്ടുന്ന തിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ ഈ യൂണിറ്റ് അഭിമാനിക്കുന്നു.

നേരം നിയോജകമണ്ഡലം മുഴുവൻ Digital സാക്ഷരത എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയായിരുന്നു ഇത്തവണ്ണനയെ സപ്തതിന് കൂടാം. E ഗവേർണ്ണൻസിന്റെ പ്രാധാന്യം ജനങ്ങളിൽ എത്തിക്കാനായി നടത്തിയ സർവ്വേയും അതിനോടുബന്ധിച്ച് പൊതുജനങ്ങൾക്കായി നടത്തിയ കൂണ്ടുകളും പരിപൂർണ്ണ വിജയമായിരുന്നു. നാം ജിവിക്കുന്ന ചുറ്റുപാടുകൾ ശുചിയായി സുക്ഷിക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ കർത്തവ്യമാണെന്ന് NSS

എന്നും ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. സ്കൂൾ ഭാരത് അംഗ്യാൻ പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമായി വുഡസബനം, KSRTC ഡിപ്പോ പാപ്പനംകോട്, ശാന്തിവിള ആര്യോപതി, DTE കിഴക്കേ കേംടു തുടങ്ങിയ സർക്കാർ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ പരിസരവും വിദ്യാലയങ്ങളും ശുചികരിച്ചു. മൂന്ന് ഭാഗങ്ങളായി ഇതുവരെ നടന്ന പുനർജ്ജനി പദ്ധതി മെഡിക്കൽ കോളേജിലെ സാധാരണക്കാരായ രോഗികൾക്ക് കൈത്താഞ്ഞായി മാറിയിരിക്കുന്നു. റോധിയോളജി വിഭാഗത്തിൽ തകർന്നുപോകാരായ ഉപകരണങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ഇതിലും സാധിച്ചു.

SCT NSS യൂണിറ്റിന് അഭിമാനിക്കാൻ വകയുള്ള മറ്റൊന്ന് ഇത്തവണ്ണനയെ കുളം ശുചീകരണമായി രൂപീകരിക്കപ്പെടുന്ന ജലശ്രോതസ്സുകളെ തിരികെ കോണ്ടുവരാനുള്ള ഭഗവിംഗ്രേഡ് തന്മായിരുന്നു ഇത്. ചെളിയും ഹയലും നിരഞ്ഞ കുളം മുഴുവൻ വുത്തിയാക്കി ശുശ്രാവമായിരുന്നു നികേഷപിച്ചാണ് യൂണിറ്റ് അംഗങ്ങൾ ഈ പ്രവർത്തനവും വിജയിപ്പിച്ചത്.

Kooleeji ലൈംഗികപ്രതീക്ഷകൾ നഷ്ടമായ അവരുടെ സ്വന്നങ്ങൾ വീണ്ടും തിരുത്തുടർന്നു നിർവഹിച്ചു. പ്രകാശനത്തിലെ വൈവിധ്യമാർന്ന ടൂറിസ്റ്റ് സ്ഥലങ്ങളും കടകളും Map my Home Land survey യുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഗുഗിൾ മാപ്പിൽ ചിത്രീകരിക്കാൻ സാധിച്ചത് വേറിട്ട നേട്ടമായിരുന്നു. **Gender equality** ലക്ഷ്യം വച്ച Genesis -സംസ്ഥാനത്വ സംഗമത്തിന്റെ മികച്ച അവതരണത്തിനും സംഘാടമികവിനും നമ്മുടെ NSS യൂണിറ്റ് അഭിനവനങ്ങൾ ഏറ്റുവാങ്ങി. രക്തദാനത്തിന്റെ മഹത്വം സാധാരണക്കാരിലെത്തിക്കാൻ ഇത്തവണ്ണനയും യൂണിറ്റിന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

NSS REPORT

മഹാനായകവി ഓഫീസ്. വി.യുടെ അപ്രതീക്ഷിതമായ പിടവാങ്ങലിൽ അനുഗ്രഹചന്ദ്രപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു നല്ല ചുവർച്ചിത്രം നിർജ്ജിച്ചു. ഓസോഓൺറിന്തൽ നും, എഞ്ചിനീയേഴ്സ് ഡിന്റൽലും മറ്റു വീശേഷം വസങ്ങളിലെല്ലാം തന്നെ സാമൂഹികപ്രസക്തിയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ യുണിറ്റിൻ ചിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞു. അനാമാലയത്തിലെ കുഞ്ഞുങ്ങളോടൊത്തുള്ള ഭീപാവലി ആദ്ദോഷം ഏവർക്കും മറക്കാനാവാത്ത അനുഭവമായിമാറി. ലക്ഷ്യത്തു ഭാഗമായി ഉന്നതവിഭ്രാം ഭാസത്തിന്റെ സാധ്യതകൾ സുതാരുമാക്കാനുതകുന്ന ബോധവത്കരണക്കാസ്സുകൾനടത്തി. യുവതലമുറയോട് സപ്പനു കാണുവാനും അവയെ യാമാർത്ഥ്യമാക്കാൻപെ റിശമിക്കാനും പറഞ്ഞ ശ്രീ.അബ്ദുൾ കലാമിന്റെ ഓർമ്മകൾ വഹിച്ചുകൊണ്ട് നേമം, കരമന സ്കൂളുകളിൽ ലക്ഷ്യത്തു കൂസ്സുകൾ ഇതിനകം സംഘടിപ്പിച്ചു. ട്രാഫിക് ബോധവത്കരണം ജനങ്ങളിലെത്തിക്കാൻ ജാഗ്രതയും ലഹരിവസ്തുക്കൾക്കെതിരെ പോരാടാൻ അഹം എന്ന പേരിലും സംഘടനകൾ ശക്തി ആർജിയ്ക്കുന്നുണ്ട്.

മാലിന്യ നിർമ്മാർജ്ജനത്തിനും അടുകള്ളത്തോടു നിർമ്മാണത്തിനുമായി ശ്രീ.തോമസ് എസ്.എസ്.കെ.എൽ.എ. അബ്ദുൾ കലാമിന്റെ സഹകരണത്തോടുകൂടി “Waste to Green” എന്ന പദ്ധതി വിജയകരമായി പൂർത്തീകരിച്ചു. എന്ന് ഹാർമിംഗും ഒഴംഗി എന്ന പേരിൽ ഒഴംഗസന്സ്വങ്ങളുടെ പരിപാലനവും പച്ചപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുവരാനുള്ള പരിശോഭയ്ക്കിൽ ഒന്നായിരുന്നു. കുടുംബഗ്രേഡിനുമായി ഒത്തുചേരുന്നുള്ള ഓണം വിപണനമേള പേപ്പർ ബാഗ് നിർമ്മാണ പരിശീലനം, കുണ്ഠകൃഷി, ചോക്ക് നിർമ്മാണം എന്നിവയായും ഭംഗിയായി പൂർത്തീകരി

ചു.പാഠാക്കുന്ന ഉന്നർജ്ജത്തെ സംഭരിക്കണമെന്നും അതിന്റെ പ്രാധാന്യം ജനങ്ങളിലെത്തിക്കാൻ നാളെ കൊരക്കപ്പെട്ടു വെദ്യുതി എന്ന പദ്ധതി ഉചിതമായിരുന്നു. വിജിലൻസ് എയ്ഡ്സ് ബോധവത്കരണവും മികച്ച രീതിയിൽ നടത്തി.

സാമൂഹികസേവന സന്നദ്ധ പദ്ധതിയാണ് NSS. നൈജുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്നും സമൂഹത്തിനു വേണ്ടിയുള്ളതാണ്..270 ത്ത് പരം വോളണിയർമാരുടെ കരിനാബ്ദാനവും ഏറ്റവും മികവുറ്റ പ്രോഗ്രാം ഓഫീസർമാരുടേയും, മറ്റുഭ്യാപകരുടേയും പരിശമവുമാണ്, കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും മികച്ച NSS യുണിറ്റുകളിലെവാനായി ഇന്നും നിലനിൽക്കാൻ നമ്മുടെ യുണിറ്റിനെ സഹായിക്കുന്നത്. എവിടെ അശരണരായ മനുഷ്യർ തലചായ്ക്കാനിടമില്ലാതെ വിഷമിക്കുന്നുവോ ക്ഷേണത്തിനായി കേഴുന്നുവോ എവിടെ പ്രകൃതി ചുംബണം ചെയ്യപ്പെടുന്നുവോ അവിടെയെല്ലാം നമ്മുടെ പുതുനാനുകളായി മാറാൻ SCT NSS യുണിറ്റ് ഉണ്ടാകും. സമൂഹത്തിന്റെ ഉന്നമനത്തിനായി നിസ്വാർത്ഥമായ ഇടവെല്ലാം പ്രവർത്തനങ്ങളാക്കുടി NSS യുണിറ്റ് അതിന്റെ ജൈത്രയാത്ര തുടരുന്നോൾ കഴിഞ്ഞവർഷത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ SCT യുടെ ചരിത്രത്തിലെ ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത താളുകളായി മാറുന്നു.

SABARI J. P.

VINCY

Ganesh Memorial Literary Triathalon

Career Enhancement Training for first years

HARLOT'S HALLMARK

Mahesh Joseph Koickal
B6

Apologies for tantalising your excellency to make you read this filthy article... I suggest the moral philosophers to turn the pages and the audacious ones to be persistent. This article has a span of over 1 year; I happened to be working on it since last year. I wanted to have it published when I shall be doing my final year of graduation. My sincere gratitude to the editorial board for considering this rubbish to be issued in the very prestigious annual magazine of SCT.

I make a disclaimer that every single word reflected in this article is strictly out of my views and is not intended to harm the feelings of any woman in this world. I ain't responsible if this coincides with the ideologies of any. No field work had been executed; perhaps just an analysis of the life of a few women who never mind their moral code or those with some extraordinary mental skills. I have gratitude to my intimate friend Mr. Zenith Sanjayan of the EC department for an exchange about this topic once, which I hope he doesn't remember. I guess you still remember the day we argued on a Jnurm Venad Express on the way to Trivandrum from Kottayam.

Who are harlots? ■

“ Devadasis are enslaved in the name of tradition and godliness.”

They are people who are often blamed for their immoral way of living but no one cares how their life would be if they weren't into this. Bleh!

People can sell or rent their capabilities, ideas or skills to others for the sake of earning. For instance, just consider a well renowned artistic painter who crafts his painting skills for business. Also writers, singers, dancers, actors etc. "If they live with the aid of talent they've got by birth or by the skill they had developed, what's the wrong focus in our profession?"

- A justification I had come across.

Please don't think that I support prostitution. It's vulgar. I know it. But I don't understand why we hate the women who are on to it but not the men. He's still stated a gentleman. Might because he is losing nothing.

There is a movement about living in the present cursing every single thing that had happened to them in the past. The past surely has effects on them. They cannot change it and cannot totally forget how it scared them. Such circumstances made them enter this world of immoral consciousness.

Children of sex workers in our country are the most neglected like the Dalits et al. A brand name haunts them from their birth throughout their entire life. Don't they deserve a bit consideration or empathy?

It's better not to have a discussion on those pupils. It hurts a lot! Just imagine kids wandering in the slums playing on garbage and dealing with shit when we relax in KFCs with a smart phone in one hand and a Crusher in the other. What if the kid is a girl? People expect her to be like her mom. Lord! Please save those kids and invest in a bright future for them.

The red streets of India houses lakhs of harlots with worm-like lives. Don't just think that the customers visit for satisfying their lust.

The women blacken their lips to protect them from bleeding by extensive biting! Things are beyond our attention. The 'censor board' isn't allowing me to disclose much facts. Believe me, you respect a woman if you happen to know all such phenomena. "Your loved ones are safe just because we sacrificed our life to satisfy the needs of some men. And yet, we are considered to be depraved." - another justification!

There is a custom which all are aware of—the Devadasi tradition. Know how it is? What it is? The post rituals? Practices and other bullshit? It's still being practised in the villages of Karnataka, Seemandhra and Telangana states. There's a Malala Yousafzai in South India—Ms. Kamakshi of Bellari district in Karnataka. She was 20 when her paternal uncle and his wife with some other 'profound' relatives decided to make her the Devadasi to ensure prosperity and promising fortune to the family. None objected to this as it's a very usual custom in most of the provinces. She refused, informed the police, fought legally and acquired justice. This act of slavery happens for a temple on a very special day called "Makha-pournami" where a large number of girls turn devadasis. Their lives end up as vagabonds and streetwalkers. They serve or rather sexually ►

“

**The path to
morality has to
be carved out
by the self.”**

satisfy the priests, inmates of the temple, land-lords and other men of money and power in the village. There are more than 450,000 Devadasis trapped in this form of prostitution, deified and glorified by the heinous religious sanctions. The girls are enslaved here in the name of tradition and godliness. The core reason found behind the continuance of this practice is poverty. The southern parts of India are especially poverty-stricken and the birth of a girl child is taken to be an added responsibility for them. Most of the parents get rid of this 'baggage' when the little girl has not even developed the faculty to think by herself. Moreover they see it as a source of additional income and one less mouth to feed. The Dalits or the untouchables mostly fall prey to the Devadasi pratha due to their social status and also due to lack of education. They dedicate their daughters in nascent stages for institutionalised exploitation.

The Karnataka government declared the *Prohibition of Dedication* act in 1982. Official

and recordal stuff boast of no such practice anywhere! Something like every system in our country. Sounds funny, maximum corruption in the anti-corruption bureau!

The evolution of some needs did place restrictions on the freedom of an individual. It certainly is inevitable. But what is more irritating is how all sorts of encumbrances have arisen that have curtailed freedom of mind and rational thinking.

People are largely being forced to accept what is around them without second thoughts. Hard ideals do not necessarily imply fairness all the time. Therein lies restrictions on individuals' freedom. The path to morality has to be carved out by the self. Introspection helps a great deal.

It's all about the people's response to the recurrent challenge to their common sense. Let me leave out more ridiculous news items flung every morning at all reader's face and settle on a seemingly harmless sample from a daily. "At last the prayers of the entire world had been disposed. Kohli & Anushka are separated". Afooh! Prayers of the entire world! Be honest... did you pray? I confess I didn't. Neither did any of my relatives or friends or acquaintances. Maybe some sensible subscribers desperately wanted that deadlock to be resolved because much valuable newsprint had already been wasted on it.

Is this the world people wanna know? See? Hear? Isn't it high time that we stopped paying for trash thrust upon us and opted only for the most sensible? Well, I guess I deviated from the mainstream. Yes, a resounding YES! That's what I did. If you like it that way, call it a funny analyst's collaboration of WIERD nonsense. Blah blah blah!

And thank you for reading. Please don't break my arms the next time you see me. ●

കർമഹലം

ഇവിടെയുറുന്നൊരീ നീർമ്മണതുതുള്ളിക്കു-
മകരമാസത്തിൻ മിടിപ്പറിയാം.

കൃഷ്ണനകാറിനും കൊഴിയുമിലകൾക്കു-
മറിയുന്ന ഭാവങ്ങളിനിമുയുമേരോ.

കാറ്റുതാൻ തഴുകാതെ തലയറുത്തിട്ടുന-
തിനുത്തരം നിങ്ങൾക്കാൻ കയ്യിൽ

ഒരുക്കുന്ന പുഴകൾക്കുമതിലെ കയ്യശ്രൂക്കു-
മറിയാം വിപത്തിന്റെ സ്വന്നനങ്ങൾ
വിത്തുപാകീട്ടിൽ നീർത്തൊട്ട് വളമിട്ടു-
നേഞ്ചാരമത്തിച്ചു പുണ്ണിരിച്ചു ഒരു നാളതിന്റെ
വിഷകയായ നിന്നൊയാ
മരണകയയ്തേരാളമത്തിക്കവെ
വിപുണ്ണബേട്ടിയെറിത്തു നീ മരണത്തിൽ
വിത്തുപാകിട്ടുന്നൊരാ കുണ്ഠവുപുക്ഷം
കരുതുന്നു നീയിനി കയ്ക്കുന്ന വിഷവുമായ്
പുനർജനിക്കില്ലയാ പുക്ഷമെന്ന്
നിനക്കും വരുന്നൊരാ തലമുറയ്ക്കും നേർ
ചുണ്ണുന ശാഖകൾ ചേർത്തുവച്ച്
ഇടവപാതിതിൻ കുത്തൊഴുകൾ
നിന്നൊരുക്കെവഴിക്കായി കാത്തിരിപ്പു
നീപണ്ണപാകിയ വിത്തിന്റെ വേരുകൾ
അണയാത്ത പകയായ് പ്രതികാരമായ....

Arya S
T6 A

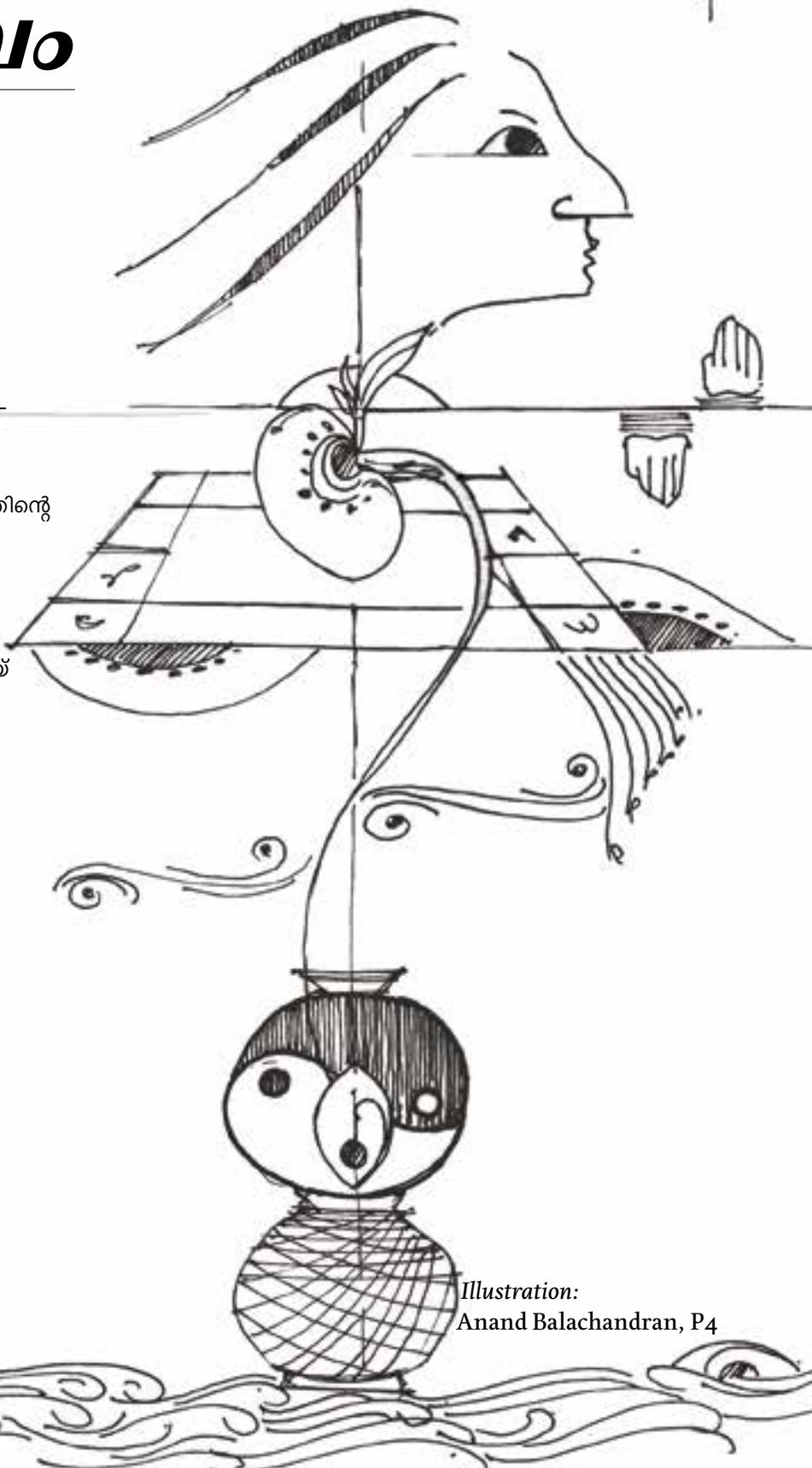

Illustration:
Anand Balachandran, P4

Vighnes V.
U6

2014-15 was reaching its climax. As usual, the relegation battle was heating up and one team looked like they were already relegated... For a team that got promoted in the same season, 19 points from 29 games with a dismal run of losses and draws meant they were the hot favourites to get relegated.

But this team was not ready to go down without a fight. They had nothing to lose, so they fought bravely. Winning 7 out of the last 9 games, they rose from the relegation zone into the elite list of premier league clubs. Yes we are talking about that fairytale story which saw a small football club from Leicester winning the most prestigious football competition in the world... This is the beautiful story of the rise of the Foxes...

Things like this don't happen often. Since the instalment of a modern version of the football league in England i.e. the EPL, only 5 teams have won the title and each of them made us believe in some basic rules for winning the League (Blackburn Rovers being an exception). You needed a strong team with global stars backed by a strong bench squad and a decent youth academy to win the league. The latest addition to this list would be the huge investments from foreign countries but out of the blue came Leicester City with a bang, and defying all odds, all stereotypic views they conquered England.

Among the top clubs, Chelsea and Manchester City all were once small clubs. They assembled a title-winning squad by flooding a huge amount of money into the transfer market. Their strategy was simple. Spend, spend and spend again until you reach the level you want. Until seasons 15-16 almost every fan including me thought that this was the only way to win the EPL, but Leicester had other plans.

With a squad assembled with costs just under 8 times as much as City's side, they came into the spotlight at the beginning of the season. Everyone credited the success of Leicester in the name of luck. Everyone knew they were going to fall as they didn't have a strong bench and stars. But Leicester didn't have time to hear these comments. They concentrated on one game at a time and each time they entered the ground, they were becoming a far better team. So many instances are there in which Leicester fell behind to 2-3 goals and then fought back to win a point or 3; something which we have only seen from the legendary team of Sir Alex Ferguson. The

DEFYING ALL ODDS AND ALL STEREOTYPIC VIEWS, THEY CONQUERED ENGLAND.

signs were already there. But no one was ready to recognise it then. Coincidence it may be, but Sir Alex was the first prominent personality to publicly put faith on Leicester winning the title. Lucky guess? Of course, we can't be sure. After all we are talking about the legendary coach Sir Alex Chapman Ferguson.

Everything was different about them, even if it was for the unconventional playing style which boasted only a ball possession of below 40% in most matches, or the players they deployed in the starting eleven. Almost seven of the starting eleven have always been players who have been rejected from top clubs as they thought these players were not good enough to win the Premier League. But the players believed in their manager's tactics and didn't it deliver! In Vardy they found a precise striker, in Mahrez they found an able playmaker, in Kante and Drinkwater they found their midfield maestros.

In July last year Claudio Ranieri was enjoying a break in Italy when he received a phone call from Steve Kutner, his agent, that would end up changing the face of English football in a way no one could have imagined. Kutner had been attempting to convince Jon Rudkin, Leicester City's director of football that Ranieri was worth considering as the Premier League club's new manager and finally there was news of a breakthrough.

When Ranieri was in charge of Chelsea, he often used to tinker with his formations and lineups. But when he came to Leicester City he had only a few options. The players he got were not fit to play in his strategy. So he formulated a strategy suiting his starting eleven. At first he didn't get the desired result. But soon everything started to come together. Players coming into the form of their life, combined with the rise of so many average clubs to the top helped their conquest... He was always shy to admit the chance of his team winning the league. But his team was altogether a different story. After each game they were cementing their names in the history books. ►

THE BEAUTIFUL STORY OF FOOTBALL

WHEN YOU'RE SMILING, WHEN YOU'RE SMILING
THE WHOLE WORLD SMILES WITH YOU
 WHEN YOU'RE LAUGHING, WHEN YOU'RE LAUGHING
THE SUN COMES SHINING THROUGH
 BUT WHEN YOU'RE SIGHING, YOU BRING ON THE RAIN
SO STOP SIGHING BE HAPPY AGAIN
 COS WHEN YOU'RE SMILING, WHEN YOU'RE SMILING
THE WHOLE WORLD SMILES WITH YOU
THE LEICESTER, THE LEICESTER
THE LEICESTER

TRUE COLOURS
 KING POWER

Leicester City lifting the Barclays Premier League trophy in front of a packed King Power Stadium

Leicester city is now fast becoming the heartthrob of many football fans around the world. Outside England they are getting a big reception in Italy which is the native place of Leicester city's coach Claudio Ranieri. When asked about Leicester, most of them have a lot to say about their coach and this small team. No one does it better than the Italians they say.

The fan-following in the homeland of their owner's King Power consortium, Thailand is now falling in love with this club. A year ago, as Leicester City languished at the bottom of the Premier League and looked almost certain to be relegated back to the Championship after just one season in the top tier, you could spend a couple of hours at the club shop in central Bangkok and not see a single customer. The rows of blue shirts remained untouched, the games playing on the large-screen TV unwatched apart from by the staff, which had little else to do. By the end of last year, it had closed down.

The rows of blue shirts, along with other stuff inside the shop remained in the shop untouched, and soon the shop had to close down as the football fans in Thailand didn't recognise Leicester as a team they should pursue. The clubs owner did everything he could to raise the profile of the club, but nothing showed result.

Today everything has changed. Now the situation in Thailand is that all the club merchandise in the country are sold out and fans have to order it directly from the United Kingdom.

Leicester is not a small team anymore. They are rising fast. In an era where money dominates the game, the Foxes have broken all expectations and revived the age old excitement that remains with the beautiful game. A sport which is nothing less than a spectacle for the diehards who follow the team every day of their life. Many say football is a religion, well it is more than that. Religions will give you limitations, boundaries and stuff, but what football gives you is something which is beyond my vocabulary. You have to walk into a stadium, with those thousands of people who share the same craziness about football as you do, and then you start feeling it.

Leicester's triumph gives every player so much to dream. It gives them the courage to strive for the top, especially for those small towns and cities which are full of people who carry the game in their heart.

OF A MOONLIT SMILE AND A SUN KISSED PROMISE

In deep recesses of a cloudless night
A pale yellowed moon
Looks down and smiles a smile
A sad old sweet old smile
Reflections on smooth waters
In the back of beyond
And infants in the crib
 In their dreams of pretty colours
 And pretty people on the streets.
 Reflections of a smile
 A sad old sweet old smile
 The night still young in wake of the smile
 The night still young in wait of a promise
 A promise to be embraced
 By warm light so pure
 The promise of tomorrow
 The promise to be embraced
 The promise to be loved
 The promise that keeps the earth
 spinning
 And a sad old sweet old smile glowing
 Echoing atop mountains
 And rising from the bottomless bottom
 of an endless ocean
 Scattered in the streets reminiscing in the
 sparkle of a pair of gleeful eyes
 A sad old sweet old smile
 and a promise to be embraced
 the promise to be loved.
 The promise that keeps the earth spinning
 And a sad old sweet old smile glowing
 The promise of a tomorrow for you and me...

Megha A S
T4B

A red diamond-shaped overlay containing the text "ASCEND TO FREEDOM". Above the text are three white upward-pointing arrows. Below the text are three horizontal white lines.

ASCEND TO FREEDOM

THE LOCAL TRAIN

WHEN CHAI MET TOAST

THE DOWN TRODDENCE

DJ Y-GO

வெண்டும்

ஸ்ரீகலாஷால யூவனோஸியா

மார்ச் 2016

SKIT TEAM- FIRST PRIZE

WESTERN VOCAL GROUP FIRST PRIZE

GANAMELA

GROUP SONG THIRD PRIZE

KOLKKALI

MIME

MARGAMKALI

OPPANA

LAKSHMAN S.

Western Percussion – First

NOYNA SUSAN JOHN

Western Vocal Solo – First
Western Vocal Group – National First

MADHURI SAJITH

Western Vocal Group –
National First

ANAND R. NAIR

Hindi Recitation – First

LEKSHMI N. POTTI

Aksharaslokam
Malayalam – Second
Sanskrit – Third

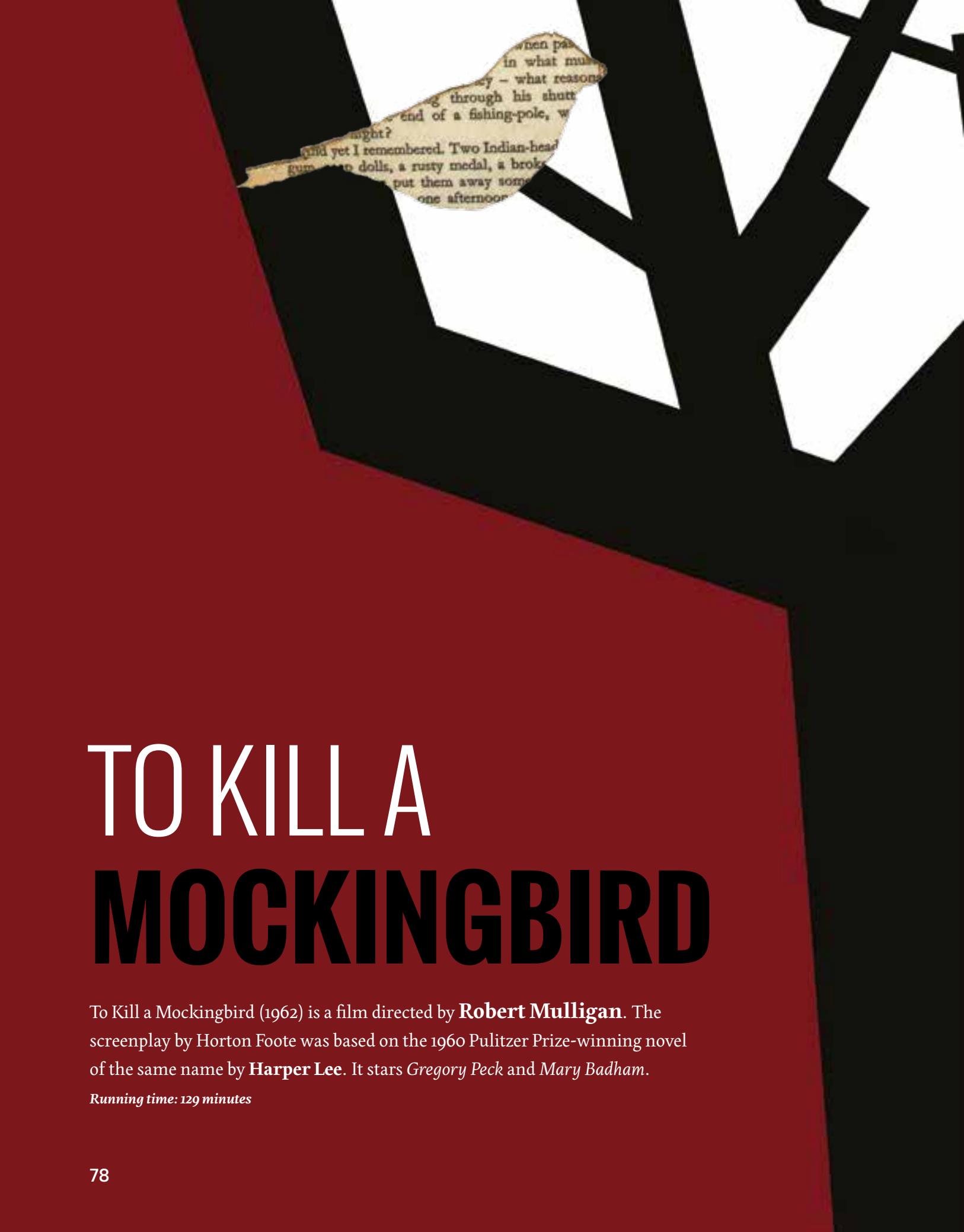
SYAMA S. MOHAN

Hindi Short Story – Second
Hindi Essay Writing –
Third

ANANTHA KRISHNAN R. L.

Kathaprasangam – Third

TO KILL A MOCKINGBIRD

To Kill a Mockingbird (1962) is a film directed by **Robert Mulligan**. The screenplay by Horton Foote was based on the 1960 Pulitzer Prize-winning novel of the same name by **Harper Lee**. It stars *Gregory Peck* and *Mary Badham*.

Running time: 129 minutes

Binil Kuruvila
P6

A movie based on the 1960 Pulitzer Prize winning novel of the same name by Harper Lee. It is undoubtedly one of the best and the most moving films ever made.

The story takes place in the fictional town of Maycomb, during the 1930s where whites are viewed as superior to blacks. The first part of the movie tells the story of young Scout and Jem, who spend their days happily playing games with each other and spying on Arthur "Boo" Radley (the monstrous, "6 and a half feet big" guy living across the street).

As the story goes on, Atticus Finch defends Tom Robinson, a black man who is on trial for the rape of a white woman. The courtroom proceedings offer a chilling moment for all. Sadly, the all-white jury filled with hate towards the blacks gave the verdict as the defendant guilty. Tom's breakdown on the stand is one of the most realistic, emotionally saddening moments I've ever seen. We can see the sadness on Jem's face and it is gonna fill every eye with tears. The next part of the movie tells the story of Mr. Boo Radley who missed his childhood and who was tortured by the gossips and whispers of his neighbors.

Tom and Mr. Boo never brought harm on anyone and yet they were considered as miscreants and they were tortured by a society who thought what they did was always right. The movie is a portrayal of racial prejudice and moral tolerance. Altogether it is an unbelievable movie...

Gregory Peck won an Oscar for his performance as the immovably decent and wise Atticus. The film won two other Academy Awards and was nominated for eight, including Best Picture. ●

Nelle Harper Lee

April 28, 1926 – February 19, 2016

Better known by her pen name Harper Lee, was an American novelist widely known for *To Kill a Mockingbird*, published in 1960. Though Lee had only published this single book, in 2007 she was awarded the Presidential Medal of Freedom for her contribution to literature. Additionally, Lee received numerous honorary degrees, though she declined to speak on those occasions.

The
**GREAT RANN
of KUTCH**

⌘ St. Rider

They say that you discover yourself only when you push yourself out of your comfort zone. They say that you manifest your true nature only when you're faced by the unexpected. We are all in some way or the other in the endless search for ourselves. What do you want to be? Where do you see yourself five years from now? What are your plans for the future? Questions like these bombarded from all sides by the society, we often find ourselves lost. Well, they say the road has answers to everything and I decided it is time to find out.

The first time I heard of the Rann of Kutch was from a friend who suggested a ride there. And what struck me most curious was unlike Leh or Tawang or Hampi or any of the popular riding destinations in India, you can't find the Rann of Kutch on Google Maps. You can see the district of Kutch and the capital city of Bhuj on the map but that's it. No White Rann. No wildlife sanctuary. Nothing.

The lack of a fixed route towards Kutch obviously added to my curiosity and it was with a firm determination to reach there that I left Trivandrum, a place I can call home, on a cloudy morning. There comes a moment in every ride where you cross a line. A line before which lies comfort. A line before which lies the most dangerous entity to an adventurous soul—routine. A line beyond which lies the unknown. A line beyond which lies hardship, adrenaline and excitement. A line beyond which lies what every human being in the world craves—Peace. Freedom.

It is strange how we often look for peace and contentment in the closed confines of our houses and dark recesses of the internet when all you got to do is to get away from all that. The best decision I made in this trip was to shut off my mobile phone for the entire trip. Freedom is instant like the aroma of freshly made Nescafé, the moment you're away from all the chatter and noises that clutter your mind and consciousness fades away, you instantly feel your soul and surroundings more.

Going off the grid was perhaps the best thing I did in this trip. It gave me time to see and observe the people around me. I saw how tea was brewed in different states. I noticed the strange sweet taste of buffalo milk. I saw how truck drivers are the most decent drivers on the highway. I saw how the states merged into one another without any difference. I noticed how the language gradually changes with a few hundred kilometres on the road. But the biggest realisation came when I saw my country. When I saw the geographical India we study in school. There might be many problems with this country but one thing definitely is true. India is a very beautiful country. And to truly feel that beauty, you have to hit the road.

The thing about riding that we don't really understand from movies or books is that it is pretty stressful on the body. With every hour of riding you are getting a full blast of wind on

“ With nothing but the bright blue sky and the glaring sun above my head, I found my self. ”

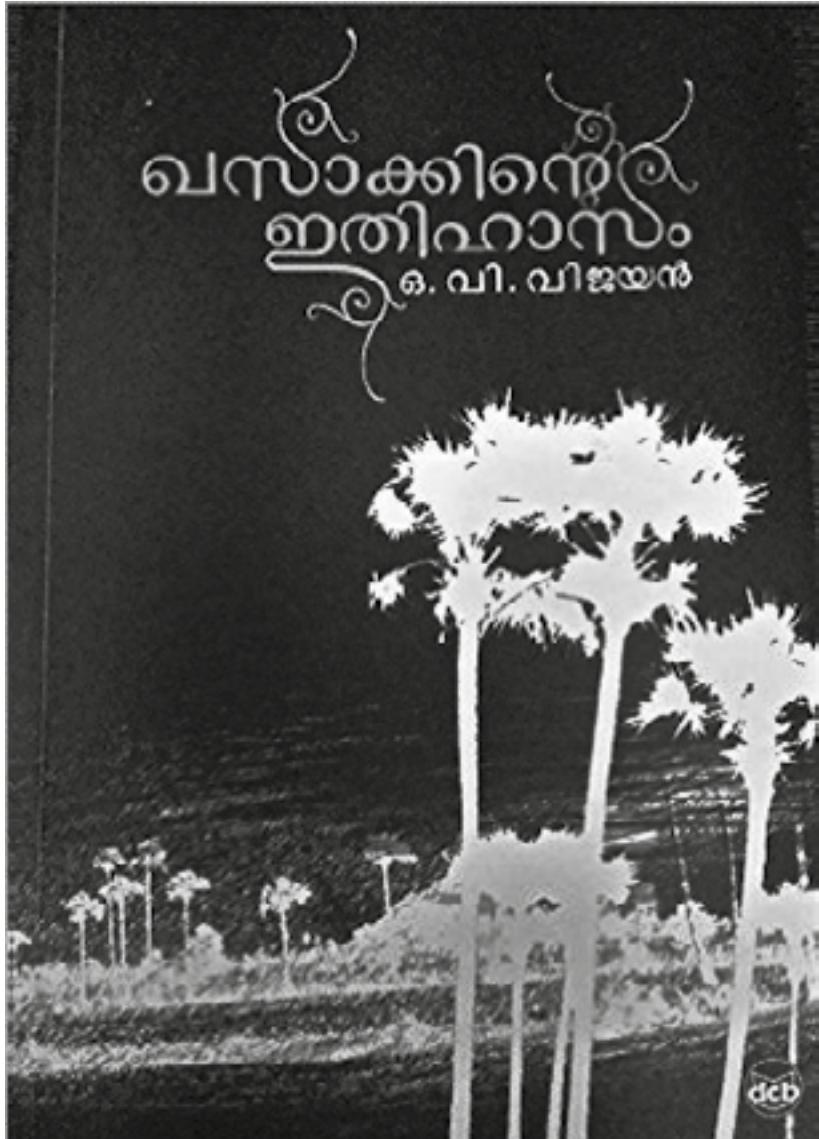
your body at 80kmph and your shoulders spend 10-12 hours a day lugging around a 190 kg motorcycle. I learnt the hard way that when riding, one should always make time for rest.

Our route comprised of Trivandrum - Bangalore - Pune - Mumbai - Ahmedabad - Bhuj. What came after Bhuj we didn't know. At the moment, we didn't want to know. We were throwing our all into it and riding for a reason. We were riding to explore. We were riding for the adrenaline that comes through the unknown. I could probably write a small book. The things we learn when we are out of our comfort zone has really no limit. And my comfort zone finished at Trivandrum itself.

It was on the night of the 4th day from the start when I laid my eyes on the sleepy Gujarati town in Bhuj. The known route ended there. Knowing that we were so close yet with no idea of how to get there, we slept early. Starting at dawn, we found the cold biting into our skin and flesh with no mercy whatsoever. But we rode on. We rode following the road signs and did not let the cold demotivate us. 90kms later, we saw a board that said *White Desert 1 km ahead*. The body was tired and we could barely walk. But the soul was awake and the heart excited. I finally found out what adrenaline does to an exhausted body.

To actually be in a place which I have only dreamt about. To find that it was way more beautiful than my imagination could ever make up. That one step into absolute nothingness, the crunch of salt beneath my feet as I felt the biggest smile on my face ever, it overwhelmed to the point of silence. Trying to hear nature. Trying to feel nature. With hundreds of kilometres of nothingness around me, with nothing but raw salt beneath my feet, with nothing but the bright blue sky and the glaring sun above my head, I found my self. I found peace. I found the answers that were haunting me for a while.

Where do I see myself in five years? I see myself on my saddle riding into the horizon. What plans do I have for my future? I don't have any. I prefer living in the moment. What do I want to be? I want to be a rider. I want to be a traveler. And I want to see the whole world and appreciate its beauty like our ancestors did.

“വന്യങ്ങളുടെ
വിരുദ്ധി ഇതിഹാസ
ത്തിൽ ചേറ്റു
ചെയ്യപ്പെടുന്നു,
പുറമെയണിയുന്ന
സാചാരത്തിന്റെ മുഖം
മുടികൾ അറിയാതെ
എപ്പോഴൊക്കെയോ
അഴിഞ്ഞതുവീഴുന്നു.”

ആരു എ. എസ്.
T6 A

ഇന്ത്യാസരസിലേക്ക്... അരനു സത്രം

വസ്താക്കിലേക്ക്...

അംഗം

ശാൻ വീണപുവിലുടെ പാടിയ
നശരതയും ബഷിർ ബാലുകാ
ലസവിയിലുടെ വരച്ചുകാട്ടിയ
അസമിരതയും പലവട്ടം പലതും പറഞ്ഞു
പോയ സ്നേഹവുംത്യാഗവുംനന്നയുംതിനയും
സഹനവും ചതിയും പ്രതികാരവും കണ്ണിക
ളാക്കി വിളക്കി ചേർത്തതാണ് ജീവിതമെങ്കിൽ
ഇതിഹാസമാണ്...

ജീവിതത്തിന് ഒരു ഉത്തമ പര്യായം...

ഇതിഹാസത്തിലേക്ക്, അതു വളർന്നു വന്ന വസാ
ക്കിലേക്ക് നാമെത്തുന്നത് രവിക്കൊപ്പമാണ്.
രവി...

മനസ്സിൽ നന്മ മാത്രമുള്ളവർ ദേവന്മാരും തിനമമാ
ത്രമുള്ളവർ അസുരാരുമാണെങ്കിൽ നന്നയും
തിനയും മനസ്സിലുള്ളവരോ? അവർ മനുഷ്യരാ
കാം! രവി ഒരു മനുഷ്യനാണ്.

യാമാസ്പിത്തികയും സദാചാരബോധവും തു
ജുവിനിൽക്കുന്ന കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് അയാളെ
നോക്കുവോൾ അയാൾ ഒരു വഷളനാണെന്നു തേ
ാനിപ്പോകും. എന്നാൽ കുമൻ കാവിൽ ബസിറിങ്ങി
വസാക്കേന തുറന്ന സത്യത്തിലേക്ക് നടന്നടുത്ത
രവിയായിരുന്നില്ല മടക്കയാത്രയിൽ മരണത്തിന്റെ
നിശ്ചയത്തെ പുണ്ണിരിയോടെ സീകരിച്ചത്. തന്നെ
തേതടിയെത്തുന്ന കാമുകിയോട് ഇനിയെന്നിന്
ഉപരിപറമും? എന്നു ചോദിക്കുവോൾ താൻ ജീവി
തമെന യാമാർത്ഥ്യത്തെയും വിധിയെന പ്രഹോ
ജികയേയും അറിയുന്നതിനുമ്പുറം മറ്റൊര്..? എന്ന
ഗർവ്വയാർക്കുണ്ടായിരുന്നു.

അപ്പുക്കിളിയിരിയുന്ന... ആബിദയും കുഞ്ഞിമു
ത്തുവുമരിയുന്ന രവിയായിരുന്നില്ല മെമുനക്കു
പരിചയമുള്ള രവി. കണ്ണുശീലിച്ച നന്നയുടെ
ആർഗുപമായ നായകനുമല്ല രവി. (നായികയി
ല്ലാത്ത!?) ഇതിഹാസത്തിലെ നായകനെ തിര
യുന്നവരോട് അപ്പുക്കിളിയെ നോക്കാൻ താൻ
പറയും. തനിക്കണിയാവുന്ന കാര്യത്തിലുഡേയും
പച്ചത്തുവിയുടെ പള്ളുകക്കണ്ണിലുടെയും തന്റെ
പരിമിതികൾക്കിടയിലും അവൻ യാമാർത്ഥ്യ
ത്തിന്റെ അതിർവരവുകൾ പിന്നിടുന്നു... മുന്നേ
റുന്നു... അപ്പുക്കിളി വിരുപനാണ് പ്രായോഗിക
ബുഡിയോ അറിവോ ഇല്ലാത്തവനാണ്. പക്ഷേ...
വസാക്കിലെ നന്നയുടെ നക്ഷത്രത്തിളക്കം അവ
നാണ്. അവനറിയാത്ത വഴികളും കാഴ്ചകളും
മില്ല വസാക്കിന്. പ്രതീക്ഷയുടെയും ത്യാഗത്തി
നേരും പ്രതീകമായ കുഞ്ഞിമുത്തുവിനെ എന്നി
ക്കിഷ്ടമാണ്, കണ്ണീർ മുത്തുകൾ ഉള്ളിലെത്തു
കുന്ന സഹനത്തിന്റെ മാതൃകയായ ആബിദയേ

യും എനിക്കിഷ്ട
മാണ്... പക്ഷേ
വ സ റ ക റ ഇ
സ്റ്റൈസ ക റ പ്ല
മായ സഹന
രു പ്രതീകമായ
നീലത്തരംവോടുന
വെള്ളത്തു മലിനത
ഒ ക ക ശ ക റ ണ്ട്
വസാക്കിന വശീ
കരിച്ച മെമുനയെ
ഉൾക്കൊള്ളാനുമെന്നിക്കാ
വുന്നല്ല... സ്നേഹിക്കാനും.
ബന്ധങ്ങളുടെ വിശുദ്ധി ഇതി
ഹാസത്തിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പേ
ടുന്നു, പുറമെയണിയുന്ന സദാചാ
രത്തിന്റെ മുഖംമുടികൾ അറിയാതെ
എപ്പോഴോക്കയോ അഴിഞ്ഞുവീഴുന്നു,
ഭർത്താവുള്ളപ്പോഴും അനുപുരുഷന്തിൽ ആവാ
ഹിക്കപ്പെടുന്ന സ്റ്റൈകൾ സുപരിചിതമല്ലകിലും
അപരിചിതമായ കാഴ്ചയല്ല. എന്നാൽ അച്ചുന്റെ
രണ്ടാം ഭാര്യയും മകനും സത്രം മരകുന്ന കാ
ഴ്ച ഇതിഹാസം കാട്ടിത്തരുന്നു. അതുപോലെ
തന്നെ പരാജിത ജീവിതത്തിന്റെ ദൃഢവുംപോറി
തലമുത്തമീനേ.....എന്നു മകൾക്കായ് പാടി കൂള
ത്തിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്കാശാസം തേടി പോയ
മുങ്ങാകുശി ഹൃദയത്തിലെവിഭ്രാകയോ
വേദനയുടെ വിത്തിട്ടിരുന്നു... അളളാപ്പിച്ചാമോ
ഡാകയുടെ മയ്യത്തു വരുന്ന ശബ്ദം രവിയും
മെമുനയും കേൾക്കുവോൾ വാലിയാർ ആദ്യ
മായി ബാകുവുളിക്കുവോൾ... ചെകനും കുഞ്ഞി
മുത്തുവും രംഗമാഴിയുവോൾ... അങ്ങനെ ഇതി
ഹാസം പിന്നിട്ടുവരുന്ന വഴികളിൽ വേദനയുടെ
ആ വിത്തുകൾ മുളപൊട്ടുന്നു ഹൃദയത്തിൽ വേരു
കളാഴ്ത്തുന്നു...

ഓ.വി.വിജയനെന്ന കലാകാരനേയോ എഴുത്തുകാ
രനേയോ അല്ല സർഗാത്മകത കൊണ്ട് ചിത്രമെഴു
തുനു ഒരു ചിത്രകാരനെ നമുക്ക് ഇതിഹാസത്തിൽ
കാണാം. ഭാഷകാണ്ട് അദ്ദേഹം കോറിയിട്ട് വര
കൾ കമാപാത്രങ്ങളായി ഇതിഹാസത്തിലുടനീളം
നമേ പിന്തുടരുന്നു... ഇടയ്ക്ക് പുണ്ണിരിക്കുന്നു...
പിന്നേയും സുക്ഷിച്ചു നോക്കുവോൾ അവ നമേ
ടു പറയുന്നു ചമയങ്ങളും ആധയാരണങ്ങ
ജും മേലക്കിള്ളും അഴിച്ചുവച്ച് നിന്നിലേക്കാനു
നോക്കു... നിന്റെയുള്ളിലുണ്ട് തങ്ങളെല്ലാവരും
നീയും മനുഷ്യനാണ്...

●

പേരുകൾ ഓർക്കുന്നില്ല; മുഖങ്ങളും. ഓർക്കുന്നത് ആ രണ്ടു പേരുകിടയിലും സംായ, അല്ലെങ്കിൽ വിശദപ്പെന്ന നിലനിൽപ്പിൾക്ക് പ്രസന്ന അവർക്കിടയിലുംബാക്കിയ ചെറുതും മനോഹരവുമായ ആത്മബന്ധം മാത്രമാണ്. എറിണാകുളം നഗരത്തിൽ ജോലിക്കു വന്നിരിക്കുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടിയുംബാധിരുന്നു. തൃശ്ശൂർ-എറിണാകുളം അതിർത്തിയിലെ ഒരു ശാമത്തിൽ നിന്ന് എന്നും ട്രെയിൻ കയറി നഗരത്തിലെത്തും, ഒരു ചെറിയ സ്കാരുസമാപനത്തിലെ ജോലിക്കു വേണ്ടി. അങ്ങനെന്നെന്നാരു ദിവസം ദ്രോഷനിൽ നിന്നിരിങ്കി ജോലി സ്ഥലത്തെത്തയ്ക്ക് നടക്കുന്ന വഴിയിലാണ് റോഡർക്കിൽ ഒരു വൃഥൻ ആരോ ഉപേക്ഷിച്ചു പോയ എഴുതി പൊതിയിൽ നിന്ന് കേഷണം കഴിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധിച്ചത്. കണ്ണുതെ റിയാൽ കൊത്തിയെടുക്കാനെന്നവല്ലോ ചുറ്റിലും കാക്കകൾ. തെരുവിലെ സർവ്വസാധാരണമായ ഒരു കാഴ്ചയായതിനാൽ നഗരത്തിൽ മരണ പ്ലാച്ചിലിൽ ഒരുക്കിലുവൻ നടന്നുന്നു. അടുത്ത ദിവസവും അവർ അവിടെ ആ വൃഥനെ കണ്ണു. പക്ഷേ അയാളുടെ മുന്നിൽ പൊതിച്ചോരോ അടുത്ത കാക്കകളോ ഒന്നും കണ്ണില്ല. വൈകുന്നേരം തിരിച്ചുപോകുമ്പോഴും അയാളുടെ തന്നെയുംബാധിരുന്നു.

അടുത്ത ദിവസം ട്രെയിൻ കിട്ടാത്തതു കാരണം എറിണാകുളത്ത് അവഭേദത്തിയപ്പോൾ ഉച്ചയായി. വഴിയിൽ ചുട്ടത് തള്ളുന്നുണ്ടെന്ന് ആ വൃഥനെ കണ്ടുമുഖും അവഭോഗിച്ചു. അടുത്ത ദിവസവും അവർ അവിടെ ആ വൃഥനെ കണ്ണു. പക്ഷേ അയാളുടെ മരണം അവിടെ കൊത്തിയെടുത്ത അവർ അവിടെ കൊണ്ടുവന്ന പൊതിച്ചോരോ ദുരത്ത് അയാൾക്ക് നേരെ നീട്ടി വിശ്വസ്യം കണ്ണുനീരും നിന്നെന്ന കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് തന്റെ നാലിൽ ഒന്ന് പ്രായമാക്കാത്ത അവഭേദ ആ മനുഷ്യൻ നന്ദിയോടെ നോക്കി.

പരിഞ്ഞുവന്നത് ‘അന്ന്’ത്തിന്റെ പിറവിയെക്കുറിച്ചാണ്. അന്ന് ആ വൃഥന് പൊതിച്ചോരു കൊടുത്ത പെൺകുട്ടി അവിടെ കൊണ്ട് അവസാനിപ്പിച്ചില്ല. അടുത്ത ദിവസം മുതൽ ഇന്നുവരെയും അവർ ഒരു പൊതിച്ചോരു അധികം കൊണ്ടുവരും. ധാതോരു പരിചയമോ ബന്ധമോ ഇല്ലാതെ, മനുഷ്യത്വമെന്ന ചരടുകൊണ്ട് മാത്രം ബന്ധിക്കപ്പെട്ട ആ മനുഷ്യൻ തന്റെ പ്രാരാബ്യങ്ങൾക്കിടയിൽ നിന്നും ഒരു നേരത്തെ വിശ്വുട്ടക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം സുഖ്യതിച്ചു ആ പെൺകുട്ടി ഒരു വൈളിച്ചുമാണ്. ജാതിയും മതവും പണവും മനുഷ്യർക്കിടയിൽ മതിലുകൾ തീർക്കുന്ന ഈ രാജ്യത്ത് ശുഭപ്രതീകൾ നൽകുന്ന ഒരു വൈളിച്ചു. ആ വൈളിച്ചുമുൻകൊണ്ട്

ഓബാൻം ‘അന്ന്’ എന്ന ആശയം ഉദ്ദേശ്യമുന്നുത്താൻ.

തിരുവന്നപ്പുരം നഗരത്തിൽ ഇന്നും ഒരുപാട് വിശനുലഭ്യമുണ്ട്. തെരുവുകളിലും സർക്കാർ ആശുപത്രി വരാനകളിലും നെയിൽവേ ദ്രോഷനിലും പാതയോരങ്ങളിലും വിശപ്പിനെ മരിക്കുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വലയുന്ന ജീവിതങ്ങളുണ്ട്. അവർക്ക് നിലനിൽപ്പിനുവേണ്ടിയാണ് അവർ കൈകൾ നീട്ടുന്നത്. മറുവശത്ത് ആഞ്ചേരാഷ്ണങ്ങളും ആർഭാടങ്ങളും ആയിരങ്ങൾക്കുള്ള ക്രഷണം ഉപയോഗശുന്നുമായി ചവറുകുന്നകളിൽ തള്ളുന്നു. ഈ ധാമാർത്ഥ്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞ് വിദ്യാർത്ഥി സമൂഹത്തിന്റെ പക്ഷത്തു നിന്ന് ഒരു കൈതത്താണ് എന്ന നിലയിലാണ് SCT-യിലെ ഒരു പറ്റം നല്ല മനസ്സുകൾ ‘അന്ന്’ എന്ന സർക്കർമ്മം ആരംഭിച്ചത്.

2015 ജൂലൈ മാസമാണ് ‘അന്ന്’ ആദ്യപതിപ്പ് നടത്തിയത്. കോഴ്ചേരിലെ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ നിന്നും ഒരു പൊതിച്ചോരു വീതം സമാഹരിച്ച് നഗരത്തിലെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ എത്തിക്കാൻ സാധിച്ചു. അനും മുതൽ എല്ലാ മാസവും മുടങ്ങാതെ ഒരു ദിവസം ‘അന്ന്’ നടത്തിവരുന്നു. ‘അന്ന്’ പ്രാദേശിക മാധ്യമങ്ങളിലും സോഷ്യൽ മീഡിയത്തിലും വലിയ ചർച്ചയായി. റാഷ്ട്രീയവും മറ്റ് വിവേചനങ്ങളും എല്ലാം മരിന്ന് SCT-യിലെ നല്ലവരായ എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികളും അധ്യാപകരും ‘അന്ന്’ത്തിനുവേണ്ടി സംഭാവനകൾ നൽകി. ‘അന്ന്’ ഒരിക്കലും വിശകളും ജീവിതങ്ങൾക്ക് ഒരു ശാശ്വത പരിഹാരമല്ല. ഈ ലോകത്ത് അവർ തനിച്ചല്ല. നമ്മളും സഹജീവികളെ മരിന്ന ജീവിക്കുമോൾ മാനവിക്കര മരവിക്കുന്നു. ക്രഷണത്തിന്റെ വില ഞങ്ങൾ വിദ്യാർത്ഥി സമൂഹം മനസിലാക്കുന്നു. സഹവർത്തിത്വത്തിന്റെയും സാഹോദര്യത്വത്തിന്റെയും വലിയ സന്ദേശത്തിന്റെ പ്രതിഫലനം നൽകുന്ന ഇത്തിരിവെട്ടമാണ് ‘അന്ന്’.

ഇനിയും ‘അന്ന്’ തുടരും. ഞങ്ങളുടെ ചെറിയ ചെലവുകളിൽ നിന്ന് മിച്ചം പിടിക്കുന്ന ചെറിയ തുകകൾ സമാഹരിച്ച് ഇനിയും ഞങ്ങളാൽ കഴിയുന്ന രീതിയിൽ ‘അന്ന്’ ഭാഗിയായി നടത്തും. ഈ ഉദ്യമത്തെ രണ്ടു കൈയ്യും നീട്ടി സ്വീകരിച്ച കലാലയത്തിന് നന്ദി.

ഈവിടെ മരവിച്ചുപോയ മസ്തിഷ്കങ്ങളില്ല, സഹോദരങ്ങളെ കാണാത്ത കണ്ണുകളില്ല, മനുഷ്യനെ അറിയാത്ത മനസുകളില്ല.

ഈ ഇടനാഴികളിൽ മാനവിക്കര പുക്കുന്നു. ഇവിടും നമ്മുടെ വിള്ളുമിയാകുന്നു.

●

ദര്ശ ബലക്കാർ

സ്നേഹം

Sidharth J. R.
U6

Q. Sir, your career took off from the Aluminium Industries Ltd., followed by Steel Industries Kerala Ltd. to the HLL. How did the transformation help you in achieving the administrative heights?

I set out my professional life as a design engineer in ALIND, at Hyderabad after my short stint as a structural shop engineer at Hindustan Motors, Chennai where I joined immediately after my graduation from College of Engineering, Trivandrum. After my 2 years in Hyderabad, I was handpicked by the General Manager, Marketing of ALIND to be posted at Chennai as his Technical Assistant. This was some sort of a cusp in my life. I never wished to be a technical person. This job of Technical Assistant to GM gave me an opportunity to regularly interact with various manufacturing units of the company located in different parts of the country. No other job would have given an opportunity to get acquainted with other functions of diverse business such as marketing, HR, finance and administration. This 5 years' experience laid the foundation for my future career. Subsequently I was chosen to head the regional office of ALIND at Cochin. While in Cochin, the Director of ALIND who was also the CMD of SILK offered me a position to establish an agency division for SILK. Soon I became the executive assistant to CMD and also in charge of the Agency and Trading Division in SILK. Then came an opportunity to join the then Hindustan Latex Ltd (now HLL Life Care Ltd) as their marketing manager in the year 1991. I got promoted every 2 years to the post of MD in 2003 and CMD in 2005.

Having always worked with very senior executives from the beginning, it was not a difficult task to fit in to the shoes of the CMD. On the day of my joining as MD of HLL, it was made known to all in the company that my dream goal was to take HLL to a Rs 1000 crore company and it worked. It is not the technical knowledge, but the attitude, culture and values that determine success. "Value based leadership" helped me become what I am now. Dreams have the real power to change the world. I too had a dream... What happens when you play football on a ground that lacks a goalpost? I always had the goal in mind...

Money is never ever going to be a source of lasting happiness. Be respectable. This has been my philosophy.

Creating a quality product and a quality perception are different concepts. The job of a leader is to create this quality perception.

Q. A change in phase from Hindustan Latex to HLL... why was it necessary and what were the hurdles and confrontations you had to face?

People normally think of an incremental growth, whereas I am addicted to rapid growth and diversification. HLL had diversified into different activities, from a single-product company to a multi-product, multi-service, and multi-location corporate. We were on to construction, vaccines, diagnostics, pharmaceuticals, hospitals, etc. In order to reflect the diverse business of the company, it was necessary for us to change the name. This need lot of courage and conviction. Such changes are more difficult in a public sector company. But we changed the name of the company, despite the questions raised by the Ministry and the Board. It is not only that we changed the name of the company, but the work culture also.

It is through Marketing and Innovation that we set the future of a company. Many corporations fail since they don't pay attention to marketing. What is more important is getting connected to the customers... This is what we did in HLL.

I don't bother the so called hurdles. Once you start your journey, don't look at the barriers. This is my philosophy. I'm setting up several businesses now and I am conscious of the challenges and confrontations. I believe I do have the courage and strength to overcome the barriers. As simple as that!

Hurdles, torments, happiness; all these are set in your mind. There is much about to discuss it. Mind is a flow of thoughts. You will see only what you wish to view.

Q. Being the CMD of a central public sector enterprise, what were the strategies implemented to overcome the trade union and political pressures in the case of recruitments and staff welfare?

My answer is the same... Values Based Leadership. Trade unions and political pressures happen, when they realise that the leadership team is not values based. It was a difficult task, but not impossible to develop a leadership team who are values based. Be disciplined in whatever you do. Trade unions do not believe what we say, but always look at what we do. Over a period of time the trade unions understood the values and principles of our leadership team. Then

“

A man of visions, rich legacy and exclusive optimism Dr. M. Ayyappan is an elite strategist and the former CMD of HLL Lifecare Ltd. A graduate in Mechanical Engineering from CET, Dr. M. Ayyappan did his post-graduation in Management and PhD in social marketing. His untrodden successful life would definitely kindle an inspiration in anyone. We present an extract of the interactive session we had with him.

Untrodden

People usually complicate things.
Go for the best and simplify your
tastes. Maintain a WILL-LIST rather
than creating a WISH-LIST.

Interviewed by:

Mahesh Joseph Koickal
Christie John Jacob

Gayathri L.S.
Vijin V.L.

Photography:
Anandu Anil

“

Hurdles, torments, happiness; all these are set on your mind.

GOAL

they started aligning with the whole process of transformation ... When the leadership team is disciplined, the trade unions are left with no option, but to be disciplined. The real problem is with the leadership....

Q. How did you assimilate these values and life-skills? Any role models?

(Pointing at the portraits of his father and father-in-law) My father was the controller of purchase and stores at KSRTC. He was a transparent person and was from an ordinary family. Zero corrupt he was, and a very hard-working person I ever had seen. He retired as the Asst-General Manager. I learned values from him. He taught me that the value system is not based on currency. It's a basic DNA, for enabling us to helping people, being philanthropic, sympathetic, etc. towards others.

Fortunately, I could meet and get acquainted with several people viz, Mr. T.K.A. Nair IAS, Sri P Sivasankaran, Mr. E. Sreedharan, etc. They all had influenced me.

Q. What prompted you to establish the Life Springs Hospitals, providing dignified maternal healthcare at affordable costs to the low-income mothers across India?

It's again a values system that led me do so. I have been to the remote places in UP, Bihar, Jharkhand and Orissa. I witnessed there, people suffering from serious health issues. Girls at 20 are mothers of 5-6 kids. Healthcare costs aren't affordable these days. New born babies are kept on the floor due to lack of basic amenities.

An Intra-Uterine Device's (IUD) production cost is just Rs 20. But it's being sold at substantially higher price. It's the same case with other devices and services.

Our concept is not to make it just affordable, but extremely affordable. There are 12 Life Spring

Hospitals in Hyderabad offering extremely affordable and dignified delivery to women in our country.

Q. The present scenario is that the younger generation is migrating abroad for availing better opportunities. How does it affect the progress of India's development?

Our mind and ambitions go for no limits. Real problem is that the aspirations of engineers and management graduates are totally different. Possibly they do not know what exactly they want.

We have strong manufacturing base for several categories of products. We are good at technology... We are a nation with 1.2 billion opportunities. Allow everyone to pursue what they are interested in. Growth of India is unstoppable.

Q. How do you recollect your college life and campus memories?

(Smiling) I was active and fully involved in extracurricular activities. I was an NSS volunteer and my record on working hours may not have been broken yet, I was secretary of 'Brains Trust', art of the debating team and Students' Union as Councillor to the college. During my final year engineering I totally focused on my studies and I was having a strategy, always be the no.1 or no.2.

After the inspiring interactive session, we learned that his aureate ventures are interminable. The socialite philanthropist is planning to establish old age homes, palliative care centres throughout the country. A formal announcement shall be on air soon.

Certainly this personality is unique. His path untrodden!

നന്നത്ര തണ്ടരത കണകൾ
പഴകമയാണ്. പുട്ടേരെയാഴുകന കണകൾ
എങ്ങനെ തണക്കാനാണ്? അവ ഇനിയും
തെളിത്രക്കത്തട, അളിപ്പടരട. ഇല്ല
നാധര, ഇനിയാ ജ്വാല അണ്ണയ്യൻ വാത്രം
ജലം നിന്റെ കൈക്കവിലിൽ ഒരുജ്ജുകില്ല.

Keerthana Johnson
P8

Typing...

**Jeevithathill orikkalum
marakkan agrahikkathe
nimishengyl anu college days
um production class um. final
year ile arodum chodichalum
parayum: "i still remember
my first day at college, ellam
ennale kazhinjapole und ennu".**

Tes, ellam ennale kazhinjapole .mechanical branch il padicha 4 yrs experience and memories the words cant define that.the love,care ,support ellathinum class full support ayirunnu .malu ,sruthy pinne njnum orumichu padikkanum ella behalathinum ellam nammal orumichu ayirunnu,koode parvathyum sreelekshmium..onnu thirinju nokkumbol orthu orthu chirikkanum eppol athokke orkkumbol vishmam thonnunna kurachu moments ayirunnu ellam.classil sirmar padipikkumbol rubber band vechu paper eriyuka,paper ball erinju behalam vekkuka,oru hour kazhinju minicanteenil poyi varumbol late ayii engyl nulla kuttykale pole nikku attendance tharan vendi,attendance kitti akathu kayari kazhinja behalam thudangum a tym sir chodikkum:"ethinu anoda ninne okke attendance thannu classil kayattiyathu ennu".kathi adikkan ennum topics kannum onnume ellengylum pattu engylum padii behalam vekkum .first year first benchil njngal erunnu thudangyatha second year ayappol kurachu backil ayi pinne sthiram last bench ayi kure per kannum full tym behalam vekkan geo,arjun,gaurav,lekshman, anandu,sreeragh,gokul ,devan,vishwas,vijesh,sreejith,evar okke sthiram kannum companykku orupad per und 72 per und class full ellarudem names mention cheyyan pattathathil am sorry,but ellarum nulla company ayirunnu .lekshman nte thallu oru rakahyum ellaa ...last last okke ayappol sir mar padippikkunna frontile kurachu bujji kuttanmarkku vendi ayirunnu sathyam paranja avar ullathu konda last , series um exam okke pass akunnae avarude note photostat eduthu anu exam tym padikkunne casual talk il parayille nammal ,avan daivam anu ennu okke..

Lunch tym akumbol oru behalam anu, kure kaikal varum.. Ethupole oru lunch tymil first year anu i guess njngalude classile two boys amal nd vineeth ento issue ayappol amal vineeth nte mughathu frontil erunna pulissery ozhichu.....pinne birthdays onnum parayanda first year aravind nte bdy celebrate cheythitt last ayappol maths teacher full clean cheyyipichu class ennale attendence tharullu ennu paranju annu bhayankara behalam , but eppol athokke orkumbol chiri varume.friday ayirunnu adhyam okk ishtapetta day bcoz 5 hour alle ullu pinne 1&1/2 hour break um.

Type a message

Njingal ettavum enjoy cheythathu iv kku poyappol ayirunnu delhi,nainital,goa,agra okke ah 13 divasm hoo adichu pwolichu ..pinne njngalude staff advisor shajan sir enthokke paranjalim pulli anu njngalude ettavum valiya support .enthu avishyathinum poi kandu kariyam parayam athinu ulla freedom he gave us. Pinne gokart team , nalla oru clge team anu athu but clginte sideil ninnum support kuranjathu kondu mathram debt ayi.orupad work cheyyan interested ayitt ulla students und nalla oru industrial exposure kittiyathu athil ninnum anu enikku and team il ninnum good support ayirunnu ,john,bazil,abhay, rajeswar,karthik okke.gokart competition ennu vendi bangalore and coimbatore pokan sadhichu that was an awesome experience and at the end randu troll um kittii!!!!!! Will miss that team..

Pinne cgpuil okke work cheyyan pattii kure class cut cheyyendi vannit und but enikku ishtam ayirunnu ,koode work cheythavar okke nulla company ayirunnu. Job fair ennu okke companies invite cheyyan njnum rajeswar um govind um okke odiyathu pinne athu nadathan prakash sir nte um mattu friends nteum okke full support ah days onnum marakkillaa...kure friends,pinne kurachu brothers enne ellam clgil ninnum kittii..caw kku ayirunnalum job fair ayirunnalumm full support ayirunnu mech department full ..ah athokke enne ormakal mathram.

Lab nd drawing ishtam ayirunnu, in the sense ah period ellam three hours alle so kure free tym kittum ayirunnu pinne s5 thott drawing onnum ella ayirunnu edaku njngal parayum darwing venam ayirunnu ennu okke.strike okke e lla semilum kannum ..ah word kelkumbol we used to be very happy ..ethu party entu reason ethokke pinned anweshikku..last night watsapp groupil strike ennu oru word kelkumbozhe oru ashwasam anu..election tym oru behalam ayirunnu.... But this tymle election ayirunnu kiduu mass election, oru election nte choodu um vashyum okke vannathu ee tym anu.superr ayirunnu !!!! caw oke ennum,orthu erikkum..four years.....Freshers il enikku orkkan orupadu ormakal onnum kittilla but i guess my juniors got something to remember..

Last year busy schedule anu like placements,project ,seminar okke pettannu theerum enikku juniors ennud parayan ullathum atha final year ayirikkum nammal kooduthal orthu erikkuka so athu maximum enjoy cheyyuka ethinodu oppam...ethokke oru adukkum chittayum ellathe anu ezhuthy erikkunnae oronnu ezhynthumbol akum adutha incident orkkuka..athrakkum parayan und athra nulla nimishengyl ayirunnu ee 4 years clge life onnu thirinju nokkumbol orupad vishmam thonnund elareyum miss cheyyum enne vallappozhum edakku oru watsapp msg allengyl oru phone call athinu ulla tym ee ellarkkum kannu...ellarum career nte okke purake akum even me too..... no words to express that sadness and will miss this campus eveythingenne e kalayala muttathu kalukuthunne oru title um kondu akum:

ALUMINI.....

Miss you all !!!

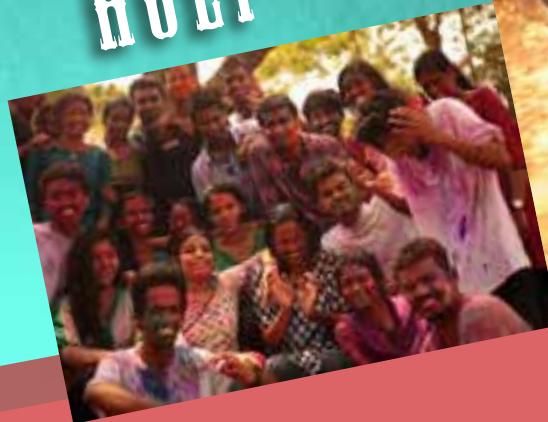
SENATE ELECTION

UNION INAUGURATION

HOLI

FILM FEST

FRESHERS' FIESTA

SPORTS

ANNUAL SPORTS MEET 2016

COLLEGE TEAMS

BASKETBALL

VOLLEYBALL

TT

CHAMPIONS

FRESHERS CUP - M3

ANAND MEMORIAL CUP - P3

SHARON MEMORIAL CUP-U6

ANIME

FROM CULT FOLLOWING TO POP CULTURE PHENOMENON

Bharath Mohan
R4

© Metisika (deviantart.com)

I am absolutely sure you are reading this article either because you know something about anime or were just interested by the compelling title. Either way, I hope you will stay till the end. Now let's move on to the main question—*what is anime?*

When you first heard the term ‘anime’, there must have been some part of your brain scurrying to find an appropriate definition for it. You must have concluded the train of thought at another word—animation. (That is unless you know about anime). Well, we really should trust our brain, shouldn't we? The conclusion you came to was spot on. Anime are Japanese animated productions featuring hand drawn or computer animation. The word is a shortened pronunciation of ‘animation’ in Japanese. Now this is the precise definition, but the thing about definitions is that they just can't be restricted to a single one, can they?

No, and in this case, it's no different. The intended meaning of the term ‘anime’ varies depending on the context. To the Japanese, it refers to all animation, while in English the term simply refers to an animation product from Japan. Arguably, the style of an animation product from Japan differs from that of the other countries. The origin of the term is also a matter of dispute, with some sources establishing a connection to French while others to English. Now, the crucial thing to note here is that these disputes will have no end and there is just no need for us to debate on this, so moving on, the now phenomenal anime first rose in the early 1900s when filmmakers from Japan experimented with various animation techniques. Although there were many private and undated works, the first professional and publicly displayed works began to appear at around 1917, with people welcoming the then unknown art form. It was in the 1940s that animation became an alternative format of storytelling. Anime is usually adapted from manga (similar to a comic book) and may or may not divert from its manga plot line.

Upon reading this article, the main question that is clouding your head must be the difference between cartoons and anime. Well, as I am not willing to

What started as a piece of art in the early 19th century is already a part of our life and is slowly conquering the world...

start a rap session, I will be expressing my distinctive views and I hope those of you who watch anime will be on the same page as me. I apologise if we are not. I personally feel anime and cartoons to be different and I don't think the difference has anything to do with where the material is produced. Yes, anime did emerge in Japan and cartoons in the West, but that doesn't mean that they can only be produced in those places. The defining factor boils down to the differences in stylisation. Anime uses much more detail in its drawing and overemphasises expressions and movement. Anime characters are designed to look more human than their cartoon counterparts. Although this is a minor difference, anime is considered superior to cartoons due to their intricate story lines and character depth. Cartoons focus on specific set of audiences like children or adults looking for some humour. Children lack the attention span for a deep plot, so what you have in cartoons are characters with predefined personalities. Here each episode is separate and normally doesn't have an impact on other episodes. Anime on the other hand has storylines that progress from episode to episode, which in turn can develop the plot and characters. If you are a person who has no idea about anime and you're hearing about it for the first time, then you must be feeling sceptical. I'm sure everyone else must be smiling and absolutely agreeing with my views.

The fact that anime has given rise to a multimillion dollar industry over the last decade is not likely to surprise many minds, nor is mentioning that millions of people of all ages consider themselves fans. But not everyone realises the role played by students in promoting and expanding the anime universe. Even though it is expected, educational institutions are where anime is being embraced. Personally, in high school I had some knowledge of anime and did watch a few of the gems, but it was after entering college that I met people on my same wavelength. Subsequently, I was completely immersed in the beautiful and enigmatic world of anime. ►

TOP ANIME BY POPULARITY

1. Death Note
2. Sword Art Online
3. Shingeki no Kyojin
4. Fullmetal Alchemist: Brotherhood
5. Code Geass: Hangyaku no Lelouch
6. Angel Beats!

Source: myanimelist.net

Now, here we are at the meat of this article. I have quite a few suggestions, just watch the ones you are interested in or watch them all if you are so inclined.

1. FULLMETAL ALCHEMIST: BROTHERHOOD

Edward and Alphonse Elric were young boys when their father left one night, and when their mother fell ill and died shortly afterward. Driven by grief, the boys turn to alchemy, a magical art that allows one to create or destroy given that as much energy is put out. They attempt to resurrect her, only to end up with horrific results. A dark void opens and takes Edward's leg and Alphonse whole. Horrified by the loss, Ed sacrifices his arm for his brother's soul and binds it to a large suit of armour. A few years later, the brothers join the state alchemists section in order to research on the Philosopher's stone to restore their bodies. With a hell of a storyline, great music and themes you must be absolutely insane not to like this.

2. DEATH NOTE

Light Yagami is a brilliant high school teen who finds himself extremely bored from the lack of challenge school presents him. One day though, a mysterious journal falls out of the sky titled 'Death Note', apparently bearing the ability to kill anyone given you know their name. He quickly recognises that it's not a prank and ends up in a wild game of cat and mouse with the equally brill-

iant 'L' after killing too many criminals with the book. How will L be able to catch the god-like mass murderer and how long can Light keep killing criminals make the rest of the story. Also, after watching the series, I am sure you will have the soundtrack in your playlist.

Well, these are two of my favourites and a must watch for any, not just just anime lovers. Some other great ones are—*Code Geass* (action, drama); *Haikyuu* (sports); *Your Lie in April* (romance, drama); *Tokyo Ghoul* (horror, thriller); *Attack on Titan* (action, thriller).

What started as a piece of art in the early 19th century is already a part of our life and is slowly conquering the world around us. Just a glance at the fan base will erase all your doubts. It's amazing how some once obscure moving images are in fact moving the world.

And that's a wrap! Ultimately, the effect of all this is that, combined with the success and greater exposure anime has been enjoying over the last few years, it is becoming harder and harder, almost impossible to dismiss it as mindless children's entertainment. Anime truly is a "cult following to pop culture" phenomena. •

WARNING: Please don't blame me if you get addicted to anime after watching them.

മുഹൂർത്ത് ടു നൂസ്. 2 ഡാസക്കാർക്കും final year
രോക്കും, project ഉം placement ഉം സെബിനാറും ഒക്കെ
ക്ലാസ്ചും വേഗതയിൽ കടന്നുപോകും. അങ്ങനെ
നാലാം വർഷവും രഖിച്ചിരിക്കും. Engineering പത്ര
കാലഘും ഒരു മനോഹര കലാലവത്തിലെ നാളുകളും
അങ്ങനെ ഓഫീസലാഡി ഭാര്യാം...

ബംഗ് Engineering ജീവിതത്തോട്

Carishma P
P6

12-ാം ക്ലാസ്സിലെ ദുസ്തിക്കും engineering
പത്ര അജത്തത്തിനും പ്രതിഹലമായി ഇഷ്ടപ്പെട്ട
college-ൽ ഇഷ്ടപ്പെട്ട branch-ൽ admission
കിട്ടി. ലോകം കീഴടക്കിയ സന്ദേശമായി
രുന്നു അന്ന്. ജനിച്ചിട്ട് ഇന്നുവരെ ന൱്കൾ
കണക്കില്ലാത്ത പലരും നയാളുടെ കാർക്ക് (10,
12, entrance rank) പത്രകിഴ്ച്ച് വരുമ്പോൾ പ്ര
ത്യക്ഷപ്പടാറുണ്ടോളോ. രഖാരുടെ ചുവത്ത്
നോക്കി SCT എന്ന് പറയുമ്പോൾ രോറ
അർ ഏഴുനേറ്റു നിന്ന് salute അഭിച്ഛിരുന്നു.
പുതിയ തുടക്കം പുതിയ അന്തരീക്ഷം, സ്വന്തം
ഒഴിപ്പാവക്കാളും തീരുമാനക്കാളും ഉടലെടു
കുന്ന കാലം. ദൈവമെ, മിന്നിച്ചുക്കണ്ണേ എന്നു
പ്രാർത്ഥനയോടു തു കലാലവത്തിലേക്ക്.

First Year

2013 scheme first batch yearout...

പ്രധാന പ്രശ്നം ഇതൊന്നുണ്ട്. Ragging
എത്രാകു സ്റ്റീം വിഭാഗത്തിലും
കോളേജിലെ ഒരു നാളുകളിൽ ഫോ
കുന്ന പ്രധാന വിഷയം.

സിനിയർ പിള്ളേരെ വളരെ ഡെഡിക്ക്
പേടിയോടെഹാൻ്റ് കൺട്രോളേറേറേകിലും പതിവൈ
അതു മാറി വന്നു, അദ്ദേഹം ഒരു നിന്നുവെ
കിലും പിന്നെ സ്റ്റേഫും സ്യൂഞ്ചിക്കുവാൻ ഒവർ
ഡിച്ചിലും Freshers' day എന്നാകു ദിവസം മരക്കാ
നാകാത്ത ഒരുവേമാകി ഡാറിഡതും ഒവരാ
ണ്. College രാശ്ട്രീയം എന്നാണെന്നും എങ്ങനെ
ഡാണെന്നുണ്ടും അറിഞ്ഞതുതുടങ്ങിയ കാലം.

തെങ്ങൾക്ക് സ്ഥാനത്തു തേരേസിക്കാൻ SFI
സഖാക്കു വന്നതും ഒരു സ്ക്രീപ്പിംഗ്-ൽ
കലാശിച്ചതും എല്ലാം ഇപ്പോൾ ഓർമ്മ,
SCT എന്നാൽ സമരം എന്ന് പര്യായം
പറയ്തിരുന്നു പലരും, ഒരുക്കൊണ്ട്
വന്നപ്പോൾ മുതൽ ഒരു സമരം കാണണ
മെന്നു തുറന്നു മനസ്സിൽ ഉടലെടുത്തി
രുന്നു. ഡെഡിക്ക് കാത്തിരിക്കേണ്ടി വന്നില്ല
ദേ കിടക്കുന്നു Workshop സൗഖ്യം സമരം
അതിനോടുംവന്നുമാവി നന്ന തെരിവു
നാടകവും പുതിയ കാഴ്ചയാണി. ഒരാഴ്ച
സമരം തേരേലാശിച്ചു.

Election പരായാത്തിക്കാൻ വയ്ക്കുന്നു.
 Campaigning -ഒം കലാശപോരാട്ട്
 അളവും പുതിയ ഔദ്യോഗിക്കാർമ്മാർ ചാരി, ഇതു
 കഴിത്തെ Sports വന്നു, ഏക്റ്റ്‌സ് വന്നു,
 ഒരു ഹിന്ദുഷ്ഠൻ മോബൈൽ ഉണ്ടായിരുന്നു ഒരിക്കൽ
 നിന്നിൽക്കും രണ്ട് സീരിസ് വന്നു പോവി,
 തൃജുമായതുകൊണ്ടാക്കും രണ്ട് തൃജുച്
 മുൻപേ പരിക്കാൻ ഒക്കെ തുടങ്ങിയിരു
 ന്നു, ഇപ്പോൾ ഓഫീസും പിതിയാണ്
 വരുന്നത്, ഇപ്പോഴുള്ള അവസ്ഥ: സീരിസ്
 പരീക്ഷ ഉണ്ടാക്കിയും പറമ്പ് 11.30 - 1.30
 തൃജു പരീക്ഷ കഴിത്തുള്ള break-ന്
 Cult A Way തേവിരുന്നു അവസാനത്തെ
 തൃജുലാഡി, എല്ലാവർക്കും മുൻവർക്കശത്ര
 CAW ഓഫീസും പരായാനുള്ളത്,
 Madlani-ക്ക് ഒപ്പ് എത്തിയില്ല എക്കില്ലും
 സ്വരാത്ര യും സോന്നു കക്കരും തെന്തു
 തൃജുഡിച്ചു, പിന്നെ Workshop തേവി,
 യുണിവേഴ്സിറ്റി തേവി, രണ്ടാം വർഷം.

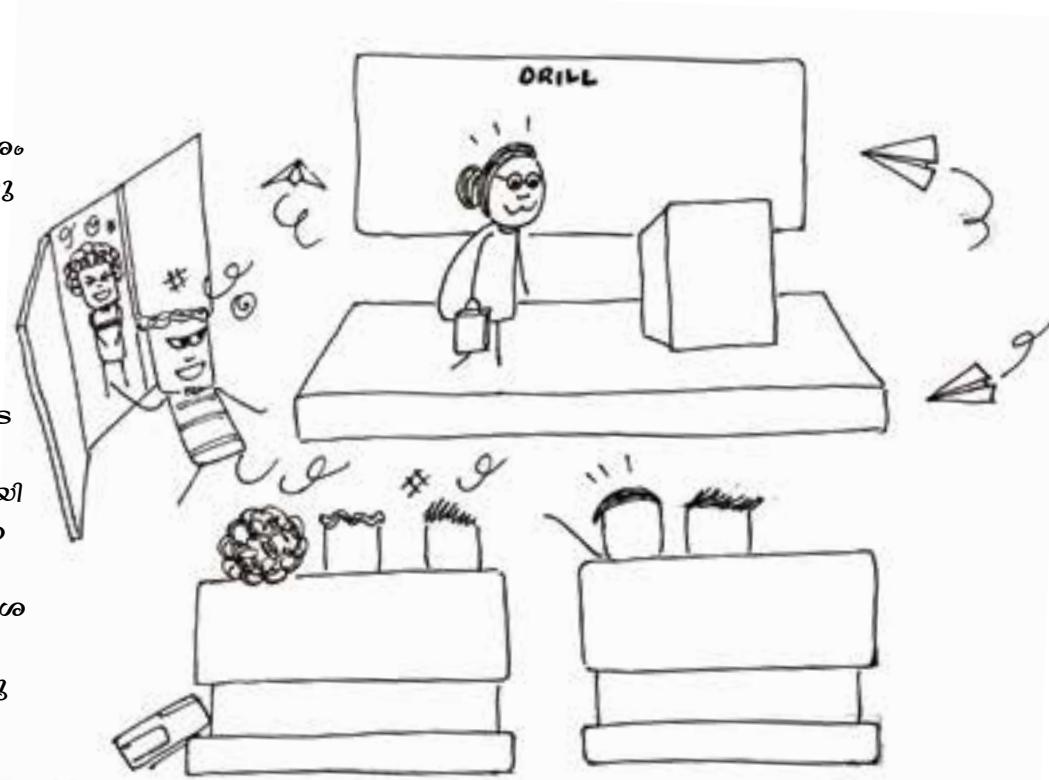

Second year

ഇന്ന് പേരി കൂടാതെ, ആമുഖിശ്യാസനത്താട്ട
 ഒരു പറമ്പകാലം, ഓൺ തേവിരുന്നു തൃജു
 തൃജുലാഡി, പുലികളും മാവേലിയും എല്ലാം
 തെന്തുകളും സുഹൃത്തുകൾ തൃജുപോൾ
 സന്തോഷവും തൃജുലാഡിവും ഏറെ, മേളക്കാ
 ഫുഷിൽ ചതിരിന്ന് എല്ലാരും നൃത്യം ചെയ്തു,
 സഭയും ഓൺകളികളും കേരമായിരുന്നു,
 ഒതിനു കുറച്ചു ദിവസം മുൻപ് നടന്ന ഏറ്റു
 ഒന്നാഞ്ചലാഡി കരിഞ്ഞം തുടക്കിച്ചാറ്റി, ഒരു
 നേരുസ്ഥരണിയും ദിവസം ഏറ്റിക്ക് ഏറ്റു
 സുഹൃത്തുകൾ സഹാനിച്ചു.

വീണ്ടും വന്നു Election ആവേശം
എടും ചോരാതെ അതും കണ്ണു
പോവി. Run Kerala Run കൂട്
ഹോട്ടവും CAW നോട് രന്നു
മെസിച്ചുള്ള രേഖയവാനവും
ഡെറിലാവി നടന്നു. CAW-ൽ
Jonita Gandhi രു പൊളി
പൊളിച്ചു. (NB: മുത്താക്ക കാ
ത്തിവെട്ടി തൈങ്ങളെ സന്തോഷി
പിച്ചിരുന്ന രു വുക്കി ഉണ്ടാവി
രുന്നു. കുറച്ചു മണിക്കൂറുകൾ
ഉണ്ടാവിരുന്നു. രേതെന്നു
എന്നല്ലോ... എന്നു അതിൽ സംഗ
ം. Humanities class hours).
മുതിലും മനോഹരമായ ട്രാഡ്സ്
കൾ സ്വപ്നങ്ങളിൽ മാത്രം.
വീണ്ടും സീനിസ് ആവി, യുണി
വേഴ്സിറ്റി, പിന്നെ 3-ാം വർഷം

Third year

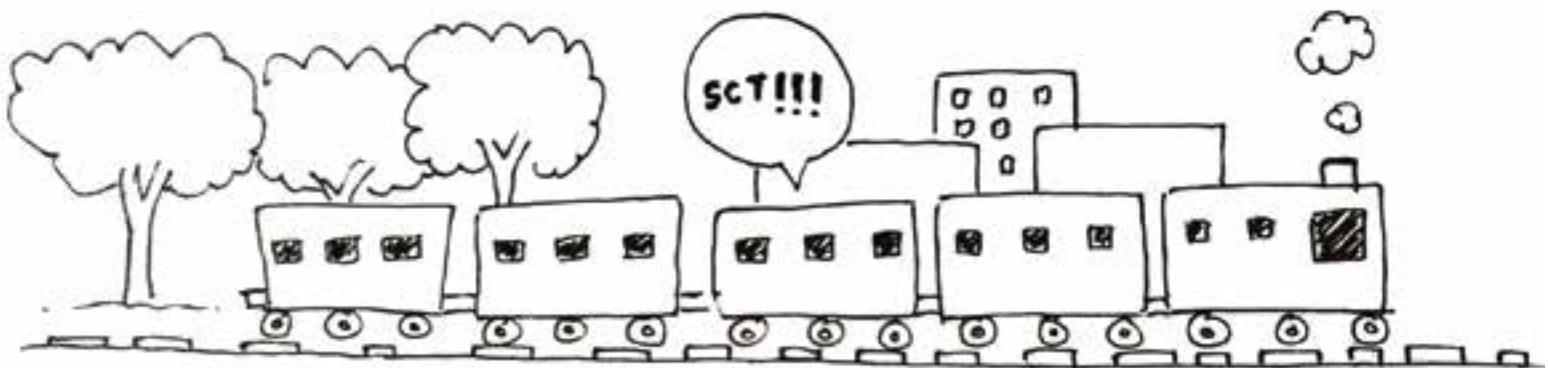
ആവേശത്തില്ലെ കൊടുമുടിയിലാവിരുന്നു Third year രു സീനിയറില്ലെ അക്കാ
രവും ഒപ്പം വരാൻ പോകുന്ന 17 വുടെ
ആവേശവും. കുറേകാലം മുൻപേ ചർച്ച
കൾ തുടങ്ങിരുന്നു. രേവസാനം, ആശ
രക്ഷാക്കും ഭേദവകുഫഷങ്ങൾക്കും ശേഷം
എല്ലാം തീരുമാനമാവി. ഓൺലൈൻ 17-
Delhi, Goa, Nainital, Agra.

Aug 21-ന് Onam Celebration

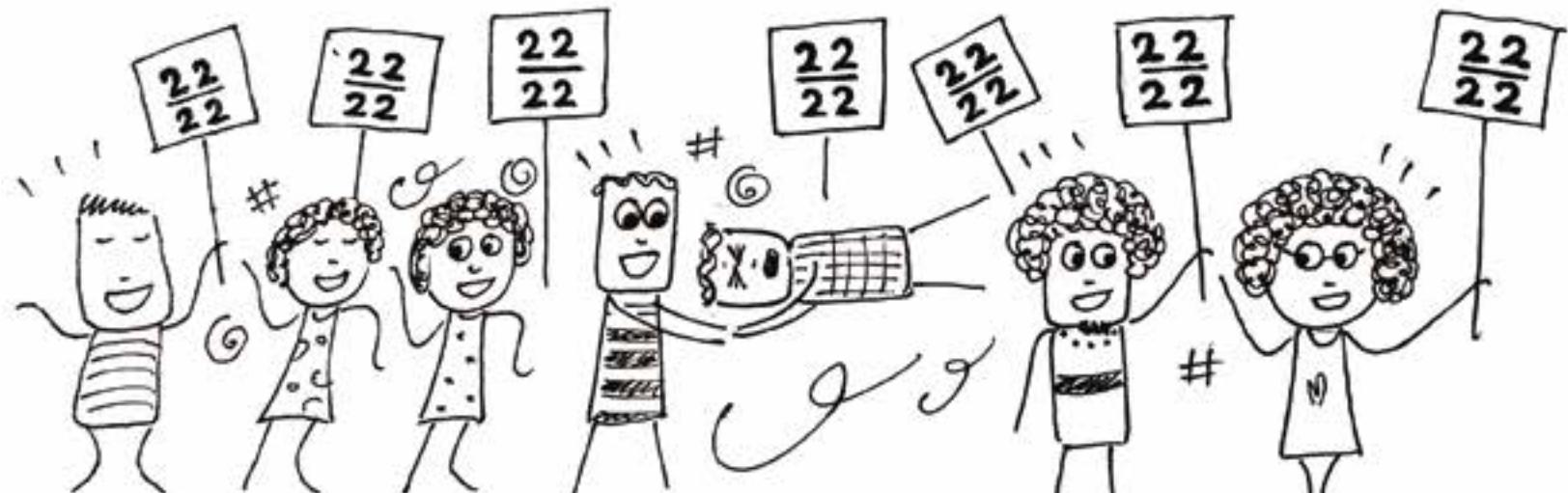
Aug 23-ന് TVM Central Railway station-ൽ നിന്ന് 17-ക് തുടക്കം. അവി സ്മാരകിയമായ train യാത്രകൾ. പെൺ്ണും ചെറ്റും പൊന്നും പണവും മതവും എല്ലാം ചർച്ചചെയ്ത്, പാട്ടു വാടി, രണ്ടു വർഷം തങ്ങളെ ഒരുമിച്ചിച്ച ദിശയ്ക്കുകളോടു തുടർച്ചയായി മുൻപു തുടക്കം ചെയ്യാം.

അത്രയിലെ വെള്ളംവകുടിവും Agra fort-ഉം Delhi Akshardan Mandir-ഉം Raj ghat-ഉം കണ്ണിൽ നിന്ന് ഇന്നും മാറ്റുന്നില്ല. Nainital-ൽ സമീദാനം വർഷാന്തരത്തിൽ മാറ്റുന്നു. Boating, rope way, rope jumping, water falls എന്നിവ മറക്കാനാവാത്ത അനുഭവമാണി മാറി. Goa-ലെ ride ഉം colva beach ഉം മറ്റ് കാഴ്ചകൾ. 13 ദിവസങ്ങൾ കഴിത്തെ തിരിച്ചെത്തി എക്കിലും മനസ്സു മുഴുവൻ കണ്ട കാഴ്ചകളിൽ മതി മന്നു നിന്നു,

പക്ഷ, തിരിച്ചെത്തിയ നാമ മുതൽ രേഖാം ലൈല്ലി നിർക്കുക യായിരുന്നു. കാരണം, SCT രുദ്രമായി ഒരു Presidential Election -നു സാക്ഷി മേരാൾ പോകുന്നു. രേഖാംകാടുമുടിയിൽ ഒരി രുന്നു Election-നു വൻ വിജയമായിരുന്നു.

എകിലും മുഴ സഭനാഷങ്ങളായും ഡെയികനാമ നീണ്ടു നിന്നില്ല. Election-ഓ കഫിതെ് ഒരു മാസം തികയും മുൻപ് ഒരു 22 പുശ്ചപ്രകാളിൽ ഒരേണ്ടം കൊളിത്തു. തൈങ്ങളുടെ സവാവ് ഒന്നു് എല്ലാരെയും വിശ്വിച്ചിച്ച് കടന്നുപോണി. നഷ്ടമായത് ഒരു നല്ല സുഹൃത്തിനെ, നല്ല സഹോദരനെ, നല്ല സഹപാർശിനെ, നല്ല സവാവിനെ.

ഇനി ഒരു വർഷം കുടി SCT യുടെ മണ്ണിൽ, മുഴ 3 വർഷത്തെ കാലഘട്ടവിൽ SCT പറിച്ചിച്ച പിലകാര്യങ്ങളുണ്ട്. തൈമന്ക് SCT വെറും ഒരു കലാലയമല്ല, ഒരു വികാരഭാബം.സംഹ്രാദ തിന് ലിംഗഭേദ മതഭേദ ജാതിയോ പ്രായമോ ഒരു വരവെല്ല, പിന്നു
ഒക്കാനിക്കൽ എന്നും പരഞ്ഞാണ്. •

സുര്യോദയൻ തന്റെ അശിജാ
 ലകം തുറന്ന് ഇന്ന ശ്രീഷ്മകാലം. മീനച്ചുടിൽ വർഗ്ഗി
 വരണ്ട ഭൂമീദേവി ഒരു വേനൽക്കായി
 കാത്തിരിക്കുന്നു. കൊയ്ത് കഴിഞ്ഞ
 പാടത്ത് കളിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്ക് അവധി
 കാലം... ഇന്ന സുവർണ്ണകാലത്തിന്റെ
 ആപ്പീഡം അവരുടെ മുഖത്ത്
 ആയിരം ചിരക് വിടർത്തി നിൽ
 കുന്നു. എവിടെ പോകണം എന്ന
 റിയാതെ പഠനത്തി നും പരീ
 കഷയക്കുമൊടുവിൽ ഇത് ഇനി
 തൈജ്ഞുടെ കാലം എന്ന മട്ടിൽ.....
 താനും ഒരു പത്ത് വർഷം പിരക്കോട്
 നടന്നു. ഓർക്കുന്നേവാൾ തന്നെ ആ മാനു
 മണക്കുന്ന ആ ഇടവഴി ഇന്നും എന്റെ
 മുക്കിൽ... വിശാലമായ പറമ്പിന്റെ അതിരിൽ
 നിംബത്ത് പുത്തു നിൽക്കുന്ന മുഖാണ്ഡൻ മാവു
 കൾ. വെളിച്ചം വച്ചു തുടങ്ങുന്നേവാൾ വരും ഉമ്മ പറയും പോലെ
 വാനരപുട. എന്തിനാ... മാങ്ങ പറിക്കാൻ!!! വന്നയുടനെ താനും ഒരെ
 സകലിൽ എടുത്ത് പോകും മുന്നേ പരഞ്ഞ മാവിൻ ചുവട്ടിലേക്ക്.
 മരം കയറാൻ മിടുകൻ ഷുക്കുർ തന്നെ. അവൻ മരത്തിൽ കയറി
 നല്ല പഴുത്ത മുഖാണ്ഡൻ മാങ്ങ പറിച്ചിടും... എന്റെമേമാ.. എന്താ
 ദേന്നു...

അളളാ!!! അതാ വരുന്നു ഹാജി
 യാർക്കാ. ചുറ്റും നോക്കിയപ്പോൾ
 തൊൻ മാത്രം. എല്ലാവരും ഓടി
 മരഞ്ഞു ഷുക്കുരേ... ഓടിക്കൊ
 ടാ. ഹാജിയാർക്കാ പറഞ്ഞ
 തും തൊൻ ഓടി. പിന്നെ
 കണ്ണത് നമ്മുടെ സ്വന്തം ഭാര
 തപ്പുഴയിലാണ്. അരയിൽ
 തോർത്ത് മുണ്ട് കൈക്കു ആരും കാ
 ണാതെ തൊനും പോയി കുളിക്കാൻ.
 പുഴയിൽ ചാടി നീന്തി. എന്റെമേ ... ശരിക്കും
 ഓർക്കുന്നേവാൾ...!!! കുളി കഴിഞ്ഞ് വീടിൽ
 പോയി ഭക്ഷണം കഴിച്ച് ഇരങ്ങി പാടത്തെയ്ക്ക്
 ഫുട്ടേബോൾ കളിക്കാൻ, പിന്നെ തൈജ്ഞേകൾ
 മുകളിൽ ഇണക്കങ്ങൾ വന്നതു കൊണ്ടായി
 റിക്കാം അത് എന്നും നല്ലാരു ഓർമ്മയായി
 മാറുന്നു.

ഇന്ന് ഇവിടെ നിൽക്കുന്നേവാൾ തൊൻ
 ഓർക്കും ഇതും ഒരു അവധികാലം... കാലം
 എന്നെ മാറ്റിയോ. അതോ ആ കാലത്തെ
 തൊൻ മരനോ...
 ഇത് പ്രകൃതി നിയമമായിരിക്കും.....!!!

മുഹമ്മദ് തോമസ്
 Muhammed Thoyib T8A

പാലവര്ത്തനാഭൾ

വൈദ്യുതിയാണ് കണ്ടൽക്കാട് വച്ച് ഏറ്റവും ഭീതിജനകമായ രോഗങ്ങളിലൊനായാണ് അർബുദം കരുതപ്പെടുന്നത്. രോഗത്തിന്റെ കഠിനമായ വേദനയിൽ ഒറ്റപ്പെട്ടുപോവുന്ന ഒരു പാടുപേര് സമൂഹത്തിലിന്നുണ്ട്. അവരെ ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് വീണ്ടും കൈപിടിച്ചുയരത്തി ആത്മവിശ്വാസം പകരാനായി SCT Cancer Rescue Forum എന്ന പുതിയ വിജ്ഞകിന് തിരികെടുത്തി.

ചലച്ചിത്രതാരമായ ശ്രീ നമ്പു ഉദ്ഘാടനം നിർവ്വഹിച്ചു കൊണ്ട് ആരംഭിച്ച SCT Cancer Rescue Forum ആദ്യ പ്രവർത്തനമായ SHAIR IT Hair Donation Campaign-ലുടെ തന്നെ ശ്രദ്ധയമായി. സ്ത്രീ സഹസ്രത്തിന്റെ പ്രതീകമെ നോൺ വർഷങ്ങളോളം കാത്തുവളർത്തിയ മുടി, നിറഞ്ഞ മന്ദണ്ഡിയോടെ കാൻസർ രോഗികൾക്കായി ഭാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഭവ്യ, വൈശ്വര്യ, അപർബ്ലീ, നന്ദിത, മജസ്തുഷ്ട് എന്നീ അഞ്ച് വിദ്യാർത്ഥിനികൾ കോളേജിന്റെ അഭിമാനമായി മാറി. അർബുദ ചികിത്സയുടെ ഭാഗമായ കീമോതെരാപ്പി വഴി മുടി നഷ്ടമാകുന്നവർക്ക് ആശാസമാകുന്ന ഒരു ഉദ്യമത്തിനാണ് SCT College സാക്ഷ്യം വഹിച്ചത്. സ്വന്തം കാര്യങ്ങൾ മാത്രം ചിന്തിച്ച് ജീവിയ്ക്കുന്ന ഈ ഫെഡെക്ക് യുഗത്തിൽ നഷ്ടമാവുന്ന മുടിയെ കുറിച്ച് യാതൊരു വേവലാതിയുമില്ലായെ താൻ വഴി മറ്റാരാൾക്ക് നൽകാൻ സാധിയ്ക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ആനന്ദത്തെ ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് അതിലെ നമ തിരിച്ചിരിഞ്ഞ സ്വയം തയ്യാറായി മുന്നോട്ടുവന്ന പഞ്ചരത്നങ്ങളേ... നിങ്ങളെ ഓർത്തെ ഈ കലാലയമെന്നും ഉള്ളൂംകാളിള്ളും. നശരമായ പുറംമോടിയെ അന്വശരമായ നമയിലേയ്ക്ക് വഴി തിരിച്ചുവിട്ടു നിങ്ങൾ നിസ്വാർത്ഥതയുടെ നല്ല നാജീകൾക്കുള്ള വാതായന അഞ്ച് തുറന്നിരിക്കുന്നു.

കുടാതെ ഈതിന്റെ ഭാഗമായി കോളേജിൽ നിന്നും ശ്രേവരിച്ച സഹായ്യനം തിരുവന്നപുരം റീജീയണൽ കാൻസർ സെന്ററിലെ രോഗികൾക്കായി കൈമാറി. സാമൂഹ്യസേവന പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് എന്നും SCT College പ്രാധാന്യം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. നമുകൾ ചുറ്റുമുള്ള തുറന്ന ലോകത്തേക്ക് ഇൻഡിച്ചന് മറ്റൊളവർക്ക് താഴേകും തന്നല്ലെങ്കിലും മാറ്റും വിധം നിരവധി കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ നമുകൾ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിലേയ്ക്ക് മറ്റാരു പൊൻതുവൽ കൂടി.

WHEN THE HIMALAYAN CAME TO THE WESTERN GHATS

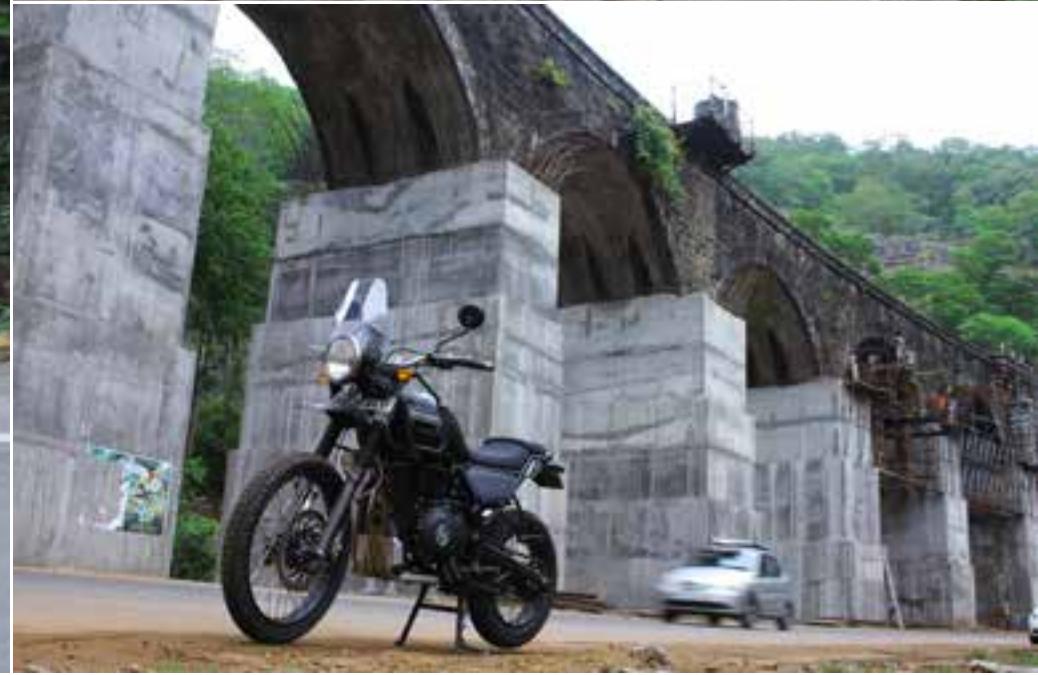

DISCLAIMER

If you are looking for a technical review of the Himalayan this isn't the place for you. I suggest you refer to PowerDrift or Autocar. This is an article purely about the feel of the motorcycle.

I don't judge a motorcycle by the way it looks on paper. I don't judge it by its colour scheme or its make. I make my judgement solely based on how it feels in my hands and how I feel when I put the side stand and get off the bike. It was with much excitement that I awaited the launch of the RE Himalayan. Ever since it hit the road, I have been waiting to grab hold of one and ride. Sure the showrooms offer the test ride option but what intrigued me most was the class under which the motor-cycle was marketed—adventure tourer. I have had my share of adventure biking but had never rode a motorcycle specifically designed for the purpose.

I had no problems in approaching Sivaji Motors, Kaimanam, which in the short time of its existence has emerged as one of the best RE showrooms and service centres in the state and they were most cooperative. It was decided that I would be riding with Lotus Sabu, a stunt rider, founding member of the *Ghostriderz* and now official ride manager of Sivaji Motors to Rosemala, one of Trivandrum's best off-road spots. ►

Sivaji Motors, Kaimanam

I sat in the Himalayan and started the vehicle with the self start (only motorcycle from RE without a kickstart) and I was surprised. The sheer lack of vibration made it almost feel like it's not an Enfield. Almost. I had read that this was the most refined engine from RE but refinement to this level was not expected. Lotus had told me that I shouldn't keep in mind that I am riding an Enfield and it seemed to be true. I have clocked more than 50,000 km on various Enfields ranging from 1972 cast irons to the 2014 Continental GT. But I have never been able to reach a

speed of 130kmph+ with such minimal vibrations. Again not a trait of your conventional RE. The ergonomics of the motorcycle while on the highway was super comfortable even though it wasn't as luxurious as the Thunderbird with its laid back seating position and saddle seat. The Himalayan has a more upright and aggressive riding posture. Why? You will know soon.

Having felt all the traits of not being an Enfield, I decided to see whether there were any characteristics of a typical RE in the Himalayan. I could easily slow the vehicle down to 35kmph

THE SHEER LACK OF VIBRATION MADE IT ALMOST FEEL LIKE IT'S NOT AN ENFIELD. ALMOST...

in top gear (5th) and without the help of the clutch, could easily climb without engine knocking. The old “ride up a slope with the same ease of coming down one” worked pretty neat with the Himalayan. The ride quality was amazing and smooth just like the Enfields of the yore. Riding through winding roads with plenty of sharp turns, huge corners and ups and downs, I felt it was just as easy to manoeuvre as your typical RE (No, I did not check its cornering ability as it was obvious with the selection of the rear off road tyre that cornering was not exactly a highlight feature of the motorcycle). However that put me in a fix. Why the Himalayan then? You will know soon.

I felt there were two features that particularly stood out in the Himalayan. One was the brakes. Even though equipped with dual disc brakes, they didn't really feel effective at speeds above 80kmph. The discs in my Thunderbird 500 feel absolutely effective even at triple digit speeds. I couldn't feel the same confidence with the Himalayan. Another feature that stuck out was the amount of exhaust backfiring that caused a particular sweet sound even without the conventional thump. However, this caused a sort of braking effect the moment you took your hand off the accelerator. Again, something you don't find in your typical RE motorcycle. Why these features? You will know soon.

I covered over 70kms to reach the beginning of our off-roading stretch. There is only one thing that makes an off-roading stretch even better. And that is rain. As I rode the Himalayan over the wet slippery rocks, I realised what the latest machine from RE is actually capable of. The 28mm ground clearance and the 200mm+180mm play in the suspensions all made sense as I effortlessly climbed the hill. The aggressive seating position helped in guiding the motorcycle through the correct niches giving me absolute control over it. In the big trenches and rocks, all I had to do was stand up as the Himalayan flowed through without transmitting the slightest shock to me. You have to keep in mind that the motorcycle managed all this with a 110kg rider on top. ▶

SPEC SHEET

Royal Enfield Himalayan (Base Variant)

Engine Type	Single Cylinder 4 stroke Air Cooled SOHC
Engine CC	411 CC
Power	24.84 PS
Torque	32 Nm
Top Speed	145 km/h
Bore	78 mm
Stroke	86 mm
Transmission	Manual (5 gears)
Brakes Front	300mm disc Double piston floating caliper
Brakes Rear	240mm disc Single piston floating caliper
Price	₹ 1,63,338 (Ex-showroom)

Not once did the silencer or the bottom of the motorcycle scrape over something and not once did it slip. It seemed like it knew where to go and how to go. All I had to do was guide it according to my whim. Unlike the Thunderbirds (a 500cc and 350cc accompanied me on the trip), the Himalayan had absolutely no qualms about tackling rock after rock, taking those steep wet off-road nimbly, I felt perfectly safe and in control. It was on the way back that the Himalayan made full sense to me. Coming down a wet slippery off-roading path is no easy task on your conventional RE. The brakes tend to lock and this will cause the motorcycle to slip and fall. It was when I was coming down with the Himalayan that I realised why the brakes were designed as such. Strong brakes would cause the tyres to lock down and the brakes of the Himalayan was just perfect for the terrain. It wasn't too strong to cause slip nor was it too weak to not give control to the rider. Of course, the stock off-roading rear tyres also play a role but even then the brakes were amazingly effective for the purpose. Also, while coming down, its safest to put the motorcycle in first gear and let the engine control

IT ISN'T MEANT FOR COMMUTING. IT ISN'T MEANT FOR SHOWING OFF OR OVER SPEEDING.

the downhill trip. The backfire in the Himalayan is a huge plus point here giving adequate engine braking to the motorcycle. This engine braking combined with the brakes gives an amazing amount of confidence to the rider to tackle any sort of slippery path with minimal effort.

The first time I felt truly one with my Thunderbird 500 was on my first 1000km+ trip after covering around 250kms. I realised that this is where she is home. That the highway is where the Thunderbird belongs to. Cruising at triple digit speeds, without any unwanted vibrations and munching mile after mile, that's what the Thunderbird is meant to do. As I crossed the water crossing at Rosemala and rode back, I realised that this is what the Himalayan is meant to do. It isn't meant for commuting. It isn't meant for showing off or over speeding. It

is meant for the rider who wants to conquer not just roads, but every possible terrain on land. It's meant for a soul that isn't satisfied with mere roads and highways, but wants to take it to the next level. It's designed and meant for discovering India. It's meant to explore terrains. It's meant for adventure. Pure adrenaline and raw adventure.

Very few motorcycles in the market today can claim this but the Himalayan is a motorcycle that fulfils to every extent what it is marketed as. An adventure tourer. A motorcycle which is absolute fun to ride and can take you places you have only dreamt of. As I put the side stand and parked the vehicle after the trip, I had a smile on my face, a small spark in my heart and a thirst in my soul. A thirst for adventure like I have never known before.

From left to right

Yasir Hareed, Sarath Nair S., Aswanth Raj, Lotus Sabu

Photographer

Gautam Narayanan

ഭോമാം കാറിൽ
ഉലയുന്ന ഇലപോൽ
ഇരുളാർന്ന എൻ നിമിഷങ്ങൾക്ക്
പകർന്നതെന്തിനു നീ നിരശാഭേദ???
ഒടുവിൽ എൻ ഹൃദയത്തിൽ
വിള്ളൽ പാകി നീ
അക്കലേമരണ്ടെന്തെന്തൊന്നേ
എൻ കതവിൽ നിശ്ലായ് മാറിടാനോ???
നെഞ്ചലിഞ്ഞു പൊഴിയ്ക്കുന്നു
ഞാനിതാ...
ചുടുക്കണ്ണിൽ മുത്തുകൾ
മനസ്സിൽ പണിപ്പുരയിൽ
തിരിത്തു ഞാൻ ഇന്നിതാ...
ഹൃദയമാം ആ മുത്തിന് ഹാരം
ഒടുവിൽ നീ എത്തുബോൾ
നിൻ മാറിൽ ചാർത്തിടാൻ.

മെയ്യ് മരിന് പണിയെടുത്തു
മെയ്യ് മെലിഞ്ഞു പോയിട്ടും
ചുട് വെയിലിൽ തള്ളരാതെ
ഞാറിരെ ശിരസ്സിയാൻ
കെൽപ്പുള്ള ശസ്ത്രം?

Ananthu V Nair / P6

Shilpa Mohan / T2 B

Anjali KS / B6

ഓരോ ദിവസവും ഒരു കാലാന്തരത്തിൽ മാത്രം മാറ്റം വരുമ്പോൾ അതുപെട്ടെന്ന് മനസ്സിൽ കുടായോന്തിരി തോഴർ
പത്തരമാറ്റുള്ളാണെന്നും മൊത്തമൊരിക്കയെതെന്നൊരു കഷ്ടം
പെറ്റ പെണ്ണേതേ... കത്തുക നിത്യം

“Before I could stop for death, He kindly stopped for me... And then I kissed him on his cheek and asked him to wait for me.”

MARY PRARTHANA
R4

March 12, 2014

New Heights Girls Hostel, Chennai

Suffocating herself with her pillow, tears streaming down her cheeks, tossing and turning in her bed, she couldn't get herself to sleep. She struggled to take her breath. She sat up on her bed and looked up at her clock. It showed 3:00 AM. She got up to her feet and walked to her bathroom. She stepped onto her toilet seat and stretched her hand to the ventilator sill. Her hand groped in the darkness to find what she was looking for. The hand finally rested on something sharp. It was her rusty old blade.

She stepped down and turned on the shower. Beneath the cold piercing water she stood. She imagined what mom and dad would say, she imagined what Nikhil would say. Then she closed her eyes tightly, forcing herself to be strong. She picked up her blade and grazed it through her skin. It merely scratched her hand and no blood came out. She took a deep breath and with more force she cut her hand again, this time deeper and the blood came pouring.

The pain was excruciating but she wouldn't dare make a noise—the others would wake up. Her body trembled beneath the shower and her feet gave way, she sat there crying wondering why she actually did it. She wondered if it was for the boy she'd been moping around for the last two years. She loved him, he loved her not. But then again it wasn't for him; she knew he was no good for her. She wondered if it was because she had no clue what she was doing with her life. She was struggling, studying in a college she hated, doing a course she wasn't interested in. She promised her dad when she joined that she wouldn't quit college, how could she? Her parents had given up everything for her education and she couldn't just quit because she felt like it. She wondered if it was because of the fact that all her best friends were in different parts of the country having the best time of their lives while she was still stuck here having no clue what to do next. Those who knew her knew no reason for her to be depressed. She was captain of her girls' football team. Had a million fans and followers on Facebook and Instagram. Had a loyal set of friends who followed her everywhere. No one knew what really went on in her head. She always hid all her problems behind that pretty face of hers... She couldn't really pinpoint any reason. She was just sick of it all, the monotony was tiring. She felt lonely, rejected and depressed and she didn't want to deal with it anymore.

The water continued to pour and the bleeding slowly stopped and her cut began to clot. She sat there crying. She was just one among the many...

For those of you wondering what this is about, let me bring you to my actual subject for the day—SUICIDE.

800,000 people commit suicide worldwide every year. Of these, 135,000 are residents of India. 500 people lose their lives to suicide every day, and another 1000 make attempts. Tamil Nadu and Kerala have had the highest suicide rate of a 100,000 people in the year 2012. Boys are the main victims of suicide whereas girls are recorded to make more attempts. Most of them are between the ages 15-29. The main reason for all this—DEPRESSION. It's not a state of mind, it's a disease. You feel hopeless, helpless and tired all the time. You lose interest in friends, activities and things you used to enjoy. Your appetite and sleep habits change. You find yourself doing drugs, alcohol, and smoke more often than before. Stop. Get help. Don't let it consume you.

Life is too precious to throw away. ◊

Phone was ringing
brought the worst news.
Stood in plain despair
was I with a moist pair.
Shot into my mind
by my malfunctioning brain
was the question
I had to make
“Do you love him more than I?”
asked me.
World went silent.

Vincy
B6

നെതിരിക്കുട്ടി വച്ചി
ആർക്കും കൊടുക്കാതെ ആരാലും കാണാതെ
മനപായസമുണ്ടു് -
മധുരമായിരുന്നില്ല ചവർഷായിരുന്നു
പറിച്ച വിദ്യ പയറ്റാനിയാതെ
അപകർഷതാ ബോധമാകാം
നീ വാകു വിഴുങ്ങിയാണ്
ഉള്ളതുറക്കാതെ പൊള്ളുന്നതിനാലാണ്

Silence :

The sound of my heart
was all that was heard.
Eyes looked at whiteness
and only that was around
was I waiting?
Or was I dead?
It was more than what
my mind could comprehend
and then it came upon me.
I was not waiting.
Her deafening silence
lasted forever.

Ashwin Baiju
U8

ചുട്ടു നീരുവ പൊട്ടുവേശ തോന്നും,
ഈ നാളിമങ്ങുതി കെടുത്തിയാലോ?
എന്തെല്ലുപ്പാം!
കെടുത്താൻ നീയുണ്ട്
വിഞ്ഞും കൊള്ളുത്താനില്ലാരും
ഈ കാർമ്മകിൽ പെയ്തെഴിയും
നീ നുണയും, മധുര കിനിയും മനപായസമിനിയും
അതുവരെയും സ്വയമണ്ണയാതെ നീങ്ങുക.

കുറഞ്ഞശാഖകൾ മുഴുവൻ

വിഷ്ണു വിജയൻ

B6

കലാലയ ജീവിതം അവിസ്ഥരണിയമായ ഒരു പാട് അനുഭവങ്ങൾ സമാനിച്ചിട്ടുണ്ട് എകിലും അവായിൽ ചിലത് ജീവനുള്ള തുടിപ്പായി ഇന്ന് ഉള്ളിൽ നിന്റെ നൃംബം അനും ആ കുറുന്നുകളുടെ കണ്ണിൽ കണ്ണ ആ പ്രകാരം, അത് പകുവയ്ക്കപ്പേണ്ട് ഒരു വലിയ നാണ്ടം തന്നെയാണ്.

വിദ്യാലയ അക്കണ്ടത്തിൽ ഇല്ലാത്തയിൽ നിന്നും പഠിക്കാൻ എത്തിയ കുറുന്നുകൾക്ക് പുന്തകവും നോട്ടുവുകും പെൻസിലും ഒക്കെ തൊഴ്വാളാൽ കഴിയുന്ന പോലെ സമാനിച്ചപ്പോൾ ആ കുറുന്നുകളുടെ മുഖം മുഖത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ച് ഇവ സുരൂനേക്കാൻ തിളക്കമുണ്ടായിരുന്നു.

ഒന്നു നമ്മിലേക്ക് നോക്കു. നമ്മുടെ നാഭകൾ അഡിക്കമാണ്, സ്ഥാർട്ട് ഫോൺമിലും ഒരു പക്ഷേ ധ്യാനിക്കുമ്പോൾ വിശ്വാസിക്കുന്ന ലോകത്ത് കഴിഞ്ഞു കുറുന്ന നമ്മൾ കാണാതെ പോകുന്ന അഭ്യ കിൽ കാണിക്കുന്ന നടപ്പിലുണ്ട് ഒരു സമൂഹമുണ്ടിവിടെ. ഒരു നേരത്തെ ഉച്ചക്കാണ്ട് വിശ്വക്കാർ നിർബന്ധിതരായ കുറുന്നുണ്ടും ഇന്നും ഉണ്ട്. നമ്മക്ക് ചുറ്റും ഇന്ത്യും വികസന വെളിച്ചും കുറുന്നുചെല്ലാതെ ഇരുണ്ട ജീവിതത്തിൽ മകൾ, മാനിക്കുങ്ങൾ... നാഭരൂദ്ധാരാൾ ഇന്നും പുർണ്ണമായി താഴെ തുടിൽ അർഹതയുള്ളവരുടെ കരണാളിൽ എത്തുനുഭവോ? ചിന്തിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു ദ്രാമാന്തരങ്ങളിലെ ഓരോ വിദ്യാലയവും.

പഠനാസ്ഥാപനം കൊണ്ട് തെങ്ങൾ ഉള്ളശ്ശിച്ചത് പെട്ടെന്നുള്ള വലിയ മാറ്റമാനുമായിരുന്നില്ല. കലാ

ലയ ജീവിതത്തിൽ ആശേഷാശ്വത്തിനൊപം ജീവിത യാമാർത്ഥ്യങ്ങളെ നേരിട്ട് അർത്ഥാനുഭവാനും സ്വന്തം

ചിലവുകളിൽ നിന്ന് മിച്ചം പിന്തുകുന്ന ഒരു

ചെറിയ വിഹിതം കൊണ്ട് അർവ്വിൽ ലോകത്തെക്ക് പിച്ചവ

യുദ്ധം കുറുന്നുകൾക്ക് ഒരു കൈസംശായം. കോളേജിലെ സുമന്ത്രികളായ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ നിന്നും രേഖാചിത്ര പഠനാപക്കരണങ്ങളുമായി ആ കുറെപ്പിലും കാളുടെ പഠനത്തിനു നിരം പകുവവാൻ ആ മലർവാടിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും മഹനീയമുദ്ധൂർത്തത്തിലും കുറുന്ന പോകുകയായിരുന്നു.

ഒരു മുഴുവൻ ലിവസം അവരോടൊപ്പം ചിലവ തിച്ചിട്ടും തിരിച്ചുപോരാൻ കഴിയാതെ ഒരാതെ ബന്ധം തൊഴ്വാളും അഭിരുചി പിന്തുചേരുന്ന നിരുത്തി. നിഷ്കളുകമായ പുഞ്ചിരിയിൽ നമ്മക്ക് പകർന്നത് ഹൃദയപാരിയായ ജീവിത സാത്യങ്ങൾ ആയിരുന്നു. ആഡംബരത്തിൽ അഭിരുചികുന്ന സമൂഹത്തിൽ മുഖ്യധാര കാണാതെ പോകുന്ന ഒരു വലിയ സമൂഹം ഇന്നും ഉണ്ടിവിടെ. ഇന്നും ഉച്ചയന്നം ലഭിക്കുമെന്ന സാജ്ജ്യം കണ്ണുമാറ്റും മകളെ നാർക്കാർ സ്കൂളിലയകുന്ന മാതാപിതാകൾ ഉണ്ടിവിടെ. തൊഴ്വാളുടെ ഉദ്യമത്തെ പുഴുക്കുന്ന് സ്കൂളിലെ പെയ്മിസ്റ്റും അഭിനന്ദിച്ചു. ഇത് തെങ്ങൾ ഓരോരും തത്രുടെയും കുടമയായിരുന്നു. ഇത് സമൂഹത്തോടുള്ള കടമത്തൊഴ്വാളുടെ ഇത് ഉദ്യമം ഇന്ത്യും തുടരുകതനെ ചെയ്യും. ഇല്ലാത്തയിൽ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട് കുറെപ്പിലും ഉണ്ടാകുന്നിടത്തോളം കാലം.

അജ്ഞതയുടെ ഇരുട്ടിൽ നിന്നും അഭിവില്ലെന്നു വെളിച്ചും പകർന്നു നൽകുന്ന നമ്മൾ ഓരോ കുത്തരും തന്നെയാണ് എന്ന സന്ദേശം. പകർന്ന് ഇന്ത്യും പഠനാസ്ഥാപനം ഉണ്ടാകുക തന്നെ ചെയ്യും...

Christie John Jacob
B6

ALFRESCO

‘Barabbas or Jesus?’ It was for the mob to decide... who would be set free and the mob screamed ‘Barabbas’. ‘But what shall we do with Jesus?’ Pilate asked the mob, who replied ‘CRUCIFY HIM’. ‘But why? What did he do wrong?’ Pilate repeated and the mob shouted in fury ‘CRUCIFY HIM’.

May be it’s like what Jim Gordon said to his child in *The Dark Knight*—he is the hero we needed but not the one we deserved’. Jesus who is believed to be the saviour now and who has been proclaimed as God was once labelled as a liar, an antagonist and was humiliated by crucifying him in between two thugs.

Pilate believed in the innocence of the man but the *mob*, the mob who decides what’s right and wrong, what things are to be done, believed that Jesus Christ isn’t a saviour and preferred a thug named Barabbas over the ‘criminal’ Jesus Christ, whose sole crime was that he questioned the faults in the system and changed most of the evil and stupid customs practiced within our society.

It’s the same mob who believed killing to conquer

is great and named the conquering king Alexander as ‘Alexander the Great’. It’s the mob who divided people on basis of colour and it’s again the mob who believed they are the section of the society who are weak and stayed under the feet of the superior individuals who held power. The wealthier mob ruled the poor ones.

The mob is always created by individuals who hold superior thoughts and they execute their propaganda through the mob.

Revolution began with Christ as he was born in a cattle shed. He then selected his disciples from the poor and oppressed section of the society. Jesus questioned all written laws (which was then the religious scripture itself) and sought a meaningful explanation for all. The society started pointing fingers at his actions when he cured a man on Sabbath. The action was accredited as sabotage to the scripture by the priests and religious teachers of the time.

People began to think him to be a false idol when Jesus pointed fingers at the entire society

The mob will always oppose the brave person challenging the flaws in a system.

by commanding them to throw stones at a prostitute only if one believes he is free from all sins. It was unacceptable to all when Jesus asked them to love your enemies and win wars by love and not by sword. May be this is why Jesus is still believed to be the most impactful post-modern individual in the first century. All his ideas were considered nonsense then but now people follow them; believe them.

People challenging system are less accepted in our society. It was Jesus, Krishna, Ernesto Guevara, Nelson Mandela and Mahatma Gandhi and now it's us, the so called 'New Generation', the people with the quest to evoke change now. The mob will always find the brave person challenging the flaws in a system as a weed in the field. They will just try to pick him out. The ones powerful will start to feel a bit shaky when their authority is questioned. The ones who convince the mob to follow them always win the battle. Maybe that is why India, once a kingdom then became a foreign colony and has now improved itself to be a democracy. The mob threw out the imposing colonial government when their individual freedom was at stake. Only then did they believe in Gandhi, Nehru and the freedom fighters.

As time progresses, the perception about what's right and not changes. That was the case about Jesus. No one believed in what he said then. Time decides what's right and not. In the 19th century when kings had Devadasis to quench their urge for sex, no one cared or questioned them and believed that the kings had all right to do so. Now any leader approaching a prostitute is subjected to a scandal, yes it's a good change that we have understood women aren't just toys for sex.

But at the same time people have started to believe animals are as important as humans and they have started to kill people who consume animals and have started to impose strict laws against killing of stray dogs which spread rabies. Yes, I have mentioned two different dimensions and find it difficult to support either.

Now let me set my propaganda on fire; yes the rules, like Baloo said in Jungle Book, sometimes we shouldn't care about rules; they were made by someone once upon a time to improve their system then, may be they had a larger vision but certainly today is out of their vision. Yes, animals need to be protected but not by putting other lives at the brim. Some actions are challenging to all the ethics we learnt.

Some rules shouldn't be broken but certainly should be bent or amended, because the time demands it. I oppose the notion of having a scheduled caste millionaire get a seat for education or job opportunity based on reservation. May be it's time that we had economic layering done before reservation is executed. People are busy with thinking about the type of unnatural sex between homosexuals and transgenders but don't realise that we are poking our heads into their privacy and freedom. ►

Just like the *Juvenile Justice Act* was amended, may be it's time that the capital punishment for rape should be changed especially when a lot of predators are on the loose. It's time that rapists are to be dealt more seriously with or we may witness more Nirbhayas and Jishas.

Maybe it's time that we stop thinking about the pride, beauty and fame of our customs and it's almost time we think about the environmental and sociologic effects resulting from carrying out those. There is no meaning in celebrating Diwali or Pooram without crackers but it's meaningful in avoiding celebrations like this to avoid an imminent danger from crackers and to do away with all the pollution it can cause. You may ask me 'if you are so bothered about pollution start travelling by bicycle or on foot'. I would suggest you to keep that question on the hold, because the time is ticking and may be one day nature will force you either to leave the scientific magnificence of the automotive or to improve them to be pollution free. If a 150lb steel pipe was taken onto the top of the Burj, then moving to a pollution free life isn't impossible either.

It's time that people get more options other than

the capitalist-owned (or funded) political parties to vote for in the election. I don't know how many are going to read this article but take it as a call for action as I am fed up with this system and maybe when people go against the established order that everyone has so much adjusted with, it may become chaos.

But the revolution is imminent. Maybe a few of us can't change anything, but if our media finally realises that we don't actually care if an actress had a wardrobe malfunction but we care about making our malfunctioning system to work properly; if our leaders can actually make the necessary bends and turns to the rules which are seemingly outdated, then maybe our quest to make the world a better place can be completed. Sometimes we may be the lone wolf but standing against a corrupt system has become almost essential. You may die when you are in the war, but legends are meant to resurrect. Your ideas are immortal, people will try to destroy them, they may even seem to be destroyed but as V said in *Vfor Vendetta*—'ideas are bulletproof' and like Jesus Christ resurrected with all his glory, our idea will prevail; it will resurrect if it's the right time and will shine with all its glory. ♦

"Fantasy. Lunacy.

***All revolutions are, until they happen,
then they are historical inevitabilities."***

-David Mitchell

വിടയോന്നു ചൊല്ലാൻ കാത്തുനിൽക്കാതെ
സാധ്യരാഹം മാണ്ണുപോയിതാ...

മരണമില്ലാത്ത മുനകൾ

ബ. എൻ. വി.

ദോഷം
ദോഷം...
ദോഷം

Arjun M. A.
P8

“അഭി മലർ പൊയ്ക്കയിലാടി കളിയ്ക്കുമ്പോൾ -
രോമന താമരപൂശ്വം...”

ഒരാവല്ലാൻ നീണ്ടുനിന്ന കാവ്യഭാവനയ്ക്കും മലയാളി ചുണിലേറ്റി മനസ്സാൽ ലാളിച്ച്,
സംഗൈപിച്ച ഓരായിരു താനങ്ങൾക്കും അവിരു തുടക്കം. ഒ.എൻ.വി. കുറുപ്പ് ഒരു നാളും
മരകാത്ത ഒരു നൃറു കവിതകൾ മലയാളത്തിനു നൽകി വിഭച്ചൊല്ലിയ മഹാകവി.

അതുലിക്കത്തുവില്ലറിയ കാവ്യഭാഗി മനസ്സിൽ ആഴ്ഞത്തിൽ സ്വാധീനിച്ച് ഒരു തലമുറ ആ
വിഭവാങ്ങൾക്ക് വേദനയോടെ, വിരയാർന്ന മനസ്സാടെ ആരോഗ്യജലിയർപ്പിക്കുന്നു. കേട്ടു
മരന്നതും ഏരെഴു മനസ്സിൽ തങ്ങിയതുമായ ചില താനങ്ങൾ ചുവരെ ചേർക്കുന്നു.

1. മാസിക്ക വിശയമായെന്ന്... കാട്ടപുകൾ (1965)

ദേവരാജസംഗ്രഹം മനോഹരമായ വരികൾ ഇംഗ്ലീഷിൽ പ്രശ്ന യോരുഭാസ് ആലപിക്കുമ്പോൾ കാഞ്ഞു
കിയോടുള്ള പരിഭ്രവം കവിയുടെ വിഷമഖ്യം ദ്രോതാവിന്റെ സ്വന്നമാകുന്നു.

“എന്നും കാഞ്ഞുമ്പോൾ നിന്ന കണ്ണുനകളിൽ
എന്തിന്ത കോപത്തിന് നിന്നും?”
എന്നടുത്തത്തുമ്പോൾ എന്തു ചോദിക്കില്ലും
എന്തിനാണൊന്നിനാണീ ഉന്നം”

2. മുന്നിൽ പൊരുവഴിമാത്രം... കളിയോട് (1966)

നിരാര പരാജിതരെ വേദന എഴുതി ഫലിപ്പിക്കുന്നോൾ
എൻ.വി. തിക്കണ്ട ലോകദേശിയായ് മാറുന്നത് കാണാം.

“കരളിൽ തൃകുമു ഒരു പ്രാഥോഹി
അരുതാണ്ടാരു ഭോഹി
തകർന്ന തകസുപ്പന്നൾ തന്ന
ചന്ദനച്ചിതയായ് നീ...
നിന്നക്കിരാണോ
നിന്നണ്ട രാഗം നീട്ടിയ മാല്യം
നീയണിഞ്ഞില്ലാലോ?”

പരാജിതജലപ്പനങ്ങളിലും ശുദ്ധസാഹിത്യം നിന്ന്‌ക്കുവാനുള്ള
എൻ.വി.യുടെ കഴിവിനു മുന്നിൽ ശിരസ്സുനിക്കുന്നു.

3. ഏതിനീ ചിലകകൾ... കരുണ (1966)

പി.സുരീലാമ വേദരാജസംഗ്രഹം ആലപിക്കുന്നോൾ പ്രി
യത്മരെ സ്നേഹത്തിനായ് കേളുന്ന സ്ത്രീയുടെ വേദന
മനസ്സിലെത്തുന്നു. പ്രണയവും വിഹബവും എന്നും
കവികൾക്ക് പ്രിയപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളാണ് എന്നതിന്റെ തെളിവ്.
വരികളിൽ നിന്നുന്ന കാവ്യഭാവനയും ഭാഗിയും കവിതകൾ
ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവർക്ക് ആനന്ദം നൽകുന്നു.

“വാസന പുഷ്പങ്ങളിൽ വണ്ണുകൾ ഉയഞ്ഞുന്നോൾ
വാസര സുപ്പനമൊന്തിൽ ഉയഞ്ഞിപ്പോയ് താൻ
വാസനത്തെലം പുശി വാർമ്മടി കോതി വയ്ക്കാൻ
വാലിട്ടു ക്രൈസ്തവതാൻ മിന്നുപോയി..”

4. പ്രിയസവിഗ്രാഹ പറയു... കുമാരസംഭവം (1969)

മലയാളത്തിലും തമിഴിലുമായ് ചിത്രിക്കിച്ച ഈ പി.സുരൈ
മണ്ണം ചിത്രത്തിനു സംഗ്രഹം നൽകിയത് ജി.വേദരാജൻ
മാസ്റ്റർ. എൻ.വി. യും വയലാറും മഞ്ചിച്ച് വരികളെഴുതിയ
പ്രൗഢി 13 പാട്ടുകൾ പിന്നു. എഴു ഗാനങ്ങൾക്ക് എൻ.വി.
വരികളെഴുതി.

പരമഗിവൻ തപസ്സിരിക്കുന്നോൾ പാർവതിയുടെ വിഹബവേദന
ചിത്രിക്കിക്കുവാൻ ഒരു ഗാനമെഴുതുവാൻ പറയുന്നോൾ
ഒരിക്കലും പി.സുരൈമണ്ണം ഇങ്ങനെ പ്രകൃതിഭാഗിയും കാവ്യ
ഭാഗിയും ഒന്നിച്ച ഒരു കവിത പ്രതിക്ഷിച്ചുകാണില്ല. പി.മാധുരി
ആലപിച്ച ഈ ഗാനം മുന്നും മലയാള മനസ്സുകളിൽ ഭ്രം.

“ഖാനസസരസ്സിന് അക്കരെയോ ഒരു
മായായവനികയ്ക്കണ്ണിരുമോ?

(പ്രണവമാന്ത്രം താമരയിതളിൽ

പ്രണയപരാഗമായ് ഉയഞ്ഞുക്കയോ?)

മാടിവിളിക്കു മലർല്ലതിക്കേ

പൊമാനുകളേയൻ പ്രിയനെമിടേ?

തിരുമ്പട്ടി ചുടിയ തികർക്കലയുടെ

കതിരെബളി താനിനി കാണുകില്ല!”

5. കാണാകുയിലേ പാടുനീ... സുപ്പനം (1973)

അന്റേഷണാമകത! കമാപ്പാത്രത്തിന്റെ അവതരണംഗാന
ഞളിൽ അതാതു കമാപ്പാത്രങ്ങളുടെ സ്വഭാവം വിവരിക്കുന്ന
അംഗങ്ങളും വരികളും ബാബു നന്ദകോട് എന്ന സംബിധാ
യകൾ ആവശ്യമായപ്പോൾ എൻ.വി. എഴുതിയ വരികൾ.

സലിൻ ചൗധരിയുടെ സംഗീതം, ആലപിച്ചത് എസ്.ജാ
നകിയമാ.

“മഴവിൽക്കാടി കാവടിയഴകു വിടർത്തിയ
മാനെത്ത പുകാവിൽ
തുവിയക്കു അവളുടെ പൊമകൾക്കു
തേനുണ്ടാ?”

6. സൗഖ്യ ക്ലോറിതേരേ... മദ്ദോസവം (1978)

വിഷാദം വരികളിലെഴുതുന്നോൾ അതു പകർന്നു നൽകുവാൻ
കഴിയണം. സലിൻഭായുടെ സംഗീതത്തിൽ ജാനകിയു
പാടിയവതരിപ്പിച്ച ഈ ഗാനം കാലങ്ങൾക്കിപ്പുറും പ്ര
സക്തമാണ്.

“ദുഃഖമേ നീ പോകു കെടാത്ത
നിരു താരാജാലം പോഡേ
കത്തുമീ അനുരാഗം
തരണേം നീ വരിക എൻ്റെ
പ്രണയത്താം കേരൾക്കു
നീയും എറ്റു പാടാൻ പോരു”

7. ഒരു വട്ടം കുടിയെൻ... ചില്ല് (1982)

മോഹിം എന്ന കവിത M. B. ശ്രീനിവാസൻ സംഗീതമാക്കിയത്
ലെന്നിൻ രാജേന്ദ്രൻ “ചില്ല്” എന്ന സിനിമയിൽ K. J. യേരു
ദാസ് ആലപിച്ച ഈ ഗാനം, ഒരു കവിതയെന്ന നിലയ്ക്ക്
എൻകേറ്റുവും പ്രിയപ്പെട്ടതായ് മാറി. ഗൃഹാതുരേതം നിന്നെന്ന
ഈ വരികൾ ക്ലോക്കളെ മൂന്നിന്നണിയിക്കാൻ കെൽപ്പുള്ള
താണ്. മനസ്സിൽ ആഴത്തിൽ ചലനങ്ങളുണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയു
ന്നതാണ്.

“വെറുതേ മും മോഹണൻ
എന്നിയുണ്ടോളും
വെറുതേ മോഹിക്കുവാൻ മോഹം”

8. അരികിൽ നീ... നീയെത ധന്യ (1987)

“I Miss You” - സ്റ്റേറ്റ്‌പ്രമായ ഒരു പ്രധാനം. ഉള്ളിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ സ്റ്റേറ്റ്‌പ്രമായ അലതല്ലി പ്രിയപ്രൗഢിയാണ് അരികിലും സാംഗമഞ്ചന്ന് ആദ്ദേഹിക്കുന്ന നേരം എന്ന്ത് പറയും.
മും വികാരണിലേർു അതിമനോഹരായ കാവ്യാഭം. ഭേദവരാ ജനസംഗ്രഹിതം ഗാനത്തിലും അലാപനമായുണ്ടാക്കിയാണ്. ശ്രേംഖലയിൽ കല്ലുനന്നയുനിലെ അത്രുതമ്യുള്ളു.

“അരികിൽ നീ ഉണ്ടായിരുന്നുകിലെന്നു ഞാൻ
ഒരു മാത്ര വെറുതേ നിന്നും പോയി
ഒരു മാത്ര വെറുതേ നിന്നും പോയി...”

9. ആത്മാവിൽ മുടിവിളിച്ചതുപോലെ... ആരണ്യകം (1988)

പ്രണയം! മദ്ദാരനശ്രൂരതാനം.

ആരണ്യകം എന്ന് ഫരിഹരൻ ചിത്രം നക്സലുകളുടെ ആദിവാസികളുടെയും കമ പഠയുണ്ടാർ അതിലെ ഗാനങ്ങൾ ഉന്ന്തിരുന്നു കുളിരു കോരുന്നു.

രലുനാമ് സേര് സംഗ്രഹിതം K. J. യേരുവാന് ആലപിക്കു സേവാർ എന്ന്ത് താലം തട്ടുന്നു പ്രണയത്രോടെ

“കനി പുകവിളിൽ തൊട്ട് കടന്നു പോകുവ രാരേ
കുളിൽ പകർന്നു പോകുവതാരേ
തെന്നലോ? തേൻ തുനിയോ?
പൊന്നരയാമിൽ മണ്ണതിരുന്നു
നിനെ കണ്ണു കൊതിച്ചു പാടിയ
കിന്നര കുമാരനേ”

10. ഇന്ത്യപ്രക്ഷപം ചുട്ടി നിന്മക്കും രാത്രി... വെബാലി (1988)

ദേശീയപ്രൗഢികാരം ശ്രീ ഓ.എൻ.വി. കുറുപ്പിനെ തെടി വന്ന ചിത്രം - വെബാലി. അബ്ദീ മനോഹര ഗാനങ്ങൾക്ക് ബോംബെ ബഡി സംഗ്രഹിതം നൽകി.

അംഗം അംഗം ദുന്തിം നാദം, ഇന്ത്യനിലിമയോടും, ഇന്ത്യപു

ഷ്ടീപം, പുരുഷക്കാഴ്ചിൽ, തേക്കുവത്രേതാരു എന്ന അബ്ദീ ഗാനങ്ങൾ ഓ.എൻ.വി. കണ്ണാരൈയപ്രൗഢികാരം നേടിക്കൊടുത്തപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിലേർു എറ്റവും ഭിക്ഷ ചെന്നയായ് അത്രുമാറി.

ഒരതന്നെ സംവിധാനം ചെയ്ത് M T വാസ്തവേബൻ തിരക്കമെല്ലാ ദുതിയ ചിത്രം രാജ്യാന്തര ശ്രദ്ധയാകർഷിച്ചു.

“എല്ലാവിലും അനംഗത്വരു ഉന്നതാശും കുറിച്ചു
പൊണ്ടതുലിൽ കോർത്തികരയിൽ അണിയിക്കേണ്ട
ഭാമുനിയെ മാൻകിടാവായ് മാറ്റും ചെന്നു
താമരക്കണ്ണുനകളാൽ പകർത്തിവച്ചു”

ഇന്നയും ഏല്ലാവിലും ഗാനങ്ങൾ എന്ന്തിൽ തെളിയും നേരകിലും അവസരമില്ലാത്തതിനാൽ ഇവിടെയായും കുറുന്നു. വരികളിലെ സാഹിത്യം വിവരിക്കാൻ ഞാനാളിലും കവി ഉദ്ഘാടിച്ചു വാവാൻ എന്ന്തിലും കുറുന്നു. അവിവുമില്ല. എന്ന്തിൽ മായാതെ കിടന്ന ചില ഗാനങ്ങൾ ചുണ്ടിക്കാണിക്കണം എന്നതാണ് എന്നേർു ഉണ്ടാം.

ചിത്രകാരൻ ഉരിച്ചാലും ചിത്രങ്ങൾ ഉരിക്കില്ല. അതുപോലെ ഭാതികചായ് വിചപിയുവാനേ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടും. വരികൾ സംസാരിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടി. വയലാറിരുന്ന് വരികൾ കടമെടുത്ത് പറയാം.

“മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽക്കിട്ടുന്നതല്ലോ ഹാസ്തയന്ത്രം മനസ്സിലേന്ന ദാദ്യമുട്ടും സംസാരിക്കു”

വരികളുടെ തവാരാൻ എന്നേർു എന്ന്തിൽ നിന്നും കല്ലീരിൽ കുറിപ്പിന ആദരാശജലികൾ.

ഉർമ്മിൽ

സുയംവരപുതലിൽ വരണ്ണമാല്യം അണിയവെ, സീതയെ
പോലെ ഉർമ്മിളയും മോഹിച്ചു കാണില്ലേ ചിരകാലപ്രണയവും
പതിസാമീപ്യവും? എന്നാൽ, തന്റെതല്ലാത്ത ലഭ്യത്തിനു വേണ്ടി
ആ പതിപ്രതയ്ക്ഷംവത്സരങ്ങളുടെ വിരഹവും, മോഹംഗവും,
എക്കാത്തയും മാത്രമാണ് വിധി കത്തിവേച്ചത്.

കാലം
ഒഴുക്ക്
കണ്ണൻ

Oമായണകാവ്യം പരതുന്ന പ്രേമസൗരദ്യത്തെ അവഗണന പേരിയ തു നാരിരത്തന്തതിനു കാവ്യാസാദക രൂടെ അവജനയോ സാരം?

ഉപമിക്കാൻ തക്ക കൃതികളോ കമാതന്ത്രകളോ ഇന്നും വിരും എന്ന് ശക്ക കൂടാതെ പറയാം. മാംസനിബിഡമായ പ്രേമത്തിലുപരി, ത്യാഗത്തിലും, വിരഹത്തിലും കാത്തിൽ പ്ലിലും മോഹഭാഗത്തിലും. എന്തിനു മുതിയിൽ പോലും പ്രേമമുണ്ടെന്ന് നമ്മുൾ ആദികവി പറിപ്പിക്കുകയല്ലോ! വിശ്വവി ഹായസ്റ്റിലെ കോടാനുകോടി താരങ്ങളും ജാലിക്കുന്നത് ആരോക്കയോ അവരെയും ആരൈയാക്കയോ അവരും പ്രേമിക്കുന്നത് മുലമല്ലോ എന്ന് ചിന്തിക്കുക. ഇതുമുലം, സരളം ഭാരതീയനെ ഇങ്ങനെ പ്രേമിക്കാൻ പറിപ്പിച്ച് ആദികാവ്യത്തിലും പക്ഷ, ചില നിസ്തുല പ്രണയങ്ങൾ വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടതിൽ കാവ്യഭാഗി കുറഞ്ഞു എന്ന് പറയാതെ വരു. ചിലപ്പോൾ മറ്റു പ്രേമഗാമകളെ അധികം വർഷ്ണിച്ചു കവിയുടെ വർഷ്ണനാപാടവം ശകലസമയം ചുഴിതിലാണു എന്ന് സംശയിച്ചു ആശാസം നുകരാം അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പക്ഷ വർണ്ണിക്കായതായിരിക്കില്ല. ആ ചില ശാമകൾ എന്ന് വിശ്വസിക്കാം വാക്കുകൾക്ക് പറയാവുന്നതിനേക്കാൾ സുന്ദരവും ചിന്തകൾക്ക് പറന്നതാവുന്നതിനേക്കാൾ ശഹനവും ആകാം അവ.

“ദുഃഖിപ്പിക്കി നേരമെനിക്ക്
മംഗളം നേരനിടുവാൻ കാമിച്ചിട്ടുന്നു..”

മൊഴിയുന്നത് വാല്മീകി ആവോളം വർണ്ണിച്ച ജാനകിയോ മാരുതിയോ രാജവന്നേ അല്ല പകരം ഇരുപത്തിനാലും തിരം ശില്പകളുള്ള രാമാധനത്തിലെ പരിമിതമായ വരികളിൽ മാത്രം വർണ്ണന ചുരുങ്ങിയ ഉർമ്മിള എന്ന നിരുപമ കമാപാത്രം! അയോധ്യാകാണ്ഡത്തിൽ പിത്യഹിതം നിറവേറ്റാൻ യാത്ര പുറപ്പെടുന്ന ശ്രീരാമനെ ഓർത്തു വിലപിക്കുന്ന നാരീജനത്തെ നമുക്കരിയാം എന്നാൽ, പതിനാലും വർഷം തന്നെ വിട്ടുപിരിയുന്ന ഭർത്താവിനോട് മംഗളം നേരുന്ന ഉർമ്മിളയെ നാം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടാവില്ല. ‘കുടുംബരുടെ?’ എന്ന അവളുടെ ചോദ്യത്തിനു ’മേഖ, കൃത്യനിർവ്വഹണം ശേമാകുമത്’ എന്ന് ലക്ഷ്മണൻ പറയുന്നോൾ അശറുന്ന, നില്പിക്കായായി ഉള്ളിൽ കേഴുന്ന ഒരു സ്ത്രീഹൃദയവും നാം ഗൗണിച്ചിട്ടുണ്ടാവില്ല. ജീവിതത്തിൽ ആക്കമെന്നതം

അവഗണന പേരിയ തു നാരിരത്തന്തതിനു കാവ്യാസാദക രൂടെ അവജനയോ സാരം?

ജനകൾസ്ഥിരം നാല്പ്പുത്തിലും ഒരാളായും, ഒഴുമെസ്ഥിരം നാല്പ്പുത്തിലും മാത്രം ഉർമ്മിളയുടെ വർണ്ണന ചുരുങ്ങി. രാമനും ലക്ഷ്മണനും അയോധ്യയിൽ എങ്ങനെയോ, അങ്ങനെ തന്നെ മിമിലതിൽ സീതയും ഉർമ്മിളയും. സയംവരപുതലിൽ വരണ്ണമാല്യം അണിയവെ, സീതയെ പോലെ ഉർമ്മിളയും മോഹിച്ചു കാണില്ലേ ചിരകാലപ്രണയവും, മോഹംഗവും, എക്കാത്തയയും മാത്രമാണ് വിധി കരുതിവെച്ചത്. രാമാധനത്തിലെ തുടർന്നുള്ള ഒരു കാണ്ഡയതിലും ഉർമ്മിള തന്റെ കർത്തവ്യത്തിനു ഭംഗം വരുത്തിയെന്ന് സുചനയില്ല. മരിച്ച ശ്രോകമുക്കമായ അയോധ്യ രജാധാനിയിൽ ഒഴുമെപത്തനിമാരെ ഭയഭക്തി ബഹുമാനപ്പെട്ടുരും ശുശ്രഷിക്കുക ആയിരുന്നിരിക്കാം ഉർമ്മിള. ഭരത ശത്രൂഘനപത്തിനാരും സാമീപ്യവും ഒരു പക്ഷ അവർക്കുണ്ടായും ഏന്നും പകർന്നിട്ടുണ്ടാകാം. എന്നാൽ അവയേ തെക്കിലും പ്രാണ പ്രിയൻ്തെ സാമീപ്യത്തിനു തുല്യമോ? കാലം തെറ്റി വന്ന വേനലിൽ കരിയിലെ മാത്രം പറക്കുന്ന മേഡയിൽ ഉർമ്മിളയ്ക്ക് നഷ്ടമായത് അവളുടെ പ്രണയശിരിമാണ്- മനുഷ്യായുസ്തിൽ ഭംഗിയേറുന്ന ഭാവത്യത്തിന്റെ കൂളിരേറുന്ന അവസരങ്ങൾ:

രാമാധനത്തിലെ ഓരോ കമാസനർഭവും പലതരത്തിൽ മാറ്റി വ്യാവ്യാനികപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവ ആധാരമായ സമാനകൃതികളും പ്രസിദ്ധമായിട്ടുണ്ട്. ഉർമ്മിളയുടെ വിഷയസംബന്ധിയായ അത്തരം വ്യാവ്യാനങ്ങളിൽ വ്യക്തിപരമായി ഏന്ന പിടിച്ചുലത്തിയവ ചുവരെ-

- ലക്ഷ്മണൻ ഉർമ്മിളയെ പാണിഗ്രഹണം ചെയ്തിട്ടില്ല. സ്വയംവരപേളയിൽ മാത്രം ഉർമ്മിളയുടെ വർണ്ണന ചുരുങ്ങിയിരുന്ന എന്ന് ഇപ്പോൾ സമർപ്പിക്കുന്നു. ശേഷം രാമൻ ശുർപ്പണാലയേണ്ട അവിവാഹിതനായ ലക്ഷ്മണനെ സമീപിക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞത് പ്രസക്തം (1)
- സീതാരാമമനാരംബനക്ഷിക്കാനായിനിബ്രാഭേവിലക്ഷ്മണന്

പതിനാലു സംവത്സരത്തെ
ജാഗ്രത വരമായി നൽകി
യെന്നും, അത്രയും നാളെത്തെ
നിട്ട് ഉഭർമ്മിള്ളൽക്ക് വിധിക്കു
കയും ചെയ്തുവെന്ന് പറയ
പ്പെടുന്നു. രാവണപുത്രനായ
ഇന്ദ്രജിത്തിനെ വധിക്കാൻ
ലക്ഷ്യമണ്ണന് ആകുന്നത് പതി
നാലു സംവത്സരങ്ങളിലെ
നിട്ടാവിഹീനതയാണെന്തെ
(2)

- ലക്ഷ്യമണ്ണനുമായുള്ള യാത്രപ
രച്ചിൽ സുഗമമാക്കാൻ ഉഭർമ്മിള്ള
അയോദ്ധ്യയിലെ സുവസ്തകരു
ങ്ങളിൽ ലോലിതയായി പെരുമാറു
കയും തുടർന്ന് ലക്ഷ്യമണ്ണനെ ചൊടിപ്പി
ക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവദ്രെ. ഈ നിമിത്തം
ഭാര്യയോട് വെറുപ്പ് തോന്നുന്ന ലക്ഷ്യമണ്ണൻ വന
വാസകാലത്ത് ഒരുത്തരം വൃത്തി ചലനങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നില്ല
എന്നും ഒരു വ്യാവ്യാമം (3).

- കഴിവുറ്റ ചിത്രകലാകാരിയും രാജത്രന്ത്രവിദഗ്ധയുമാ
യിരുന്ന ഉഭർമ്മിള്ള രാമൻഡ് അഭാവത്തിൽ ഭരത-ശത്രൂഐപ്പന
മാർക്കൊപ്പും രേണനിർവ്വഹണത്തിൽ പങ്കെടുത്തു എന്നും
പറയപ്പെടുന്നു (4)

ആരികവി രണ്ടു വർകളിൽ ചുരുക്കിയ കമാപാത്രത്തെ
ഇത്രെട്ടണ്ണ് സ്വാഭാവകല്പനകൾ നൽകി മുൻനിര കമാ
പാത്രങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ വരച്ചിട്ടിരു വ്യക്തിപരവും
വ്യക്തിപരിവുമായ വ്യാവ്യാമസമുച്ചയങ്ങൾക്കുള്ള പങ്കു
എത്രെംബേഘമെന്നും പറയേണ്ടില്ലോ! (ഈവിലത്തെ വ്യാ
വ്യാമം ആൺ ലേവന്തിൽ അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നത്).

ഭാര്യാവിരഹം രാമാധനത്തിലെ രാമനിൽ പോലും അസ
ഹനിയമായ അല്ലെല്ലാക്കി എന്ന് പറയാൻ കവി മരക്കു
നില്ല. “ഹാ! ഹാ! വല്ലോ! സീതേ! ഹാ! ഹാ! മെമ്പിലി
നാമേ!” എന്ന് വിലപിക്കുന്ന രാമനിൽ സാധാരണമനുഷ്യരെൽ
ഭാവപ്രകടനമാണ് നാം കാണുന്നത്. അവതാരപുരുഷരെൽ
വിരഹ കൊടുമുടി പോലും വർണ്ണിച്ചു ആസ്വാകരിൽ തീവ്ര
വ്യസനം കൂത്തിനിറയ്ക്കുന്ന കവി, പങ്കെഴുന്നേരെ നശര
പ്രാണിയായ ഉഭർമ്മിള്ളുടെ വിരഹ-താഴവരമകിലും വർണ്ണി
ചീല? ‘പതിയുടെ താങ്കില്ലാത്ത ആവനാഴി’ എന്ന് സീതാ
ദേവി വന്നവാസകാലശേഷം പറയുന്നോരു അത് ശ്രവിക്കുന്ന
ഉഭർമ്മിള്ളുടെ മാനസികവ്യാപാരം അചിന്ത്യം! സ്വയം
കൂത്തമോ, സ്വലാഭത്തിനോ വേണ്ടി ഏറ്റും അവളുടെ
‘അംഗ്’ ലക്ഷ്യം തെറ്റാതെ മടങ്ങിയെത്തിയതിൽ സന്ദേഹം
മാത്രമേ ആ ആവനാഴിയ്ക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നു കാണുള്ളൂ.
പതിയുടെ സാമീപ്യം തുജിച്ചു വിരഹദ്ദുംപം പേരി ജീവിച്ച്

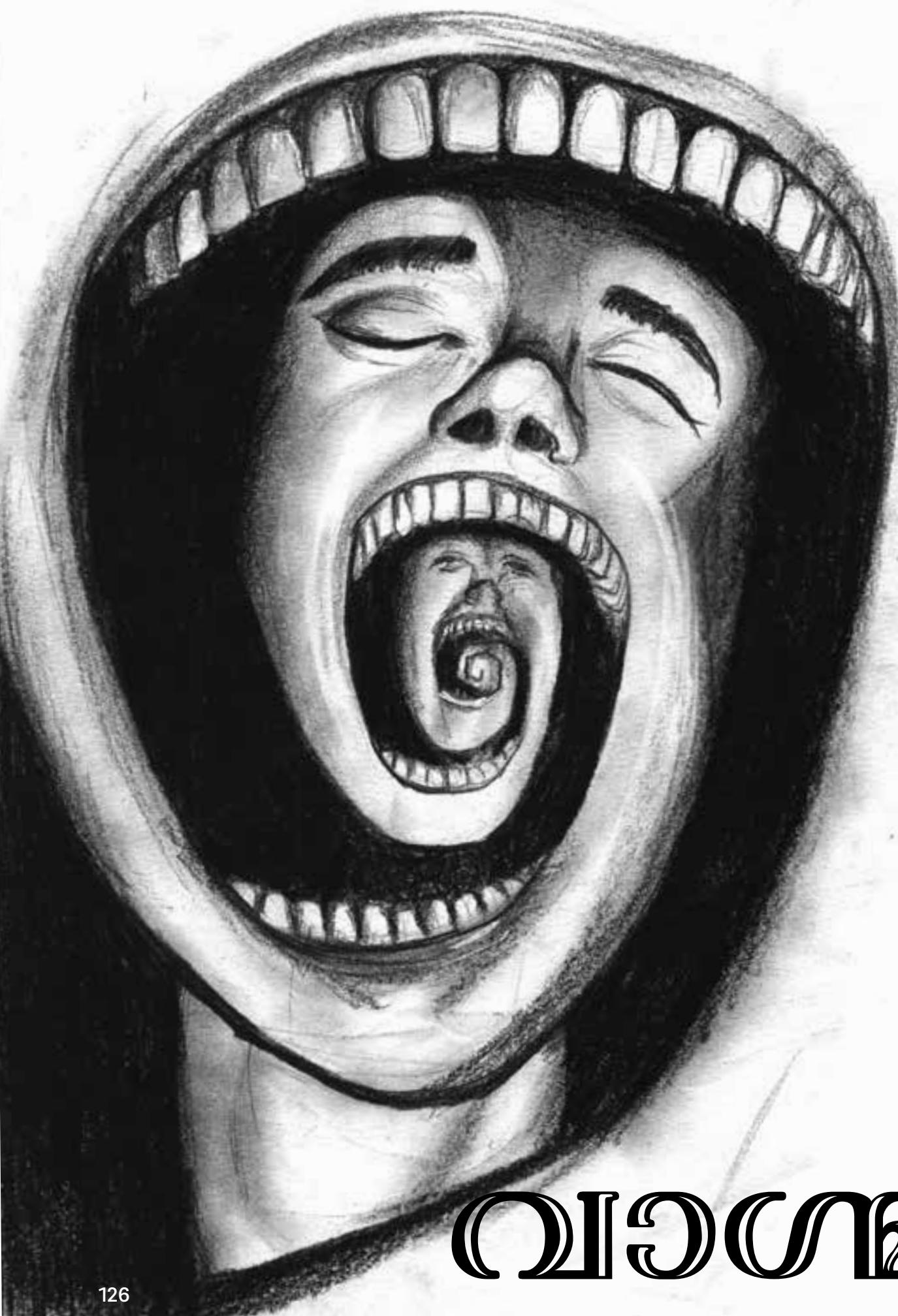

തിനേക്കാൾ മഹത്തരം ആൺ പതി
യുടെ സമേതം വനവാസം അനു
ഷ്ടിച്ചുത് എന്ന് ശരിവെയ്ക്കാൻ
വിമുഖതയുണ്ട്. ഇത്തരം വിമു
ഖകൾക്ക് അറുതി വരു
തനാനും, ആദികാവ്യത്തിലെ
ത്യാഗങ്ങളുടെ കന്വേറിയ
തുലാസ്തിൽ ഉഭർമ്മിള്ളുടെ
നേർക്കുന്നേർ സീതാദേവിയെ
നിർത്താനുമായിരിക്കാം ആൻ
കവി ഒഴികെയുള്ള കവികൾ
ഉത്തരകാണ്ഡം രചിച്ചത്.
മാത്രവുമല്ല ഭർത്യവിരഹത്തിൽ
മനംനൊന്തു നിറം മഞ്ചിയ
ജീവിതം പേരുന്നോൾ ഉഭർമ്മിള്ളു
ആശസിപ്പിച്ചു സന്തം മടിത്തട്ടിലേക്ക്
കഷണിക്കുവാൻ ഭൂമിദേവിയെയും നാം
കണ്ണില്ലോ! കാവ്യപാരായണത്തിനൊടുവിൽ
ആസ്യാദകരുടെ മനസ്സിൽ ഏതൊക്കെയോ കോ
ണിൽ സീതയോട് തോന്നുന്ന അതേ അലിവു ഉഭർമ്മിള്ളു
ടും തോനിപ്പോയേക്കാം എന്ന് കവി തിരിച്ചിഞ്ഞതാകുമോ
ഉഭർമ്മിള്ളുടെ വർണ്ണന കുറയ്ക്കാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പി
ച്ചിട്ടുണ്ടാവുക എന്ന് ശക്കിച്ച് പോകുന്നു:

ഉഭർമ്മിള്ളയില്ലാത്ത രാമാധനം ഇല്ലെന്നാനും സമർപ്പിക്കാൻ
തുനിയുന്നില്ല. എക്കിലും ത്രാഗത്തിനേറ്റയും കാവ്യമായ ആൻ
കാവ്യത്തിൽ ഉയർന്നൊരു ശീർഷകം ഇവർക്കും തിരികേ
ണ്ടതായിരുന്നു. ടാഗോർ അഭിപ്രായപ്പെട്ട് പോലെ ഭാരത
സാഹിത്യത്തിലെ വിസ്മർഖപ്പെട്ട നായികമാരിൽ പ്രമാ
ഉഭർമ്മിള്ള എന്ന് പറയാം. പിൽക്കാലങ്ങളിൽ പങ്കെഴു, ഉഭർമ്മി
ള്ളുടെ ചിന്താക്കോണിൽ നിന്നും ആദികാവ്യം മുഴുവനായി
പരിഞ്ഞാമ വിയേധമാക്കാൻ പോലും മെമ്പിലി ശരണം ഗുപ്ത
പോലുള്ള സാഹിത്യകാരനാർ തുനിഞ്ഞു. കവി കേൾ
രചിച്ച ‘സീതാസ് സിസ്തു’ എന്ന പുസ്തകവും ഇതേ വി
ഷയം പ്രതിപാദിക്കുന്നു, സുഗതകുമാരിയുടെ ‘ഒരു ഭാരത
രംഗം’ എന്ന കവിതയും എടുത്ത് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു (5)

ചില കമകൾ ചില കമാപാത്രങ്ങൾ ഇങ്ങനെയാണ്
അതിനെ പറി അവരെ പറി അധികം അറിഞ്ഞു വരിപ്പു
പങ്കെഴു അവർ മനസ്സിൽ എന്നും തെരുച്ചു നിൽക്കും നേരിയ
വേദനയോടൊപ്പം അല്പപം സുവം പകർന്ന് മറവിയ്ക്ക്
അടിമപ്പടാതെ അവ(ര) മനസ്സിൽ എന്നും നിലകൊള്ളും!

“അല്ലയോ ഉഭർമ്മിള്ളു
നീ വിസ്മർഖപ്പെട്ടവള്ളെന്നാിക!
നിന്റെ ചുടുകള്ളിർക്കണങ്ങൾ കാലയവനി-
കയ്ക്കിപ്പുറം പെയ്തിരിഞ്ഞിടുന്നതിക,
മാനവഹൃദയത്തെ തൊട്ട്, നോവിച്ച്, കരയിച്ച്,
ഒരു കുറപ്പത്തിൽ പേമാരിയായി!”

រាយក្រឹង

വാഗ്മി പിരുന്ത്...

കാലത്തിൻ്റെ വിചുപ്പിന്തു കുന്നായ, മനസ്സുകൾ പുകാരത മണ്ണിൽ. വാഗ്മി തളിർത്തു. മുന്നോട്ട് നോക്കി പിന്നോട്ട് നടന്ന ഒരുപ്പേരും അമ്മയുടേയും മകൻ. മഴ നന്നയ്ക്കാതെ, വെയിലറ്റിക്കാതെ, കാടുകാണിക്കാതെ അവനെ വളർത്തി. പാട്യപദ്ധതികളും ക്രമീകരുത സമവാ കൃഷ്ണളും പാടെ വിചുങ്ഗി അവൻ വിശപ്പുടക്കി.

എല്ലാവരെയും സ്നേഹിക്കണം എല്ലാത്തിനേ യും സ്നേഹിക്കണം... വാഗ്മിയെ ആരോ പരിപ്പിച്ചതാ ണ്. അരിപ്പുകളില്ലാത്ത കുണ്ടുകള്ളുകൊണ്ട് മനുഷ്യരെ മനുഷ്യരായി കണ്ട വാഗ്മിയെ പുറകിലാരോ തട്ടിവിളിച്ചു വിരൽ ചുണ്ടി.

പിരുന്ന നാടനെ ജീവനുതുല്യം സ്നേഹിച്ചാരാളെ നെമ്പിൽ വെടിയുതിർത്ത് കൊന്നത് കാട്ടിക്കൊടുത്തു. സകല ചരാചരങ്ങളും ഉയിരോടു ചേർത്തു നിർത്തി യവനെ ക്രൂശിച്ചത് കാട്ടിക്കൊടുത്തു. തന്റെ വർഗ്ഗം അടുകളെയിൽ പുകയടിച്ച് കഴിഞ്ഞാൽ പോര, പുതിയ വാതായനങ്ങൾ തുറക്കണമെന്ന് വാദിച്ചു പെണ്ണിൻ്റെ നെ ദി തുളച്ചത് കാട്ടിക്കൊടുത്തു.

കേൾക്കാൻ മാത്രമിനമുള്ളതാണ് സ്നേഹമെന്ന രണ്ടക്കൾ... ആരോ പറഞ്ഞു.

വാഗ്മി ചലിക്കുന്നു.

കാറ്റാടിമരങ്ങൾ തന്നല്ല വിരിച്ചു ഭൂമികയിലും ന നന്നു നീങ്ങിയതും മുന്നിൽ കണ്ണ വലിയ ചെങ്കൽക്കൊട്ടാ രത്തിന് നൂറ്റാണ്ടുകൾ പഴക്കമുണ്ടാക്കാൻ നേരം ആളും പ്രണയങ്ങളും പുതത് ഇടനാഴിയിൽ ജീവിതപാഠ തിരിൻ്റെ പുതിയ പാംങ്ങൾ അവൻ നുകർന്നു. കലയും കർമ്മവും കളിയും കാര്യവും കലാലയത്തിൻ്റെ ചുവരു കൾ അങ്ങനെ അവനിലെ മനുഷ്യനെ കൊത്തിയെടുത്തു. നടന്നു നീങ്ങിയപ്പോൾ പുറകിൽ കേട്ടത് ചങ്ങലനാടമാ തിരുന്നു. വാതായനങ്ങൾ തുറന്നാണു കിടന്നതെങ്കിലും വാക്കുകൾ കൊണ്ട് കൊട്ടാരം തീർക്കാൻ അറിയാമാ യിരുന്നിട്ടും ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാൻ വെന്നിനിന്നിട്ടും നന്നിന്നും അവന് കഴിഞ്ഞില്ല. ചങ്ങലരെയപ്പോഴും അവനെ പുറകോട്ടു വലിച്ചിരുന്നു.

അച്ചിൽ വാർത്ത അസ്ത്ര പ്രതിയായി അവൻ പുറംലോ കത്തിരിങ്ങി.

Anantha Krishnan RL
U6

വാഗ്മിയെഴുതിയ വരികൾ അധികാരഹൃഷിൻ്റെ കൊബോട്ടിക്കുന്നതായിരുന്നു. അവൻ്റെ വാക്കുകൾ പലർക്കും പേരിസപ്പനമായി.

സത്യങ്ങൾ പുറം ലോകത്തോട് വിളിച്ചുപറ യാൻ ഒരു നുകം പോലും അവനു വേണ്ടായിരുന്നു. ശൃംഖലാചനകൾ ശക്തിപ്രാപിച്ചു. അവൻ അവൻ്റെ വാക്കുകളേക്കാൾ എഴുത്തിനെ ഭയന്നു. അവൻ്റെ എഴുത്തിൽ തിരിച്ചറിയുകളുണ്ടായി. ഒരു ജനത വി മോചനത്തിൻ്റെ വെളിച്ചതിൻ്റെ വിപ്പവങ്ങളുടെ തുടക്കം കൂടിച്ചു.

അതു ഭയന്നു, ക്ഷമന്ത്രിച്ച കാട്ടാളവംശം വാഗ്മി യുടെ നാവരിന്തു, കൈകാലുകൾ വെട്ടി, തല ഉട ലിൽ നിന്ന് വേർപെടുത്തി.

വാഗ്മി ഒരിടത്തു മരിച്ചുവീണപ്പോൾ മെല്ലു കൾക്കപ്പുറം മറ്റാരു വാഗ്മി ജനിക്കുകയായിരുന്നു. അവനും വാഗ്മിയുടെ അതെ ശബ്ദമായിരുന്നു. അതെ നാവായിരുന്നു. അവനേയും വിപ്പവങ്ങളെ ഭയന്നവർ അരിഞ്ഞു വീഴ്ത്തി. പക്ഷെ അവിടം കൊണ്ടവസാനിച്ചില്ല. പിന്നെയും വാഗ്മി ജനമെടു തച്ചുവിളിക്കുന്നു. ഓരോ വാഗ്മിയുടേയും നാവിൽനിന്ന് മറ്റാരു വാഗ്മി ജനമെടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

എത്ര കൊന്നു തള്ളിയാലും, എത്ര അടിച്ചുമർത്തിയാലും ഇവിടെ പിന്നെയും വാഗ്മി ജനിക്കും.

രേഖാചിത്രം അല്ലോ?

സുര്യനു മുഖവൻ്തെ പുലതിയുണിക്കുന
പുതികളിം സ്നേഹമയി നിൻ
പരിപാളത്തിനാൽ പുളകിത്തമല്ലോ
പാമരമായ ഇം ജയം
ശാസനയിൽ പോലും സ്നേഹം നിറക്കുന
ജതുദേവമില്ലാതെ കർമ്മത്തിൽ മുഴുകുന
ക്ഷേരങ്ങളിൽ തെല്ലും പരിഭ്വം പറയാതെ
താഗയായെൻ ജീവനിലൊഴുകുന തീർത്ഥമേ
നീ എന്നമയല്ലാതെ മറ്റൊരു പുണ്യം
നിൻ പാദങ്ങളിൽ വിശ്വലിംഗത്തിട്ടുന്നു ഞാൻ.

കുർമ്മ

പുരങ്ങളിൽ
കത്തുന പ്രകാശങ്ങളെല്ലയും
തോൽപ്പീച്ച ആയിരം മെല്ലുകൾ
അകലെ, യാമങ്ങളിൽ
തെളിമയോടെ നിൽക്കുന
മിനാമിനുങ്ങുകൾ

കുർമ്മ

സഞ്ചയം

ദീർഘകാലം ഹൃസ്തതിൽ കുറിച്ച ശിലാ-
ലേവനങ്ങൾ ഒളിമങ്ങാത്തതിൽ
സ്നേഹമായ് സഖപ്പുദഗ്ധാമകളായ്
കുടെനിനോർ പ്രിയതോഴരെന്നും
എൻ വിജയങ്ങൾ ആരോഹണിച്ചവർ
തോർവികളിൽ എന്ന താണിയവർ
മാതൃവാസല്യ ദുർദാമുതമായ്
താതനായ്, ചായുവാൻ തോളുതനോർ
എൻ നിശ്ലായ് സദാ പിൻ തുടർനോർ
ഇരവും പകലുമെൻ തന്നലായവർ
ഇഴ പിരിയാ ചങ്ങലക്കണ്ണികൾ
ഇതു വറ്റികാത്ത സ്നേഹത്തിനുവും
പുസ്തകതാളിലാരോരുമേ കാണാതെ
പെറ്റ മയിൽപ്പീലിത്തുണ്ടുകളിൽ

DARIS MANOJ
U6

തൊടിയിലെ തേൻമാവിലെറിയുവാനായ്
തുണ്ണായി വന്നു തല്ലുറവരിൽ
പ്രണയിനിയ്ക്കായ് ലേവനം കുറിച്ചോർ
താനോർത്തിടാത്ത പിരിനനാളിൽ
സ്നേഹോപഹാരമൊരുക്കിയവർ
താഴ്ചകളിൽ താങ്ങി നാഞ്ഞകൾ തൻ
കാഴ്ചകൾ മെനയാൻ പരിപ്പിച്ചവർ
ഇവരിൽ ണാൻ കാണുന്നു ശാശ്വതമാം
സ്നേഹവും പ്രണയവും തീരുമായി
ഇനിയുമെൻ ജീവിത വീഥികളിൽ
ഇരുതോളുമേ ചേർന്നു വരിക നിങ്ങൾ.

Automobile

Production

Mechanical

EC - A

EC - B

Computer Science

M. Tech - Mech.

M. Tech - EC

Mr. Harikuttan K
Staff Coordinator
Cult A Way

M. Tech - CS

Mechanical

Teaching Staff

Electronics & Comm.

Biotechnology

Applied Sciences

Computer Science

Workshop Staff

C S Lab

Office Staff

Library

CGPU- 2016

TCS

PLACEMENTS

Tata Elxsi

Q Burst

Quest Global

others

പ്രതിഫലനങ്ങളില്ലാത്ത കണ്ണാടിക്കു ഉള്ളൂ തുറന്നു
കാണിക്കാനാക്കു... ഈ കണ്ണാടിക്ക് പ്രതിഫലന
അങ്ങില്ല, പകർപ്പു മാത്രം. നേരു നേരായി കാണുന്ന
നേരില്ലോ ശേഷി പകർപ്പ് മാത്രം.

ഈ പകർന്നാട്ടത്തില്ലോ ആട്ടവിളക്ക് അണായാത്ത
ജ്വാലകൾക്ക് തിരിതെളിച്ചു എന്നു കരുതട്ട്...
പറഞ്ഞതല്ല പൊരുൾ. പറഞ്ഞത്തിനുമു
ള്ളിലാണ് പൊരുൾ. അറിഞ്ഞത് ഒരു തിരിച്ചറി
വായി തോന്തി എക്കിൽ വെളിവിനു തെളിവുണ്ട്.
ഈ അഞ്ചാം അധ്യായം ഈവിടെ അവസാ
നികുന്നില്ല. മറുപുറം കാണ്ടു.....

പഠാർഡ്

വെളിവില്ലോ തെളിവ്...